

Premier Mirko Krajnc: Ne poznam seznama rdečih direktorjev

»Ne želim biti in tudi ne bom zagovornik Silvestra Drevenška,« je svoj nagovor po obtožbah na račun njegovega ministra začel premier Marko Krajnc.

»Zagotavljam pa, da spiska rdečih direktorjev, nezaželenih oseb ni. Moje osebno načelo in stališče, večkrat sem ju že javno povedal, je strokovnost, ne pa politična pripadnost. Lahko da ima kdo kakšen spisek, vendar ta spisek lahko obstaja le privatno in ne službeno.«

Poslanec Janez Lampret je modro molčal.

Kljub moratoriju na sečnjo, občinski vladi pojejo venecijanke

S kladivom po Kladivarju

Komu gre na živce Muzej NOB

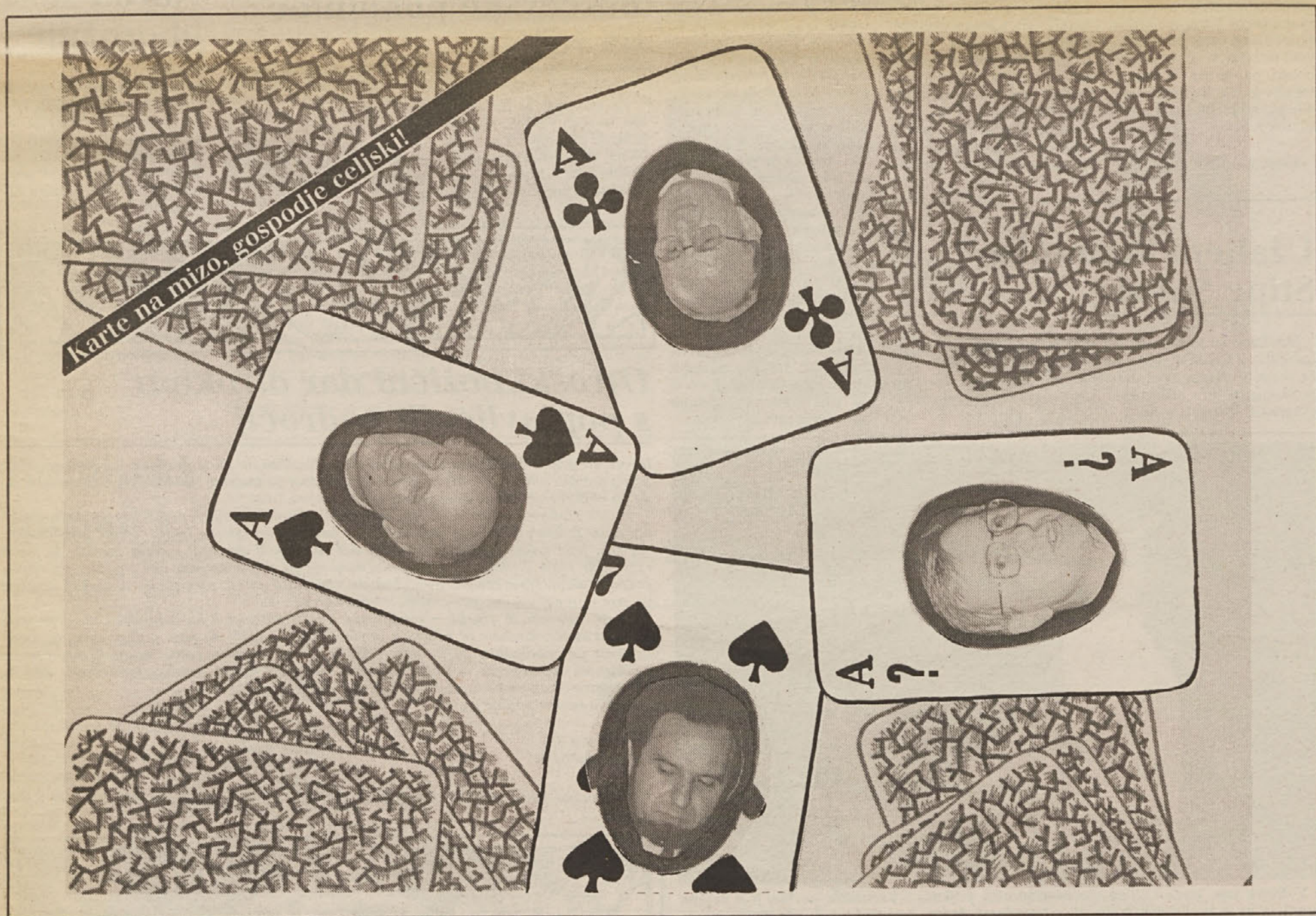
Udba prisluškuje celo nemim

LEVEC: S TREH OSLOV K DEKLETOM NA
POZIV

Dekleta kot vroči pirhi

Najznamenitejši oštir v Levcu oznanja odprtje elitnega kluba za gospode. Dobrodošli bodo oni, ki premorejo več kot 100.000 mark letnega dohodka.

Za tisoč mark letne pristojbine blagorodni gnadi sporoča, da jim bo na voljo cel kup TAI Girls. Po 300 mark kos za noč ali deset minut. Pri plačilu sta izvzeta le Ivan Kramberger in Marjan Osole. Zakaj prav ta dva, ni znano. Ostali Savinčani, v vrsto zbor. Upati je le, da dekleta z Azije ne čaka enaka usoda, kot njegove tri osle.

Tujega nočemo – svojega nimamo

MINISTRICA ZA KONTEJNERJE

Lampretova v akciji

Tudi življenjska družica gospoda poslanca in krščanskega demokrata Janeza Lampreta se je angažirano udeležila aktivnosti po poplavi. V zapletu, zaradi katerega je v Trubarjevi ulici v Celju skorajda izbruhnila vojna lokalnega karaktera, je z energičnim nastopom in v pravi socialistični maniri postavila stvari na svoje mesto.

Prvi komunist v zgodovini človeštva je sicer širil tudi očetovo idejo »Ljubi svojega bližnjega«, vendar se ta nauk tudi po dva tisoč letih očitno še ni uspel prebiti v duše stanovalcev Trubarjeve ulice. Nekaj dni je koncem oktobra deževalo, potem se je že marsikaka zagrenjena duša poveselila, da je končno kot kazen za vse grehe Savinjske doline prišel drugi vesoljni potop, oblaki pa še ne. V tistem ozračju je bilo kaj lahko uganiti, da bo prišlo še do novih zapletov.

Ko je po velikih vodah celj-

ska Komunalna postavila k poplavljeni Centrov trgovini v Trubarjevi ulici zabojnik, so pristojni obenem pojasnili, da imajo državljansko pravico vanj odlagati z vodo prepojene stvari tudi stanovalci stolpiča s Trubarjeve 55a in tudi zasebniki z vrstnimi hišami ob tej celjski ulici. Ko pa so kapitalisti oziroma zasebni lastniki zasebnih hiš in zasebnih vrtov to poskusili storiti, se je iz Ulice poslancev (tako bi jo bilo treba preimenovali) zaslišal gor proti tretji jasi nad Petričkom vik in krik. Centrov skladiščnik Franci in stanovalci stolpiča so se temu energično uprli in kapitali-

stom preprečili dostop do »svojega kontejnerja«.

Bogvedi, kako tragično in krvavo bi se lahko spor končal, če ne bi na prizorišče prišla soproga gospoda poslanca Lampreta, tudi Gospa Ministrica imenovana. Ker je v demokraciji pač tako, da eni smejo odlagati svoje odpadke, drugi pa jih morajo imeti v dnevni sobi, je odredila drugače od Komunalcev. »To je naš kontejner, za naše smeti, vi iz hiš pa jih odlagajte kamor hočete!«

Tolpa zasebnih lastnikov hiš se je nato osramočeno umaknila z bojnega polja. Pa je Gospa Ministrica to smela storiti, se bo marsikdo vprašal? Da, je naš energični odgovor. V izrednih razmerah, kakršne so v Celju po poplavi gotovo vladale, so soproge naših dragih vidnih politikov celo obvezne po potrebi prevzeti iniciativo (v tem primeru kontejner) v svoje roke. Povrh je to dejanje vredno še ene pohvale. S takšno odločitvijo je gospa poslančeva vsaj malo popravila socialne krivice, ki jih je med prebivalstvom podpiral prejšnji rdeči režim. Saj kdor ima v Trubarjevi ulici zasebno hišo, je do nje gotovo prišel na račun izkoriščanja drugače mislečih v prejšnjem sistemu. Zato si naj zdaj kontejner omislijo kar na svoj račun!

Užaljeni komunist Stipe Šuvar

Dr. Stipe Šuvar trdi, da je izstopil iz ZKH-SDP, ker ne bo ostati v stranki brez prepoznavnega in borbenega programa. V resnici so Šuvar-

ja iz stranke izključili, ne da bi ga o tem obvestili in zdaj mu ne preostane drugega, kot da igra vlogo užaljenca.

V Petek smo imeli Celjani možnost združiti prijetno s koristnim, za kar je s svojim igranjem na dobrodelnem koncertu v Narodnem domu, poskrbel mladi talentirani celjski pianist Mitja Vrnun, ki je ob poznavanju celjske solidarnosti ubiral čimbolj nežne strune. Obisk je bil začuda zadovoljiv.

Tretja skupščina Neodvisnih sindikatov Slovenije. V Konjicah je bila v nedeljo III. redna skupščina »Plohovih« sindikatov. Po poročilu o dosedanjem delu tega sindikata so sindikalni aktivisti podrobno obravnavali osnutek nove slovenske ustave.

KRŠKA NUKLEARKA GRE V REMONT

Zakaj so atomsko elektrarno trikrat ustavili?

Minuli petek ponoči so jedrsko elektrarno v Krškem za poldrugi mesec ustavili zaradi remonta, v katerem bodo v skladu s standardi zamenjali 38 gorilnih elementov. Pognali jo bodo spet uro pred Novim letom. Tokrat gre za standardna vzdrževalna dela, leta 1992, ko se končuje desetletni cikel obratovanja, pa bo potrebno marsikaj temeljito pregledati.

Od konca lanskega decembra so nuklearko trikrat zaustavili. S tem so v javnosti vzbudili mnogo vprašanj, predvsem pa strah, da utegne ljudi ogroziti radioaktivno sevanje. Pravijo, da ni bilo nič resnega. V prvih dveh primerih, decembra in januarja, so prenehali obratovati zaradi potresa, januarski sunek je nagnil indikator, tretjič pa so elektrarno ustavili zaradi sanacije pare. Vse okvare so nastale na sekundarnem delu nuklearko, ta pa je enak kot pri klasičnih termoelektrarnah.

NAJHITREJŠI CELJAN IZGUBIL V TEKU ZA KRUH

Rok Kopitar na cesti

Žalostna usoda atleta, ki je med Celjani v Evropi še kaj pomenil. Po izteku »pripravniške dobe« v Kovinotehni je Rok Kopitar ostal na cesti. Zaradi obljub se ni preselil v Zagreb.

Kdo v Celju ne pozna Roka Kopitarja? Atleta, ki je vse do poškodb obetal, da bo slavo celjske atletike spet zavihljal na tron. Pred dvanajstim leti je bil najhitrejši mladi-

nec v državi na 400 metrov, samo štiri desetinke sekunde za najhitrejšim mladincem na svetu! Zmagovalec Mediteranskih iger v Splitu, soliden v Moskvi. Potem so sledile poškodbe, zdravljenje v Helsinkih in Beogradu...

Po okrevanju je nadaljeval s trdim delom in se vpenjal k najvišjemu cilju. Zato so ga v Celju pregovorili, da naj ostane doma in odkloni vab-

ljivo ponudbo iz Zagreba. Obljubili so mu službo in možnost nadaljevanja kariere v športu. Prejšnji teden je ostal na - cesti.

Borčevske pokojnine na rešet

Za izdajalce ne bo pokojnin, so rekli v Srbiji. Kdor se je lažno predstavil za borca NOB, bo odgovarjal pred sodiščem. Že v kratkem bodo na Kosovu preverili upraviče-

nost borčevskih pokojnin, ker so med upokojenci tudi taki, ki so bili v času NOB na nasprotni strani, pa so vseeno zajemali iz pokojninske malhe.

Narod se oborožuje

Bihač: Po podatkih Centra za javno varnost v Bihaču so v zadnjih štirih mesecih tamkaj vložili 2049 prijav za nabavo orožja. Bihač prednjači s 578 prijavami, sledita mu Bosanska Krupa s 434 prijavami in Velika Kladuša z 229 vlogami.

Otroški božični dar otrokom s poplavljenih področij

Otroci, ste pripravljene narediti veselje svojim vrstnikom, ki jih je prizadela naravna nesreča? Servis dobrote mladih (SDM) in Medškofjski odbor za študente (MOŠ) vam nudita možnost, da jih obdarite ob družinskem prazniku božiču.

Poslajte nam svoj naslov in mi vam bomo poslali naslov otroka iz poplavljenega področja, ki mu boste potem poslali svoj božični dar. V paket lahko zavijete igračo, šolske pripomočke, slaščico, lepo knjigo, slikanico, denarni dar ali karkoli drugega, s čimer menite, da boste razveselili svoje vrstnike. Zraven priložite svoje pismo, v katerem jih povabite na obisk, počitnice ali pa jim predlagate svoj obisk pri njih. Vaša starost, prepričanje ali karkoli drugega pri tem niso pomembni, pomembno je vaše iskreno srce!

Starši, katehete in učitelji - vzpodbudite vaše varovance k tej dobroti. Prav tako prosimo starše, katehete in učitelje s poplavljenih področij, da nam pošljete naslove otrok oziroma jih spodbudite, da to store sami. Tudi na ta način bomo pokazali medsebojno solidarnost, darovalcem in obdarovancem omogočili košček veselja, medsebojni stiki in poznanstva otrok pa bodo pomenili tudi naš korak drug k drugemu.

Svoj naslov pošljite na:

SDM
Verovškova 38
61000 Ljubljana

ali

MOŠ
Jurčičev trg 2
61000 Ljubljana
tel: 211-136

Da bomo lahko naslove primerno razporedili, k svojemu naslovu priložite tudi svojo starost!

Nova oblast, stara demagogija

Stara oblast je rada podarjala, da zaradi ekologije ni moč zapirati tovarn. Tudi danes očitno ni nič drugače. Tako lahko sklepamo na osnovi izjave dr. Jožeta Pučnika, prvaka slovenskega Demosa, ki je celjskim članom SDS povedal natanko isto:

»V času, ko uvajamo tržno gospodarstvo, ko se soočamo z veliko rastjo brezposelnosti, ni moč uresničevati velikih ekoloških projektov Zelenih Slovenije. Najprej je treba delavcem zagotoviti socialno varnost!«

Pa smo spet tam, kjer smo bili že dolga desetletja. Mar novi veljaki res ne vedo, da je mogoče poskrbeti za boljše okolje tudi z novimi tehnolo-

Prehod iz naše enopartijske vladavine v večstrankarstvo je tak, kot če bi prišli iz enega tunela v drugega, vmes pa bi nas za hip obsijalo sonce.

gijami, preobrazbo gospodarstva? Nenazadnje tudi ekologija sama ponuja nova delovna mesta. Mar ne vedo, da slovensko ekološko sporno gospodarstvo, četudi v samostojni državi, nima kaj iskati na tujih trgih, zlasti v Evropi ne?

Sicer pa, kje v Sloveniji je ostal kdo brez dela, če je tovarna, kjer je bil zaposlen, poskrbela za zdravo okolje? Mar takšna razmišljanja pomenijo, da bomo še kar naprej onesnaževali zrak, zadrževali zemljo, vode, rastline, živali? Mar bomo pustili, da radioaktivne odpadke še naprej le začasno skladiščimo? Zagotovo, po tej logiki, tudi ne pride v poštev, da bi se Slovenija izključila iz jedrskega ciklusa, torej tudi ni moč zapreti rudnika Žirovski vrh ali JE Krško. Je to res zgolj projekt Zelenih Slovenije? Morda pa bo lepše, če bo, denimo popustila pregrada bodoče HE Golica - Koralepe? (Namenoma smo omenili dve zadevi, s katerima se je vladajoča koalicija Demosa v svoji kratki vladavini največ ukvarjala).

Betonski mešalci

Ko smo bili majhni, smo se igrali Društvo za enakomerno porazdelitev betonskih mešalcev v Sloveniji. Zdaj, ko smo veliki in imamo večstrankarski parlament, računamo enakomernost porazdelitve vpliva posameznih strank po Sloveniji gor in po Sloveniji dol. V Ljubljani so prejšnji teden objavili rezultate.

Med ostalim so v komentarju k izidom raziskave zapisali tudi naslednje: »(ZKS) SDP ima torej povprečno največ volilcev, ki so enakomerno porazdeljeni po območju Republike Slovenije. Na neki način je najmočnejša stranka!« Tu nas ne zanima, koliko članov slovenskih strank ima zobne zalivke, plešo ali ročno uro, niti, ali je opaziti v Tolinu več vnetij ledvičnih

KAJ DELA ŠENTJURČAN V CELJU

Škrbina na kahli

V Celju je na vidiku kadrovska »rešitev« z izrazitim političnim predznakom. Ena takih, kakršnih je bilo nešteto v sorealističnih časih, ko so bile strokovne kvalifikacije in sposobnosti postranska stvar, odločilno pa je bilo, da je bil ta, ki so ga ustoličili, »naš človek« (ve se, čigav). Zdaj in v tem primeru je razlika samo ta, da ta »naš človek« kot kriterij ostaja, le da se osvojitveni zaimek nanaša na drugo ideologijo.

Kot je slišati po Celju, je »na udaru« vodstvo tovarne EMO, katerega člani so še vedno vršilci dolžnosti, čeprav je delavski svet (kakšna logika!) že zdavnaj imenoval redne direktorje desetih novih bodočih podjetij. A v igri, kot bi kdo zmotno pričakoval, sploh ni kakšna celjska občinska politika. Ta, lahko rečemo, je doslej pokazala zrelost in se je, vsaj v izjavah kakšnega funkcionarja, tudi ogradila od vpletanja v kadrovske rešitve, kjer za to ne bi bilo utemeljenih razlogov.

Glavno besedo pri stvari naj bi imel predsednik šentjurskega izvršnega sveta, ki menda že ve, da je treba nekaj storiti in predvsem, kaj storiti, pa se seveda čuti za to poklicanega, še zlasti ker ima v svoji nerazviti občini premalo dela, pravzaprav zvezane roke in ji tako ali tako ne more pomagati. Pravijo, da si je oprtal kadrovski problem EMA na pleča predvsem zato, ker bi rad poravnal nekatere stare račune oziroma poplačal »krivice«, ki so mu jih naredili njega dni, ko je bil tu tehnični direktor. Na to mesto je prišel kot komunist bivši direktor šentjurskega Alposa in imel je pravzaprav to smolo, da se ni obnesel. Vsakdo pač ni sposoben za vse. Tako mu ni preostalo drugega kot zmerna vsem tistim, ki so ga »obsodili« na nesposobnost, se ga skušali čimprej znebiti in so pripo-

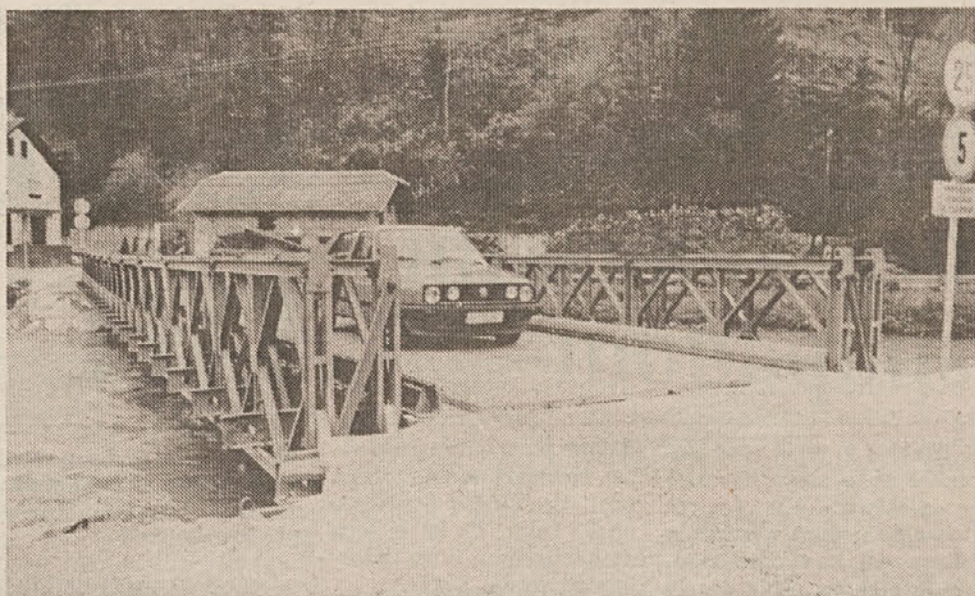
moogli, da je nekako mehko pristal v Gorenju. Tja je skušal »presaditi« nekaj programov iz tovarne EMO, mu pa tudi tu ni bilo treba ostati dlje časa. Za to jih je Šentjurčan takrat pripeljal v velenjski koncern, zopet hitro »odstopil« matični tovarni v Celju. Dodajmo, da je, še preden se je prelevil v krščanskega demokrata (kar je njegova intimna stvar) in ni vedel, da mu bodo zato dodelili funkcijo predsednika izvršnega sveta, skušal na vse kriplje doseči osamosvojitve EMOVE tovarne kotlov Šentjurju, saj bi skoraj gotovo postal njen direktor. Ampak tovarna bi postala šentjurska šele, ko bi lepo pokrili Celjani vso izgubo. To se je sicer zgodilo, načrt o osamosvojitvi pa je seveda spodletel, ker stvari kljub vsemu niso tako preproste, kot so se mu zdele.

Seveda je res, da šentjurski predsednik svoje samozvane kadrovske vloge ne igra sam. Za »odrešitev« tovarne EMO naj bi pridobil zaveznika v obliki dveh republiških ministrov. S skupnimi močmi naj bi torej na mesta sedanje vodstva spravili tiste štiri iz Gorenja »vrnjene« delavce, ki zdaj nimajo kakšnega pametnejšega dela in nekako »čakajo v zasedi«. S tem naj bi vsi skupaj nehote potrdili kontinuiteto neke proslule kadrovske politike, ki skoraj nikoli ni izbirala med sposobnimi, marveč vedno samo med ideološko privrženimi. To je že treba jasno in glasno povedati, da se bo na koncu vedelo, kdo bo odgovoren, če bo predvidena kadrovska rešitev, denimo, približno tako »uspešna«, kot je bila v Elanu! Dovolili si bomo opustiti sorealistično znamenitost, po kateri smo bili za nekaj vedno vsi odgovorni, da potem nihče ni bil odgovoren, ker so se pravi neodgovorneži vedno skrili za vse. Zato bomo seveda tudi povedali, kdo so to.

v podzavesti vgrajeno potrebo, da vsake toliko na kakšenkoli način skušajo dokazati, kako močni so še vedno komunisti. Lepo vas prosim! Grem pa že raje spet v boj za enakomerno porazdelitev betonskih mešalcev v Sloveniji.

čašic kot v Slovenski Bistrici. Zanima nas, kaj ta enakomernost prenoviteljev pomeni. Ker smo jih pač dali pod lupo, iztrgajmo iz raziskave še nekaj zaključkov, ki se jih tičejo. Takole grejo: 1. vpliv SDP izključuje vpliv SKZ, SKD in SZSS, združljiv pa je z vplivom SDZ; 2. vpliv SKZ izključuje vpliv SDP, LDS, SDZ in SZS; 3. vpliv SKD izključuje vpliv SDP; 4. vpliv SDZ izključuje vpliv SKZ in SDZS, združljiv pa je z vplivom SDP; 5. vpliv SDZS izključuje vpliv SDP in SDZ. Toliko (če ste sploh še z nami)!

Prvi zaključek je glede na razmerje političnih vplivov strank na Celjskem za prenovitelje nepomemben, drugi tragičen, tretji dejstvo, četrti rahlo upanje prenoviteljev, peti pa njihova tragedija. V čem je torej SDP »na neki način« najmočnejša stranka? V tem, da imajo tudi slovenski statistiki in raziskovalci

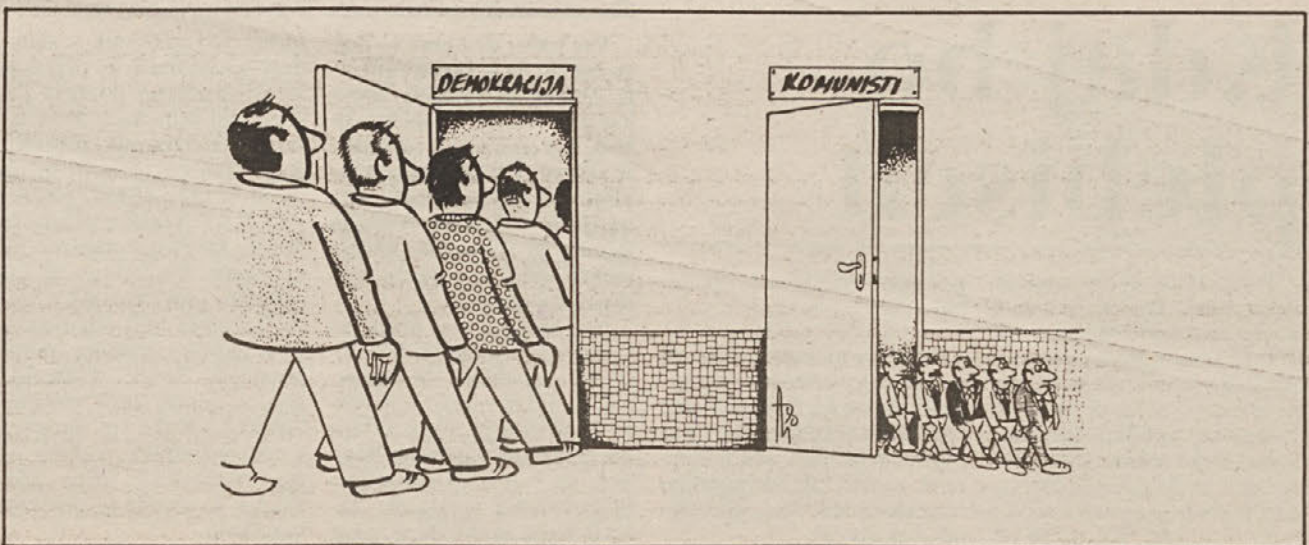
Pripadniki JLA zauzdili Savinjo. V času, ko so se po Sloveniji najbolj razplamtele razprave o tem, kdo je kdaj in kje bil ter kaj storil, so pripadniki JLA Savinji spet nataknili uzde. V rekordnem času so tiho in brez pompa na vseh pomembnih mestih postavili mostove ter omogočili, da so najbolj prizadeti kraji spet povezani s svetom.

Štirinajst dni pozneje. Z dvema helikopterjema je priletela in odletela zvezna ali medrepubliška komisija za ugotavljanje elementarnih nesreč. Mehmedalija Huremović iz Sarajeva si je s svojo delegacijo kar iz helikopterjev ogledal Gornje Savinjsko dolino in njeno bolečino. Iz Celja pa so tovariši odhajali z mešanimi občutki: razen v kletih bolnišnice več ni bilo kaj dosti videti. Opet ti Slovenci...

Dragoceno darilo. Smail Festić, reporter in komentator Borbe, ki je kot novinar obredel prenekateri z ujami ali drugimi nesrečami prizadeti kraj, je na lastni koži občutil, kako težko je v takšnih okoliščinah novinarjevo delo. Zato zna oceniti delo novinarjev Radia Celje, katerim je v znak priznanja skupaj z Galerijo LM iz Maribora podaril dragoceno darilo: olje akademskega kiparja Konjovića.

Slovinci pred novim državljskim spopadom

Demos je vrgel med Slovence novo pasjo bombico – plebiscit! Mu je res zmanjkalo vetra v jadrih in skuša zdaj, ko ugotovljamo, da je njegova vlada docela nemočna pri reševanju ključnih gospodarskih in socialnih vprašanj, pozornost ljudi speljati na tako imenovane velike (nacionalne!!) teme? Nekaj že mora biti v zajedljivem vprašanju prvaka socialistov, ki ga je v TV Žarišču zastavil prve mu možu Demosa Jožetu Pučniku. Vedeti je namreč treba, da bomo tam do Novega leta medijsko bombardirani s plebiscitom, da bomo morebiti, naveličani že vsega skupaj, lako zajeli novoletno sapo si nazdravili, kot se po takšnem 1990. letu, polnem političnih, gospodarskih in naravnih ujm, tudi spodobi, potem pa se bo spet začelo. Seveda, potem nas bo Demosova TV do onemoglosti utrujala z novo veliko (nacionalno!!!) temo – slovensko ustavo. Toda pod mizo se dogaja nekaj usodnejšega. Nekaj, kar bo na prihodnost Slovencev, vseh skupaj in vsakega posebej, vplivalo veliko bolj od vseh velikih (nacionalnih!!!) vprašanj. Kaj?

Kdor se podrobneje zanima za teme in dileme, ki jih je vrgel na površje predlog vladinega zakona o privatizaciji, seveda pozna odgovor. Da, privatizacija je usodno slovensko vprašanje. Po njej namreč Slovenci ne bomo več enaki med enakimi, kar med brati tudi nikoli nismo bili. Toda zdaj gre za to, da se bomo med seboj ločevali tudi čisto legalno, da bo že od daleč jasno, kdo je gospod in kdo hlapec. Na podlagi časa, boste vprašali. Odgovor je na dlani: na podlagi tega, koliko od te nesrečne družbene lastnine bo komu uspelo prigrabiti zase. Prav za to gre! In prav tu se utegne kolo naše nesrečne zgo-

dovine ponovno zavrteti nazaj. Nekateri, kot na primer prof. dr. Gojko Stanič, si upajo trditi, da se iz tega utegne izcimiti nova državljanska vojna. Zakaj?

Preprosto zato, ker se utegne v tej igri kupovanja in prodajanja, darovanja in tudi čisto navadnih kraj, zgoditi nove velike krivice, ki bodo do konca razjarile že tako jezne ljudi. Demosova računica postaja iz dneva v dan bolj jasna: ponovno podržaviti kar največ in za upravljanje s to novo državo lastnino imenovati ljudi, ki naj bi bili po možnosti strokovnjaki, toda pomembnejše od tega je, da bodo lojalni. Komu? Ve se!

Drugo inačico privatizacije, v kateri ima veliko besede prav Gojko Stanič, in ki bi jo lahko označili za opozicijsko, pa tudi ne bi smeli kar tako kovati v nebesa. Če namreč dobera pretehtamo Staničeve teze za njegov alternativni zakon, lahko kaj hitro ugotovimo, v katerem grmu tiči zajec. Za projektom tako imenovanega delavskega delničarstva se pač skriva močna želja, da bi po novem z lastnino upravljali tisti, ki so to počeli že doslej. Se pravi direktorji, ki so prišli na položaje z zeleno lučjo partije. Seveda zdaj kot lastniki podjetij.

Vse bolj očitno torej postaja, da privatizacija ni predvsem ekonomsko, temveč bolj ali manj politično vprašanje. Se pravi vprašanje nove delitve oblasti. In to je lahko izredno nevarna igra, o kateri brez dlake na jeziku govori Stanič in iz katere imamo Slovenci krvave in boleče izkušnje.

Najbolj žalostno pri vsem tem pa je, da v tej igri nikogar ne zanima, kaj bo z učinkovitostjo slovenskega gospodarstva in kako bomo kot posamezniki in kot narod živeli jutri. Vsaj za to naj bi namreč pri privatizaciji šlo!

NA DRUGI STRANI EKTRAN

Ostrostrelci na televiziji

TV Slovenija je po sprejetju zakona o RTV-ju odprla še drugo fronto; poleg internih uredniških bojov se je v borbo za oblast na TV vključila še politika, ki bo najprej poskusila s kadrovsko čistko.

Čeprav so si nekateri precej oddahnili, ko je prejšnji teden v republiški skupščini padla zavesa po dolgotrajnem »uskajevanju« okrog zakona o RTV, je večini bolj osveščeni jasno, da je medij preveč pomembna stvar, da bi ga prepustili politikom. TV Slovenija je tako postala državna, ni pa odveč dodati, da se tudi v času, ko je izgubila svoje programske botre, ni obnašala tako kot bi od neodvisnega medija pričakovali.

pit, pa vse do pred kratkim imeli TV za svojo osebno last.

Po drugi strani je morda celo res, da je prav tem »privatnikom« to dovoljeval položaj v TV hierarhiji. Boris Bergant, televizijski zunanji minister, ki sodi med najbolj kompromitirane, si je že priskrbel novo delovno mesto. S Franjom Mavričem se je dogovoril, da bo postal odgovorni urednik »resorja«, ki informira tujino o dogodkih

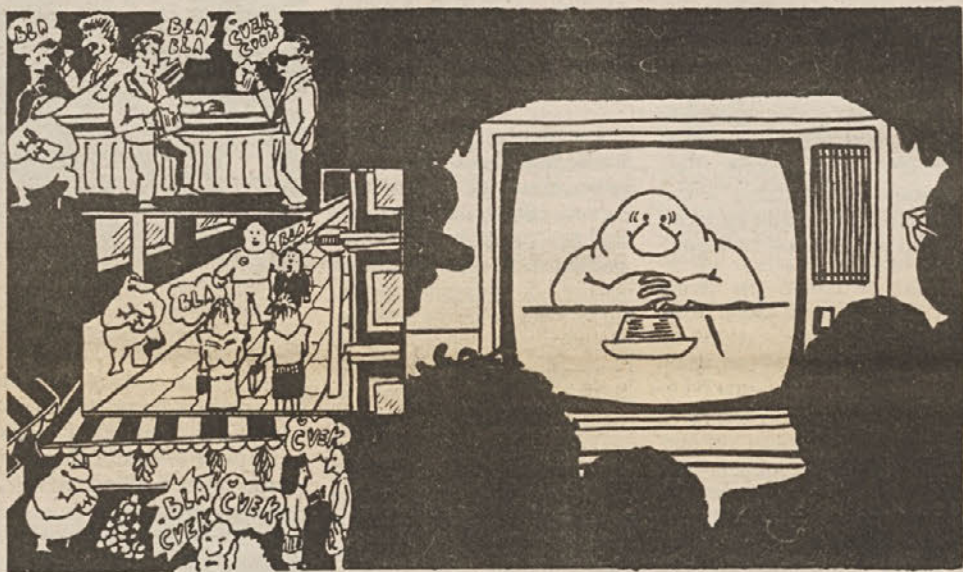
Informativnega programa ostane Uroš Lipušček, se Grah ne bi preveč slabo godilo. Takšna in podobna predvidevanja so v tem »TV trenutku« zelo nevhvalna, saj npr. za Lipuščkom stoji Dimitrij Rupel, ki ga bo poskušal poriniti čim višje, pa četudi večina novinarjev z njim kot urednikom IP ni zadovoljna.

Lipuščkov največji nasprotnik je Ambrožič, ki ima za sabo polovico Demosa. Prav njega mnogi že vidijo najmanj na Lipuščkovem, če ne celo na Grahovem sedanjem mestu. Vendar pa Am-

to nesrečo, da za njo ne stoji oblast, ampak le Kučan. Kakorkoli se bodo omenjene rošade izvedle, je jasno, da bodo verjetno nekateri odnesli zdravo kožo. Tu gre predvsem za nekatere, ki spadajo med tehnične kadre, marketinjarje...

Javna skrivnost je namreč, da prav s teh področij izhajajo ljudje, ki so najbolj poskrbeli zase. Različna nočna snemanja in jutranje skakanje skozi okna so bila dober biznis, katerega mentor je bil Beno Hvala. Propagandisti, ki so nabirali reklame, pa so pri tem početju velikokrat nastopali v svojem imenu, češ jaz vam lahko naredim cenejše in bolje. Prek agencij za prikrievanje lažnih projektov pa so dobivali denar.

Je že res, da se navedeno ni rodilo na TV Slovenija in da ni ne vem kako specifično le za medij. Po drugi strani pa imamo opravka z nacionalnim medijem, ki kljub devetsto zaposlenim, od katerih jih dela približno trikrat manj, še vedno životari tudi na račun televizijskih naročnin vse bolj nezadovoljnih gledalcev. In stanje, ki vlada na TV Slovenija, ni nikomur v korist. Morda le tistim, ki ob podobnih zmešnjavah znajo največ pridobiti.

Če drži trditev, da je TV Slovenija od volitev do danes bila najbolj liberalna v svoji zgodovini (to možnost je vsakoraj imela, če pa je ni izkoristila, si je kriva sama), jo bodo prihajajoči čas in z njim bolj ali manj sposobni ljudje spremenili v novokomponirano režimsko trobilno. Površno gledano – za desetletje nazaj. Novonastali svet RTV-ja bo-takšen kot pač že bo-lahko naredil le eno dobro stvar: zamenjal nekatere posvečene televizijske pastirje, ki so od takrat, ko jih je postavil Po-

v Sloveniji. Mavrič bo tako le urednik.

Še bolj verjetno pa je, da si bo Bergant prek JRT-ja, s katerim je ves ta čas gojil dobre odnose, našel kakšno predstavniško pozicijo v Evropi – več EBU-ju. Stane Grah resda najavlja povratek med novinarje, kakšna pa bo ta samoiniciativna degradacija, bo odvisno predvsem od njegovega bodočega urednika. Lado Ambrožič, ki je zdaj urednik notranjepolitične redakcije, mu namreč ne bi gledal skozi prste. Če pa urednik

brožič pravi, da četudi ga bo tja postavil svet RTV-ja, funkcije ne bi sprejel, če se z njegovim napredovanjem ne bodo strinjali novinarji na televiziji. Njegov naslednji problem pa bi ob morebitnem napredovanju nastal v zvezi s »partijsko celico« na TV, ki je zbrana okrog TV Dnevnika. Težko je namreč verjeti, da bi ga poslej resno jemali Pengov, Štakul, Maksimovič in še kdo, ki se zaenkrat še ne želijo izpostaviti.

Kam višje bi se rada povzpela tudi Ljerka Bizilj, ki ima

Manj zaposlenih v družbenem sektorju

Beograd: V družbenem sektorju je bilo konec oktobra zaposlenih okoli 6,5 milijonov delavcev – 4,1 odstotka manj kot leto dni prej. V gospodarstvu je 5,3 milijona ljudi, 4,8 odstotka manj in v negospodarstvu 1,2 milijona zaposlenih ali 0,7 odstotka manj.

Nabor po starem

Vse kaže, da bomo še dolgo čakali, da se bo na področju obrabe in vojaških zadev kaj premaknilo v skladu s tistim, kar smo v naši republici že sklenili v zvezi s temi vprašanji. Kar zadeva nabor, se ta odvija še vedno po zveznem zakonu in nabornike kličejo zaradi vpisa v vojaško evidenco po starem.

Na obrazcu za poziv še vedno grb z napisom Socialistična republika Slovenija. No, to niti ni važno. V naborni prijavi, ki jo mora nabornik ali njegov zastopnik izpolniti, pa še vedno zastavljajo boljševidna vprašanja. Tako je treba za vse člane, s ka-

terimi živi nabornik v skupnem gospodinjstvu, napisati, kateri družbeno politični organizaciji pripadajo. Prav tako mora nabornik napisati, če je član organizacij, ki jih sploh ni več: ZSMS, SZDL, ZSJ, ZKJ. Vojaške oblasti še vedno zahtevajo odgovor na vprašanje, kje in koga od sorodnikov ima nabornik v tujini. Ta mora tudi odgovoriti, če je jadrlec, padalec, pilot, potapljač, šofer, traktorist, gasilec, miner, šifrer, radiotelegrafist. Kako je mogoče s šestnajstimi leti, kolikor so stari naborniki, imeti taka znanja, je seveda še posebno vprašanje.

Nikjer pa seveda ni rubrike, da bi nabornik na primer napisal, v katerem rodu vojske želi služiti, da o tem, da bi obstajala rubrika o ugovoru vesti, sploh ne govorimo.

Sprašujemo, v konkretnem

primeru Socialistično republiko Slovenijo, občino Celje, Občinski sekretariat za ljudsko obrambo in njenega sekretarja Mira Terbovca, ali res ni mogoče poslati poziva, vsklajenega z ustavo in zakoni republike Slovenije?

V vojski se kuha partija

Iz dobro obveščenih krogov smo izvedeli, da se v Domu garde na Topčideru že nekaj mesecev redno shajajo Lazar Mojsov, Branko Mamura, Raif Dizdarevič, Peter Gračanin, Stane Brovet in drugi ter predstavniki uradnega odbora za pripravo kongresa obnove ZKJ, ki ga vodi

Miroslav Ivanovič. Politična in vojaška smetana želi postati edini pravi naslednik bivše ZKJ v novi stranki, ki se bo imenovala Demokratična partija jugoslovanskih komunistov. Zelo so nezadovoljni z Miloševićevo socialistično stranko, ki jim je odvzela ZK.

V STRANKAH NI SOGLASJA

Kdaj bo plebiscit

Tačas sploh še ni mogoče reči, kdaj bomo Slovenci s plebiscitom odločali, ali smo za samostojno, suvereno Slovenijo, zagotovo pa je, da se datum vse bolj odmika v mesecu prihodnjega leta. Strankarski veljaki so se dogovorili le, da zakon o plebiscitu pride v skupščino po hitrem postopku, nič pa še ne

govorijo o vsebinskih vprašanjih.

Osnovne dileme nočejo ali ne zmorejo definirati, ne povedo, za kaj naj bi se Slovenci plebiscitarno opredelili, ali za Jugoslavijo (tudi v konfederalni opciji) ali za popolno osamosvojitve Slovenije zunaj Jugoslavije.

ZAKAJ CENJENI SREDIŠČE SLOVENIJE

Mitomani

Če se v mitski zavesti družba spogleduje predvsem s svojo željo, kakšna naj bi bila, ne preseneča, da se prav v času, ko je aktualen problem slovenske suverenosti in samostojnosti (plebiscit), obujajo in potencirajo nekateri zgodovinski miti, ki jih je kritično slovensko zgodovinopisje že zdavnaj demontiralo.

Po ostrih polemikah, ki so jih pred nekaj leti sprožili slovenski venetologi in žolčnem prepiranju glede prave resnice o dogajanju na Slovenskem med vojno in po njej, se v zadnjem času spet veliko piše o naših dobrih Celjskih grofih, ki se jih predstavlja kot nosilce slovenske državnosti. Iz celjske perspektive leži koristnost argumentov, za katere so se po »posredovanju« zgodovinarja Vlada Habjana ogreli tudi nekateri vodilni celjski politiki z gospodom županom na čelu, v dejstvu, da Celje na tej podlagi kandidira za mesto vseslovenskega kongresa in lahko – glede na izjave nekaterih slovenskih izseljencev – računa celo na pomoč pri obnovi Spodnjega gradu, ki je za Celje res velik finančni zalogaj. Vendar pa samo s pragmatičnega stališča verjetno ne razmi-

šlja nobeden od celjskih veljakov. Mit o Celjskih, ki je stoletja razburjal domišljijo na nekatera osnovna zgodovinska dejstva in slepo povzemajo stare trditve slovenskega romantičnega zgodovinopisja.

Če lahko razumemo, da so bili v drugi polovici prejšnjega stoletja, v času najhujših nacionalnih bojev proti agresivnemu nemškemu in italijanskemu nacionalizmu, ko je bil slovenski narod resnično ogrožen, tudi nekateri pomembni slovenski zgodovinarji prepričani, da so bili Celjski skoz in skoz slovenskega rodu, da so hoteli ustvariti celo nekakšno jugoslovanstvo državo, da bi bila zgodovina nesrečnih Slovencev popolnoma drugačna, če ne bi Celjski tragično izumrli itd., so danes takšne in podobne trditve popolnoma nerazumljive in že kar smešne. Čeprav je res, da slovensko zgodovinopisje še vedno ni dalo zaokrožene podobe Celjskih, nedvomno zadnje pomembnejše fevdalne rodovine s sedežem na naših tleh, je namreč popolnoma jasno, da v srednjem veku ne moremo govoriti v kakršnikoli nacionalni politiki v današnjem smislu (vprašanje o nacionalni ali samo jezikovni pripadnosti Celjskih je torej popolnoma odveč). Na dlani pa je tudi (in to nam dokazuje že pogled na počestno karto Celjskih na slovenskem ozemlju), da se ne moti velikokrat napadani starosta slovenskih zgodovinarjev dr. B. Grafenauer, ko pravi, da Celjski niso združevali slovenskega ozemlja, temveč so ga nasprotno razbijali.

Duhovni čas nove ofenzive, zgodovinar Vlado Habjan, je

torej celjskim političnim prvakom z uspehom prodal svoje staro blago, blago ki ga je še lansko leto prodajal po partijski liniji. Seveda pa se marsikateremu od nove garniture niti ne sanja o ostalih starih Habjanovih načrtih, ki jih je pred letom (s pomočjo takratnega partijskega šefa D. Končana) predstavil celjski strokovni javnosti kar v »rdeči hiši«. Po Habjanovem mnenju bi bilo potrebno Knežjo palačo, današnji Spodnji grad, ki so jo Habsburžani kasneje prezidali in iz nje naredili vojašnico, obnoviti po vzoru na krakovski Wawel, v njej pa postaviti stalno muzejsko postavitev srednjeveške zgodovine. (Dejstvo, da v celjskem Pokrajinskem muzeju, pa tudi v drugih slovenskih muzejih, iz tega obdobja ne bi našli predmetov niti za majhno sobico, ga očitno prav nič ne moti). Ker pa je bil v tistem času med spodnjim gradom in poslopji na mestu kasneje pozidane Stare grofije, prazen prostor, po katerem so lahko paradirali konjeniki, bi bilo potrebno porušiti še del Zidanškove ulice (do ulice Ivanke Uranjek). S tem bi se torej Celjani in Slovenci končno oddolžili svojim državitvornim prednikom, Celje pa bi spet postalo središče vesoljne Slovenije.

Čeprav imajo zgodovinski miti nedvomno pomembno vlogo pri ustvarjanju zgodovinske zavesti in nacionalne identitete, se bi bilo več kot nespametno spuščati v projekte, ki nimajo realne podlage. Iz celjske perspektive je to opozorilo pomembno predvsem zaradi enormnih stroškov, ki se bodo seveda pokrivali iz žepa davkoplačevalcev. Slovincem pa svoje odločitve za suverenost in samostojnost tudi ni potrebno argumentirati z mitologijo, čeprav je še kako privlačna.

KDO SPREMINJA ROGAŠKI KRISTAL V ČREPINJE

Šmarski vladi kleca najboljši konj

Vodstvo steklarne v Rogaški Slatini bije samotni boj za ohranitev tega doslej tako uspešnega podjetja. Likvidnostne težave so spravile na kolena tudi tega, tako uspešnega izvoznika. Blokiran žiro račun, zamik plač, država Slovenija pa nič.

Prejšnji teden so se iz Ljubljane vrnili predstavniki Steklarne Borisa Kidriča iz Rogaške Slatine. Slovensko vlado so skušali zainteresirati tudi za usodo tega doslej tako uspešnega podjetja, ki si je s svojimi kvalitetnimi izdelki v Evropi in Ameriki izborilo kvalitetni cenovni razred.

Še nekaj dni in Steklarna B. Kidriča bo SDK morala zapreti vrata, ker bo pretekel rok 60 dnevne blokade njihovega žiro računa. Za vodstvo in delavce steklarne je to nekaj nepojmljivega v vsej dolgoletni zgodovini steklarne.

Vzrok za tragedijo steklar-

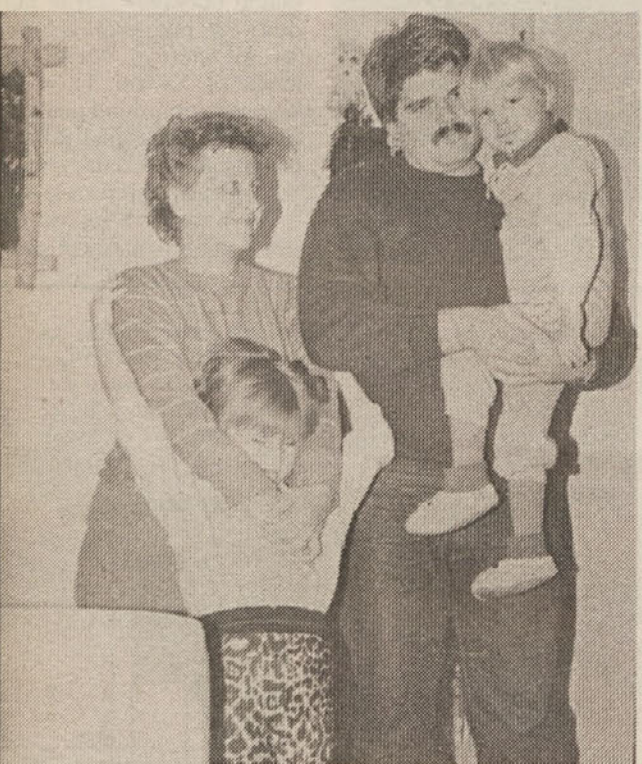
ne je v nelikvidnosti. Delavci tega enostavno ne morejo razumeti, ker vedo, da so steklarne sami gradili, da so njihovi kristali iskani in dobro prodajani na trgu, zdaj pa to. – Stečaj.

Že sama beseda stečaj jim dvigne utrip in požene kri v glavo. Vodstvo podjetja jih z zadnjimi močmi še zadržuje znotraj tovarniškega dvorišča z obljubami na najboljšo. Delavci namreč glasno negotujejo nad sedanjo vlado v Šmarju in Ljubljani, ki se ubada z vsem mogočim, medtem ko tudi dobre delovne organizacije klecajo druga za

drugo.

Očitki na račun nove vlade v Šmarju so upravičeni, saj se doslej ni tvorno vključila v reševanje tega, za samo vodstvo podjetja prevelikega in pretrdega oreha. Delavci in sindikat vladi v Šmarju zamerijo, da se v svoji preveliki vnemi in boju za oblast ni sposobna trezno spoprijeti z gospodarskimi težavami. Steklarna B. Kidriča v Rogaški Slatini ni volilni golaž temveč podjetje, ki je vsa leta v dobršni meri pokrivalo nenasitni občinski in krajevni proračun, v Sloveniji najbolj nerazvitega območja. Sodeč po dosedanem ravnanju in obnašanju nove vlade v Šmarju je očitno, da je Šmarje izgubilo zalet v tako dinamičnem razvoju, katerega smo bili priča do zadnjih volitev.

Blažu odštejajo minute. Štiriletni Blaž Skorenšek je hud srčni bolnik. Tudi dr. prof. Slavko Simeunović mu z operacijo v Beogradu ni mogel v celoti pomagati. Toda podaljšal mu je življenje za dobra dva meseca. Rešitev je v Londonu. Dr. Stark. Vendar bi za stroške Skorenškovi potrebovali 45.000 nemških mark. Računajo na pomoč. Sami se odločite, koliko je vredno življenje komaj štiriletnega Blaža. Če ste se odločili, pošljite na devizni račun LB Laško, devizna sredstva občanov 378-727000-2270/13. Podaljšajte temu junaku življenje.

STANE LESJAK, ZADNJI CESTNI FARAON

V Žalcu odkriti kameleoni

Med najglasnejšimi kritiki načrtovalcev izgradnje avtocest na Slovenskem so tudi tisti, ki so bili sokrivi, da teh avtocest še ni. Prva muzealija med njimi je Stane Lesjak, edini še živeči zagovornik »žalske obvoznice« v Žalcu. Zaradi te obvoznice je hitra cesta iz Hoč poniknila pred Žalcem

Človeku se milo stori, ko poslušam in je priča sedanjim občinskim oblastnikom na Štajerskem, Koroškem in v Prekmurju, ko se borijo za nove ceste in boljše povezavo tega dela Slovenije z matico. Novinarji, ki smo tu in tam lahko prisotni na sejah, ko potekajo žolčne razprave o slovenskih cestah, od začudenja ostajamo odprtih ust, ko poslušamo nekatere govorce, kako trdo postavljajo svoja mnenja. Ko človek tako poslušam in gleda te ljudi, ne more sam sebi verjeti, da prav sliši. Da se mu v teh nekaj letih razprav o isti vse-

bini niso skisali možgani.

Na zadnji prisili cestnega ministra Kranjca, ki je na hitro moral nazaj v Žalec, da mu spet »pritisnejo nož na grlo«, kot se je slikovito izrazil, je bil tudi Stane Lesjak, ki tokrat igra vlogo uresničevalca »nalog za izgradnjo avtoceste od Arje vasi do...«, ki pripadajo žalski občini. Gospod Stane Lesjak, direktor istega, za avtocesto na območju žalske občine nadvse pomembnega podjetja je spet v igri. Vsa Južna Štajerska in še čez se še dobro spomni, da je bil tedanjim tovariš Stane Lesjak skupaj s pokojnim Ja-

nom in Goriškom tisti, ki je zdaj spet rešuje, tokrat isto hitro cesto od Hoč potopil v Arji vasi, da bi Žalec dobil »odrešujočo« obvoznico. In avtocesto, ki jo je tudi on potopil.

OB OSNUTKU SLOVENSKE
USTAVE

Dežela izjemnih ukrepov

Če bo sprejeta Ustava Slovenije, kakršna je v razpravi kot osnutek, bomo postali dežela številnih izrednih stanj in ukrepov. Dežela bo močno etatizirana, Ljubljana kot prestolnica pa bo podobno pomembna kot včasih Dunaj, za Slovence seveda.

Pa pogledajmo: v čl. 14 piše, da se z zakonom predpiše način izvrševanja pravic in svoboščin človeka in državljana. V 15. členu je splošno določilo, da je mogoče z ustavo določene pravice izjemoma in začasno razveljaviti, kadar izjemna in splošna nevarnost ogroža obstoj države. Člen ima omejitve in določa pravice, ki jih ni moč omejiti. V čl. 24 je določeno, da je moč omejiti tudi dolžnost sodišč, da izrekajo vse sodbe javno. To je velik korak nazaj, saj doslej nobena sodba ni bila zakonita, če ni bila javno razglašena. Tudi ni bilo nobene možnosti, da bi kdo drugače določil.

Pravico svobodnega gibanja in izbire prebivališča se lahko začasno omeji z zakonom (čl. 33) in sicer, če je to potrebno zaradi zavarovanja javnega reda, zdravja, če to zahtevajo interesi nacionalne in javne varnosti.

Po čl. 36 bo mogoče, zaradi zavarovanja dokazov, opraviti hišno preiskavo brez odločbe in brez navzočnosti prič. Čl. 37 določa kot izjemno možnost prekršitve tajnosti pisem. Pravico svobodnega izražanja misli, govora, javnega nastopanja (čl. 38) je prav tako mogoče omejiti zaradi zavarovanja nacionalne varnosti, javnega reda, zdravja, javne morale. Enako velja za zbiranje občanov in javna zborovanja.

V čl. 42 srečamo določilo, ki govori, da stranke, ki ogrožajo obstoj Slovenije, niso v skladu z ustavo. Ali to pomeni, da je stranka, ki se legalno in javno zavzema za Slovenijo v federaciji, zunaj zakona?

V čl. 73 lahko preberemo, da soupravljanje delavcev ne bo ustavna norma. Zakon namreč le lahko, ni pa obvezno, določiti, da delavci imajo takšno pravico.

Zanimivo je, da bo tudi lastna slovenska vojska globoko politična. Po sklepu državnega zbora bo namreč mogoče (čl. 119) vojsko uporabiti tudi za zavarovanje ustavne ureditve. Naj omenimo še določilo iz čl. 124, ki pravi, da ustavni zakon lahko določi, kdaj sodišče sodi brez udeležbe državljanov. V tem členu je resnici na ljubo ta možnost navedena kot varianta.

Kakorkoli že, človeku ni posebej prijetno pri srcu, ko takšne predloge bere. Očitno predlagatelji trdno verjamejo, da bomo v Sloveniji še dolgo živeli na balkanski način in je pač potrebno predvideti izjemna stanja. Ker bomo samostojna država, bomo seveda stališča mednarodne javnosti zlahka odpravili kot vmešavanje v notranje zadeve.

V vsakem primeru pa je moč zaznati, da je ustava pisana za sedanje razmere in sedanji čas. Zagotovo bi bil na primer v javni razpravi drugačen sistem, če bi bil za predsednika izvoljen Pučnik in ne Kučan.

Sicer pa, kot je dejal obrambni minister Janša na pogovoru v Celju, ustavo bo težko sprejeti, saj obstaja okoli 60 zadev, ki jih ne bo lahko uskladiti. In to ugotavljamo že na začetku ustave. In da ne bo nesporazuma; »Ustava bo takšna kot si jo je zamislil Demos!« To pa je zatrdil prvak Demosa dr. Pučnik, prav tako v Celju. Ali to tudi pomeni, da Slovenci nove ustave ne bomo sprejeli na referendumu? (Ko pišemo Slovenci nove ustave ne bomo sprejeli na referendumu? (Ko pišemo Slovenci, mislimo na tiste, ki so imeli pravico voliti na zadnjih volitvah, ki so imeli torej pravico voliti tudi člane strank iz koalicije Demos).

Kaj je opozarjal Bogatajev štab?

Na TV Slovenija smo lahko osebno slišali gospoda Bogataja iz štaba CZ Republike Slovenije, ko je dejal: »Že v sredo 31. oktobra smo opozorili občinske štabe na možnost poplav!«

Imeli smo možnost videti teleks, ki ga je štab CZ RS poslal v občine. Poleg vremenske napovedi, ki jo je moč slišati na radiu, je dejansko tudi pisalo, da bo precej padavin, zlasti v Zahodni Sloveniji, nevarnost poplav pa je tudi pri Dravogradu in na reki Krki. (Omenjeni sta mesti, kjer so čitali vodostaj, to pa sta HE Dravograd in Podbočje na Krki). O Savinji in njenih pritokih ni niti besedice!

Isti štab pa je teleks poslal tudi 1. 11. zjutraj torej v času, ko je Ljubno že plavalo. V tem teleksu je zgolj vremenska napoved in nič več. Celo je rečeno, da bodo čez dan padavine ponehale.

Predhodno opozorilo štaba CZ RS je tako lahko koristilo tistim na Dravi, na Krki, pa tudi v Zahodni Sloveniji.

Prav bi bilo, da bi gospod Bogataj javno pojasnil, zakaj ni bilo opozoril štabom ob Savinji!

NIVO ODKLANJA OČITKE

Nismo ravbarji in ne monopolisti

Kaj je Nivo delal med poplavo? So v obrambi pred vodo res zamočili sami vodarji? Ali je naše območje varno pred havrijami in zakaj ne? Ta vprašanja je bilo pogosto slišati v zadnjih dneh. Po odgovore nanje se je Nova doba napotila kar h glavnemu direktorju Nivoja Radu Plantevu, ki je ob tej priložnosti povedal še marsikaj drugega

Nova doba: Ugleden Celjan je te dni cinično ugotovil, da se stoletne vode v mestu pojavljajo že vsakih 15 let in da je nekaj hudo narobe – s časom, vodami ali pa s čim ali kom drugim. Kako bi vi odgovorili na njegovo dilemo?

Plantev: Najprej je treba povedati, da smo bili ob zadnji poplavi na celjskem priče izrednim hidrometeorološkim razmeram. V Zgornji Savinjski dolini je v 36 urah padlo od 200 do 250 milimetrov dežja, kar je petina celoletnih povprečnih padavin v tem koncu. Zato je razumljivo, da so Savinja in njeni potoki močno narasli. Toda problem je bil v nečem drugem: Voda je s seboj nosila tudi drevje, les in druge stvari, ki so se ob mostovih in na drugih mestih zagostile in bistveno zmanjšale pretočnost korit. Zaradi razmočene zemlje pa so se sprožili plazovi, ki so marsikje zajezili potoke. Za takšnimi pregradami se je začela nabirati voda, ki je potem, ko je prebila čep, kot udarni val zgrmela naprej. Eden prvih takšnih rušilnih valov je iz Podvolvljeka prinesel kar 3 milijone kubikov vode. Takšnega udara seveda ni bilo mogoče predvideti. Vse se je zgodilo v hipu. Prizadeti ljudje na Ljubnem in v Lučah so

zaslišali le pokanje in grmenje, v naslednjih trenutkih pa je rušilni val že pustošil, drvel v dolino in hitro dvigal nivo Savinje.

V zvezi s stoletnimi vodami pa tole: izračunane so na podlagi večletnih hidroloških opazovanj. Res pa je, da so se hidrološke razmere v zadnjih letih bistveno spremenile zaradi posegov v prostor, kot so regulacije, melioracije, sekanje gozdov in podobno. Regulacije Savinje in pritokov so bile nujne, da smo z njimi zavarovali naselja pred poplavami, toda hkrati so pospešile pretok vode po koritih in

koncentracijo velikih količin vode na določenih mestih.

Kdo je bil počasen in neresen?

Nova doba: Vi torej trdite, da takšnega udara vode ni bilo mogoče predvideti? Na račun Nivoja pa je te dni vendarle slišati vrsto pripomb, da ste ukrepali prepočasno in da ste prepozno opozarjali občinske štabe za CZ na nevarnost poplav.

Plantev: Očitki so neupravičeni! V četrtek zjutraj (1. 11.) nam je naš delavec z Ljubnega že ob 4.15 spo-

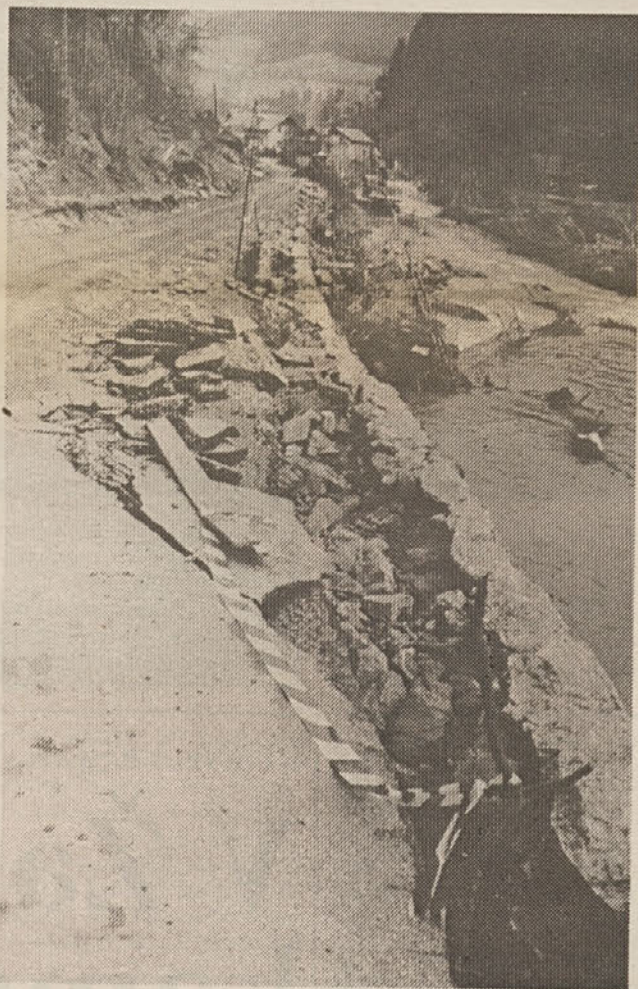
Rado Plantev

ročil, da je kraj poplavljen in da voda že ogroža takojšnji most čez Savinjo. Takoj smo tja iz Mozirja poslali bager, da bi most zaščitil, toda ko je prišel tja, je bilo že prepozno. Voda je bila hitrejša in premočna in je most že odnesla. Med tem smo že poslali iz Celja vso razpoložljivo težko mehanizacijo, ki smo jo razmestili od Polzele navzgor proti Nazarjam.

Nova doba: Je bila to pametna poteza? Ali niste s tem oslabili »obrambne moči« v spodnjem toku Savinje, od Polzele navzdol?

Plantev: V načrtu za obrambo pred poplavami imamo določene vse kritične točke, kjer bi lahko Savinja prestopila in tam tudi namestimo mehanizacijo. Tako smo storili tudi tokrat. Toda v tem primeru, kot rečeno, ni šlo za »normalno poplavo«, saj je bilo pod vodo takorekoč celotno 36 kilometrov dolgo območje ob Savinji. Tu še tako dober obrambni načrt ne pomaga. Takšnih količin nasipnega materiala, vreč in mehanizacije preprosto ni?

Nova doba: Kdaj ste začeli Celjane in druge opo-

Juha se je ohladila

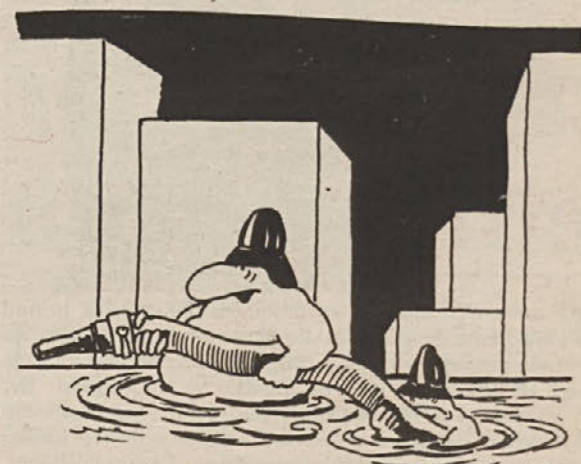
»Kje je bila Civilna zaščita!« so na prvem bojnem posvetu po poplavi robanili celjski gasilci in (upravičeno!) udrihali po tistih, ki so se klavrno odrezali v urah, ko so vrli gasilci reševali mesto. Še nekaj dni so se repenčili po gostilnah in na cesti, kako bodo v skupščini dali veta tistim, ki so zamočili. A kot kaže, tudi neustranim »fajerverkerjem« tu in tam splahnijo hlače! (Častna izjema je njihov delovodja Franček Zorko,

ki je tudi javno, po Radiu Slovenija, rekel bobu bob!). Dosmrtni gasilski funkcionar Tone Sentočnik je bil pri poročanju občinskim poslancem čisto pohleven. Je že vedel, zakaj...

Sicer pa se takšne nerodnosti dogajajo tudi večjim živinam. Župan Rojec in premier Kranjc sta v pogovoru z očetom naroda Milanom Kučanom tolkla po poštarjih, češ kako neki so polagali kable po mestu, da je ob

povodnji crknila telefonija. Na seji skupščine oz. izvršnega sveta, kjer so bili PTTjevci zraven, pa sta stvar odpravila s pohvalo in zahvalo vsem javnim

službam (tudi PTTju) za požrtvovalno delo ob poplavi. Že vesta, zakaj! Kako nas že uči Nova doba? Čez sedem let vse prav pride...

Ampak, mi še nikoli nismo gasili poplave!

zarjati na nevarnost poplave?

Planteu: Ob 5.45 smo obvestili regijski center za obveščanje v Celju o visoki vodi v Zgornji Savinjski dolini, da je Savinja v Nazarjah dosegla kritično višino 3,15 metra, da še vedno narašča in da lahko v Celju pričakuje višino 5 metrov. Na nevarnost poplave smo ob 8.45 opozorili tudi laško Civilno zaščito in žalske komunalce. Torej ni res, da smo opozarjali prepozno in da nismo resno jemali lastnih podatkov! Ob 10.45 smo naprimer znova posvarili celjski center za obveščanje na kritično višino Savinje v zgornjem toku, da lahko prestopi bregove tudi spodaj in naj opozorijo prebivalce, naj umaknejo premoženje iz kleti in drugih nižje ležečih prostorov.

Res pa je, da je informacijski sistem pri nas zelo slab. Ko so odpovedali telefoni, nismo imeli več informacij od našega človeka na Ljubnem, niti iz avtomatskega javljalca višine vode v Nazarjah. Potem smo podatke zbirali tako, da smo klicali domačine, ki so jim telefoni še delali in na podlagi njihovih opažanj sklepal o višini vode.

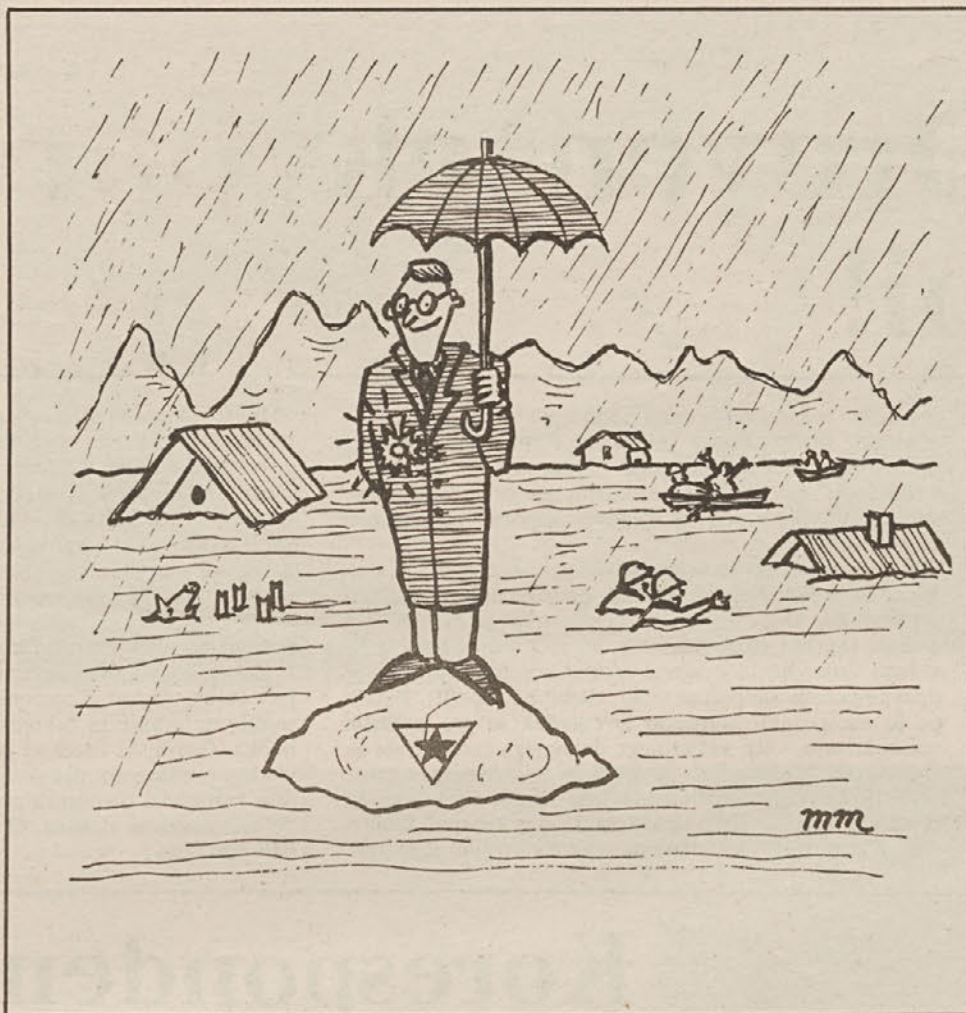
Nov doba: So torej drugi jemali vašo opozorila premalo resno? Menite, da bi lahko štabi za CZ hitreje ukrepali in s tem ublažili posledice poplave?

Planteu: Ne bi si upal trditi, da nas niso jemali resno. Očitno pa ljudje niso mogli verjeti, da bi lahko bila voda tako visoka, kot je potem bila.

Čigave napake se maščujejo?

Nova doba: Poplava je poškodovala ali uničila več vodnogospodarskih objektov. Je to morda tudi posledica vaših napak pri gradnji in vzdrževanju teh objektov?

Planteu: Kdor je kdaj videl podivjano vodo, ve, kakšna rušilna sila je to. Vse objekte smo gradili po načrtih in predpisih in jih tudi redno vzdrževali. Vse,

kar delamo, naredimo do konca. Ne nazadnje nadzorujemo naše delo tudi vodnogospodarski inšpektorji in strokovnjaki republiške vodne uprave, ki bi nas gotovo takoj opozorili na morebitne pomanjkljivosti.

Vsi obrambni nasipi, regulacije, drče in drugi večji objekti so dobro vzdržali vodno ujmo. Voda je uničila le jezova na Polzeli in v Nazarjah, ki pa sta stara 100 let in smo ju lahko le vzdrževali. Za temeljito obnovo oz. novogradnjo ni bilo nikoli denarja. Za to pa ni kriv Nivo, saj je le izvajalec, investitor pa je vodna uprava.

Nova doba: Ali ste investitorja opozarjali na pomanjkljivosti v obrambi pred poplavami oziroma na potrebo po večjih vlaganjih v gradnjo vodnogospodarskih objektov in njihovo vzdrževanje?

Planteu: Na vse te pro-

bleme kažemo že vsa leta, pripravljali smo predloge za odpravo najbolj kritičnih točk, jih finančno ovrednotili in podobno. A, kot reče, nikoli ni bilo denarja. Vodno gospodarstvo ga ni imelo, ker mu ga je družba odmerila premalo, ali pa ga je namenilo za druge stvari, naprimer za melioracije kmetijskih zemljišč, gradnjo večjih vodovodov, čistilnih naprav, in kanalizacijskih zbiralnikov. Tako so pač odločali »uporabniki« v skupščinah republiškega in območnih vodnih SIS-ov. Mi kot izvajalci tu nismo imeli nobene besede. Uporaniki so nas radi napadali, češ da smo monopolisti in ravbarji, ki si izmišljujemo projekte zato, da bi imeli delo in da bi vlekli denar od družbe. Dejansko pa smo le opozarjali in skušali pomagati pri izgradnji učinkovite obrambe pred poplavami. Po poplavi leta 1980 je na-

primer celjski izvršni svet sprejel vrsto sklepov o dokončanju regulacije Savinje in njenih pritokov. Toda kmalu po povodnji so na to pozabili in celjski obrambni sistem je ostal nedokončan. Tudi to se je maščevalo ob sedanji katastrofi. Upam, da se bomo vsaj tokrat kaj naučili!

Nova doba: Na začetku pogovora ste opozarjali na nevarnost posegov v prostor, kot zagovorniki in izvajalci regulacij pa v bistvu forsirate takšne posege. Ali ni to dvojnično? Ali ne gre za razkorak med vašim deklarativnim zavzemanjem za naravo in tistim, kar dejansko počnete kot vodarji?

Planteu: Ne! Zavzemamo se za razumno ravnatežje med obema skrajnostma v odnosu do okolja. Le tako bomo lahko ljudje še naprej živeli v tem prostoru. Nekateri površine moramo s pametnimi posegi v prostro zaščititi pred poplavami za pose-

litev, kmetovanje in industrijo. Ostale površine pa zavestno prepustiti delovanju naravnih sil. Skratka, moramo doseči razumno sožitje med varovanjem narave in nujnimi posegi vanjo. To velja tudi za regulacijo v Logarski dolini, zaradi katere smo v zadnjem času deležni toliko očitkov, češ da smo z njo uničili neokrnjeno naravo. Vodo v Logarski smo morali regulirati, sicer bi zaprodila celo dolino. Kaj je lepše: Logarska dolina, takšna kot jo imamo zdaj, ali pa eno samo prodišče, ki bi tam nastalo v naslednjih desetletjih?

Ko se gredo politiki vodarje

Nova doba: Z ukinitvijo SISov je prešlo celotno vodno gospodarstvo pod republiško vodno upravo. Kaj si je mogoče obetati od tega najnovejšega eksperimenta in kakšen je zdaj status Nivoja? Planteu: Postali smo navadno gradbeno podjetje, ki se bori za delo na trgu. Z republiško vodno upravo imamo samo celoletno pogodbo za redno vzdrževanje. V njej piše, katere objekte moramo vzdrževati in za kakšen denar. Predlagali smo, da bi v to pogodbo vnesli tudi ukrepanje ob havarijah, vendar so v Ljubljani to zavrnili. Rekli so, da bodo ob morebitnih havarijah sklepali posebno pogodbo s tistim izvajalcem, ki bo prišel z najboljšo ponudbo, lahko tudi z zasebnikom.

Nova doba: Ob nedavni poplavi vam torej glede na zakonodajo in pogodbo z republiško vodno upravo sloh ne bi bilo treba sodelovati pri obrambi pred visokimi vodami in pri odpravljanju posledic?

Planteu: Tako je! Seveda pa nam niti na misel ni prišlo, da ne bi šli v akcijo. Tako usodnih stvari pač ni mogoče prepuščati nepremišljenim potezam republiške skupščine, ki je z ustavnimi amandmaji ukinila del zakona o vodah, ni pa sprejela novih sistemskih rešitev na tem področju. Ob poplavi smo kljub temu opravili delo tako kot če bi bili zakonsko in pogodbeno obvezani zanj.

Nova doba: Ali imate kakšno upanje, da bo absurd, na katerega je opozorila nedavna katastrofa, vendarle spametoval tiste, ki menijo, da je mogoče s politiko urejati tudi tako strokovna vprašanja, kot je gospodarjenje z vodami?

Planteu: Srčno upam! Vodarji skušamo sodelovati pri oblikovanju novega zakona o vodah in opozarjamo na pomanjkljivosti na tem področju. Imam pa občutek, da se novi ljudje na republiškem komiteju za urejanje prostora in varstvo okolja (pod ta komitej sodi tudi republiška vodna uprava) še ne spoznajo na vodno gospodarstvo. Tisti, ki sedi v ljubljanski pisarni, ne more poznati razmer na terenu, zlasti ob havarijah, kakršna je bila nedavna poplava. Ob njej bi moralo končno prodreti spoznanje, da gospodarjenja z vodami ni mogoče voditi iz enega samega centra v Ljubljani!

SLOVENIJA SE BO ODCEPILA

Luče so se že...

Medtem, ko predstavniki slovenskih oblasti javno govorijo kar se jim zljubi, je narava prevzela slovenske zadeve v svoje roke. Še oni dan je zunanji minister Slovenije, gospod Dimitrij Rupel, za Borbo dejal, da se Slovenija ne bo odcepila, gospod France Bučar pa, da se bo.

Koga bi torej bilo treba cepiti, ali tiste, ki obljublajo odcepitev, ali druge, ki mlahedrajo v Beogradu o nasprotnem, ni povsem jasno. S kugo, kolero in pricepitvijo ali odcepitvijo — to je že dolgo znano — mati priroda uravnava tisto, kar človeštvo neravnega počne. Čeprav je sicer raziskovalni oddelek pri Delu pred pol leta nedvoumno dokazal, da bi odcepitev Slovenije pomenila popolni gospodarski zlom ožje domovine, zdaj pa — prav tako nedvoumno — da bi bilo ravno nasprotno, se s temi zadevami ne gre šaliti. Prislunhiti velja materi naravi, prepoznati njeno mnenje in namene, ter potem tako tudi narediti. Kot prvi znak volje narave velja najprej priznati, da je v telesih Slovencev vse več cepitev. V nas se cepijo radioaktivni elementi kot demonstracija tega, kar želi narava: pogledajte, v vas se cepim, torej očitno kažem, da se morate odcepiti! Ker vemo, da ta notranja cepitev, vsaj nekaterih elementov — lahko traja tudi več tisočletij, se je mati narava odločila svojo voljo izraziti jasneje in takoj. Na sam dan mrtvih in svetih (kakšna krasna simbolika: če se ne odcepite, ste mrtvi!) je narava od Slovenije, Jugoslavije in sveta odcepila Luče.

Zdaj bomo zvedavo opazovali, ali se zaradi notranjih cepitev radioaktivnih elementov naše oči vsako noč bolj zeleno svetijo. Še več. V zadevi »Luče« se bo lepo in simbolično pokazalo, kaj bi čakalo vso Slovenijo po odcepitvi. Ali nov progres, usmerjen tja nekam prek Alp, ali propad, ki ga bo povzročila gospodarska odrezanost od juga. Žal zaenkrat slabo kaže. Predsednik mozirske vlade (v prenešenem pomenu v primeru Slovenije bi bil to potem Marković) je Lučanom že izjavil, da naj na račun odcepitve ob povodnji nikar ne računajo na pomoč, ki bi jo zagonili za razvoj turizma. Se torej naj odcepimo ali ne? Bomo ravnali preudarno ali kot cepci?

UJMA V CELJSKI SKUPŠČINI

Minister Drevenšek naj odstopi!

Doslej se še ni zgodilo, da bi novinarji tako pridno sedeli in do konca poslušali vse, kar so si imeli povedati poslanci občinske skupščine. V sredo, na izrednem zasedanju v Celju, je bilo tako. Pa ne zaradi poplave. Že dan, dva prej je iz dobro obveščenih krogov privršala vest, da bodo prenovitelji tokrat naskočili ministra Drevenška ali kar celo občinsko vlado na čelu z Mirkom Krajncem, ki kot predsednik ne zna (ali ne more!?) brzdati svojega kadrovnika.

Prenovitelji so poslali s polno municije na govorniški oder svojega poslanca Zorana Markoviča. Ta je zahteval, da se izvršni svet in predsedstvo skupščine jasno opredelita do dopisa Silvestra Drevenška političnim strankam, KS in podjetjem v zvezi z evidentiranjem sodnikov – porotnikov, natančneje do njegove zahteve, da morajo pri vseh kandidatih za to politično neodvisno sodno funkcijo navesti tudi njihovo strankarsko pripadnost. Nespre-

jemljivost takšne zahteve so podkrepili z mnenjem republiškega pravosodnega ministra Pirnata in kolegija Vrhovnega sodišča Slovenije. Zahtevali so ponovitev kandidacijskega postopka in odstavitev oz. odstop ministra Drevenška glede na njegove nesporno ugotovljene napake.

Za Markovičem je šel v napad poslanec iz KS Kajuh Janez Poglajen. Najprej je dejal, da sicer ni lepo udrihati po človeku, ki ga na seji ni. (Drevenšek je bil tisti dan zadnjič opažen okoli 15. ure, ko je pred občino sedel v črno limuzino in odprl neznan kam, čeprav je iz dnevnega reda skupščine videl, da bo na tapeti!). Potem pa je zaropotalo: »Gospod Drevenšek se gre politični voluntarizem, večji del svojega delovnega časa porabi za strankarske zadeve, ne pa za delo v izvršnem svetu«. Ministru je Poglajen očital tudi listo rdečih direktorjev in drugih kadrov in veliko škodo, ki da jo je napravil krajevnim skupnostim in izvršnemu svetu s svojimi izjavami.

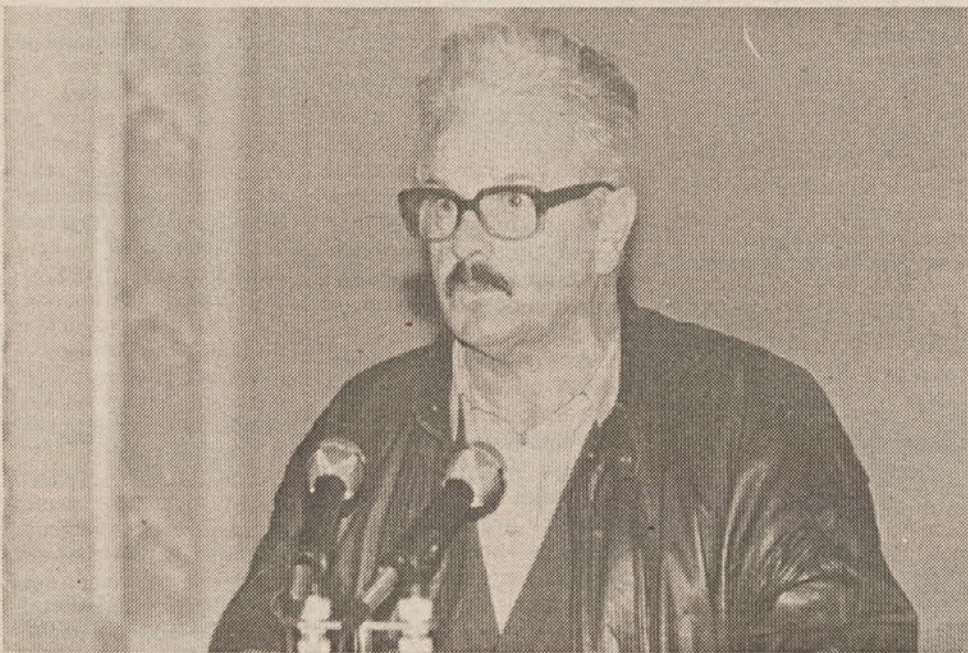
»Minister bi moral priznati svoje napake in odstopiti,« so menili tudi nekateri drugi poslanci iz opozicije.

Predsednik Mirko Krajnc je zavrnil očitke, da se izvršni svet ni jasno opredelil do spornega Drevenškovega dopisa o porotnikih. Znova je poudaril, da je izvršni svet zavrnil zahtevo za navajanje strankarske pripadnosti kandidatov, da pa minister Drevenšek tega ni upošteval in je okrog poslal »svoj« dopis. Zagotovil je tudi, da na izvršnem svetu ne obstaja seznam rdečih kadrov za odstrel in da ga tudi ne bo, dokler bo on predsednik.

Zahvaljujoč storastemu vodenju seje, ki ga predsedujoči jurist Anton Rojec nikakor ni znal obvladati, je sledilo natezanje in branjevsko licitiranje možnega zaključka. Gordijski vozeli so presekali sami člani napadene vlade s predlogom, naj skupščina zadolži izvršni svet, da sam razpravlja o spornih potezah ministra Drevenška in do njih zavzame stališča. O njih pa bodo potem razpravljali poslanci.

Mirko Krajnc: »Ne bom Drevenškov advokat!«

Janez Poglajen med jurišem na (odsotnega) ministra.

Korespondenca ministra Drevenška

Protest stranke ZKS SDP Celje, ki ga je podpisal Željko Cigler, v ničemer ne kaže na »socialdemokrasko« približevanje njegove stranke demokratičnim procesom v naši družbi.

Že v prvem odstavku izraža generaliziranje »ob dopisih« Silvestra Drevenška in izraža »oster protest«. »Ukvarjanje z razvojnimi problemi Celja« mu služi le kot prikrit izgovor za nadaljevanje stare »boljševistične« prakse klevetanja posameznikov in skupin. V ta sklop sodi tudi njegovo označevanje programa racionalizacije dela v KS, ki je program IS in ga gospod partijski sekretar pripisuje Drevenšku v okviru »podobnega in hkrati nesramnega odnosa«. V tem primeru kaže nekorektnost g. Ciglerja preveč očitne znake.

V nadaljevanju izraža protest glede dopisa

kadrovske službe oz. IS, kjer smo za evidentiranje sodnikov porotnikov Temelnjega sodišča v Celju kot enega izmed podatkov »potrebovali« tudi podatek o »pripadnosti stranki«. V tem primeru smo bili res nekoliko nerodni, nikakor pa ni mogoče tega nehotenega spodrsrljaja primerjati z zahtevo po družbenopolitični neoporečnosti oziroma z zahtevo »Berufsverbot«. Šlo nam je enostavno za to, da ljudem preprosto dopovemo, da je različnost v naši družbi ne samo dovoljena, ampak postaja tudi ena izmed normalnih oznak našega vsakdana. Ena izmed tistih karakteristik našega značaja, ki ne more biti ne prepovedana, ne zapovedana, ampak človeku dosegljiva, ko to sam zaželi. Jasno, da »podatka« v izbiri in predlogu sodnikov porotnikov ne bomo uporabljali.

Cigler ne zna slovensko!

Poslanec Božič je bil ogročen nad protestom prenoviteljev. Pa ne zaradi samega protesta ali njegove vsebine! Željka Ciglarja je pozval, naj si, kadar bo pisal skupščini, dobi slavista in naj se za božjo voljo izogiba tujkam, če jih ne zna prav pisati in uporabljati. Pozabil pa je dodati, da tudi v odgovoru Silvestra Drevenška mrgoli slovničnih napak in da je minister skregan z vejicami in velikimi začetnicami.

praksa marsikje pokazala, da so dobri odšli, slabi prišli. Izvršni svet se mora do teh zadev opredeliti in jih še enkrat prediskutirati,« je menil mag. Viki Krajnc, poveljnik slovenske vojske na Štajerskem. »Žal nekateri rušijo ugled izvršnega sveta. Ne mislim samo na Silvestra Drevenška. Škoda za celjski Demos in škoda za ves celjski izvršni svet,« je bil žalosten mag. Viki Krajnc.

Tečni poslanec

Matjaž Železnik je v celjski občinski skupščini na vrhu lestvice tistih, ki se na zasedanjih največkrat oglasijo, na izrednem zasedanju o poplavi ni bil eden tistih, ki bi se pustil zapeljati dolgovoznim poročilom služb in posameznim organizatorjem predpoplavnega, medpoplavnega in poplavnega reševanja mesta Celja.

»Ali imamo v Celju kriterije za namestitve prostorov in drage opreme v podzemnih stavbah? Kaj je kje in kje je kaj lahko? Na katerih lokacijah in na kakšnih višinah? Vedno nekoga opravičujemo, a vsega ni kriva katastrofa.

Kdo pa bo povrnil škodo?« Je spraševal in gledal strmo proti prim. dr. Jožetu Arzenšku. Sledila je trditev: »Tudi druge oblike varnosti v bolnišnici ne odgovarjajo kriterijem, mislim požarno varnost!« Še vedno je gledal dr. Arzenška.

Potlej pa se je ozrl na ves vladajoči občinski zbor. »Kdo bo opravil revizijo, me zanima, kdo? Ali stisti, ki so se v naravni katastrofi učili ali drugi?«

Matjaž Železnik ni postavljaj retoričnih vprašanj, odgovora pa ni dobil.

Teater v skupščini

Liberalno-demokraski poslanec Borut Alujevič se je na zadnji seji občinske skupščine teatralno zgražal nad izjavo novinarja Radia Slovenija, ki je dejal, da se prejšnje skupščine ni mogel udeležiti, ker je imel pomembnejše delovne obveznosti kot pa je sedenje na seji. Gospod Alujevič je potem predčasno zapustil zasedanje, ker je imel pomembnejše delo, njegovega zgražanja deležni novinar pa je vzdržal do konca. Naj razume, kdor more, bi dejal gospod Peterle.

Dopis ni zakonit!

»V kandidacijskem postopku za izvolitev sodnikov-porotnikov je mogoče ugotavljati le izpolnjevanje pogojev, ki so določeni v zakonu in v skladu s tem zahtevati tudi ustrezne podatke. Organi, ki so pooblašeni za vodenje kandidacijskega postopka, tako niso pooblašeni zbirati osebnih podatkov o strankarski pripadnosti, ker zakon ne določa pogojev, ki bi bili kakorkoli povezani s strankarsko pripadnostjo.

... Zakon za opravljanje funkcije sodnika porotnika ne določa izpolnjevanja pogoja strokovnosti v takšnem pomenu kot za sodnika. Zato je zahteva, da mora biti porotnik po svojih delovnih in strokovnih kvalitetah primeren za opravljanje te funkcije oziroma zahteva po poznavanju splošne pravne problematike, v nasprotju z zakonom.« (Iz mnenja rep. sekretarja za pravosodje v zvezi z Drevenškovim dopisom o evidentiranju porotnikov).

Krokodilje solze mag. Vikija Krajnca

»Ravnaje Silvestra Drevenška ni samo stvar tega gospoda, ampak celjskega izvršnega sveta. Moti me kadrovska politika izvršnega sveta, kot jo izvaja njen, za to področje zadolženi član. Žal je

Vojaki, iz mesta ven

Ta uboga vojska je povsod v napoto. Eni jo imenujejo okupatorska in jo hočejo izriniti iz Slovenije, drugi razorožijo slovensko vojsko, Celjani pa se spravijo na obe. Konkretna rešitev prihaja iz skupščinskih klopi – vojska sodi v vojašnico, zato ji vzemimo prostore v središču mesta.

Hudi časi za pivske bratce

Pijanci in kadilci, pozor! V občinskem parlamentu se kuhajo hude reči. O prepovedi kajenja v javnih prostorih so se poslanci že dogovorili, sedaj pa razmišljajo, ali bodo pustili točiti alkoholne pijače uro ali dve na dan.

Župan pozabil na sveto pismo

Poslanca Vikija Kranjca bo treba zamenjati. V skupščini dela samo zmedo. Ko so poslanci pridno dvignili roke in želeli potrditi razrešitev petih članov komisije za volitve, imenovanja in kadrovske zadeve in izvoliti nove iz vrst poslancev skupščine, je Viki Kranjc hotel razpravljati.

In to o čisto formalni zadevi. Zaradi poslovnika, ki so ga sprejeli pred desetimi dnevi. V njem namreč črno na belem piše, da v komisijo ne smejo voliti nadomestnih članov, volijo lahko le komisijo v celoti.

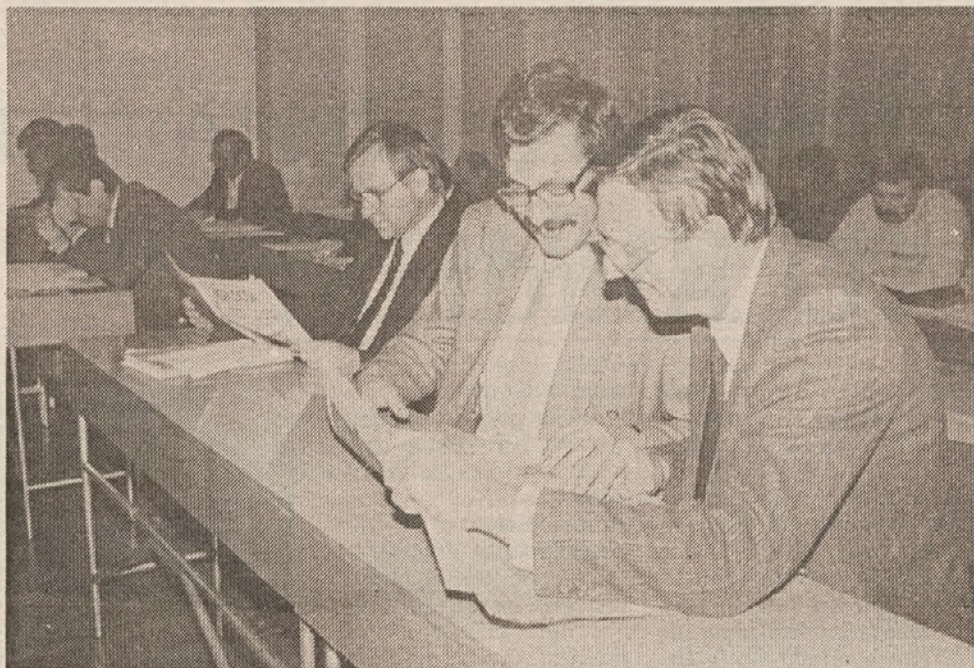
Kaj zdaj?

Sledila je procesija poslanec. S predlogi ali brez njih.

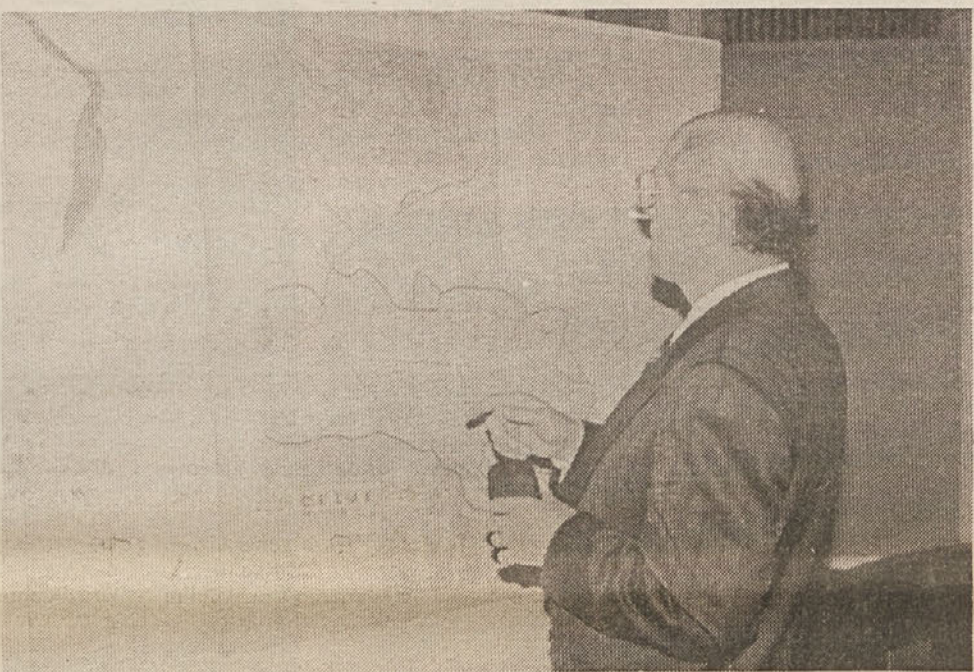
Še enkrat so prebrali predlagana imena.

Spet zadrega.

K sreči je zaposleni predsednik vlade Mirko Krajnc še vztrajal v skupščinski klopi. K predlaganim petim novim imenom je dodal štiri stara imena. Izvolili so komisijo v celoti.

Komu se smejeta?

Kaj bo z mojo občino?

Poslanci so končno dobili resno skupščinsko gradivo!

Zdravo mesto

Končno se je tudi Celje odločilo, da se vključi v evropski projekt zdravih mest. Gre za projekt, ki mestom predpisuje vrsto standardov, ki se jih je treba držati. Da bo vključitev dovolj resna, dokazuje dejstvo, da naj bi poglobitveno odločitev sprejeli vsi zbori SO Celje.

V okviru skrbi za zdravo mesto, kamor na primer sodijo tudi demokratični odnosi med ljudmi, kot pogoj za kakršnokoli zdravje, bo zagotovo velik poudarek namenjen varstvu okolja. Tako ne bo nepomembno, kdo bo koordinator projekta. Predlagajo Zavod za socialno medicino in higieno dela v Celju. Načelno je to dober predlog, vendar...

Celjani imamo s tem zavodom kar precej nenavadnih izkušenj. Tako je znano, da je njihov strokovnjak med tistimi, ki skuša javnost prepričati, kako so težke kovine v hrani, pridelani na ozemlju območju onesnaženega Celja nevarne le, če bi takšno hrano uživali več

desetletij. Znano je tudi, da v zavodu zmanjšujejo problem nitratov v pitni vodi, ki v celjsko vodovodno omrežje priteka iz podtalnice v Medlogu. V najnovjšem času pa so iz tega zavoda poslali v svet navodilo po poplavi, s katerim so poskrbeli, da so Celjani zavrgli vsaj polovico ozimnice, ki so jo dosegle narasle vode. Kot je znano, so iz Ljubljane dali drugačno navodilo in, na primer, ni bilo potrebno uničevati oziroma zavreči tudi konzerv.

Ker v Celju drugega podobnega zavoda ni, njegova pooblastila pa so takšna, da bi bilo tudi vseeno; če bi kakšen bil, velja razmisliti o tem, če velja zapati koordinacijo tako pomembnega projekta prav njim. Mogoče pa bi šlo na ta način, da se Zavod pojavi v javnosti z izjavo, v kateri bo zagotovil, da bo njegovo vodilo nepristranska stroka, verificirana v »svobodnem svetu«, kot pravijo mnogi demokratičnim državam v Evropi?

Rešimo Sotlo!

Pred kratkim so se v Celju sestali predstavniki »zelenih« iz Hrvaškega Zagorja in Celjskega območja. Dogovorili so se, da ponovno poizkušajo doseči ustrezno ravnanje hrvaških in slovenskih oblasti za čisto Sotlo. Pred leti so morali izprazniti Sotelsko jezero pri Vonarju. Vanjo še danes tečejo odplake, ne da bi jih čistili...

Osveščeni na obeh straneh zahtevajo, da obe vladi skličeta še letos posvet, na katerem naj pride do ocene stanja in do odločitve, kaj delati. Predvsem naj bi prepovedali vsake naložbe v nove zmogljivosti, ki bi dodatno onesnaževale Sotlo. Zlasti to velja za Rogaško Slatino, čeprav bi zategadelj izgubili tudi del

deviznih dohodkov. Še posebej pa je potreben odgovor na vprašanje, kam je doslej odhajal denar, ki so ga morali investitorji vplačati, da so dobili gradbena dovoljenja. Vprašanje, ki se zastavlja samo po sebi je tudi, kako so mnogi dobili uporabna dovoljenja. Dejstvo, da je Rogaška Slatina v tem času postala mesto, pa še posebej bode v oči. Mar lahko postane mesto naselje, ki spušča neprečiščene odplake v reko?

Upati je, da bodo nove oblasti v obeh državah pozivu prisluhnile in res kaj ukrenile za čistejšo Sotlo. Ta naj bi dajala velikemu delu Zagorja zdravo pitno vodo, da o turističnem pomenu čiste reke z jezerom niti ne govorimo.

»Ali bo že enkrat konec tega cirkusa okoli celjske vlade!«

V cenjenem hotelu Evropa – popust

Če boste imeli srečo, kot jo je imela gospa M. I. (naslov v upravi lista), boste v najbolj cenjenem celjskem hotelu po prespani noči dobili račun s popustom. Omenjena gospa je po trudu polnem dnevu pohitela v hotel, se v kopalnici stuširala in hotela zlekniti na eno od treh postelj v sobi. Katero? Vse tri so bile zmečkane, nepostlane, pa še nekaj pijače je stalo na mizi.

**SLOVENSKA DEMOKRATIČNA ZVEZA, Občinski odbor v Celju
ZDRUŽENJE LASTNIKOV RAZLAŠČENEGA PREMOŽENJA,
Podružnica v Celju in
DRUŠTVO ZA VARSTVO OKOLJA V CELJU**

obveščajo

– da imajo svoj sedež v Celju, Linhartova 18 (I. nadstropje) in
– da imajo uradne ure ob torkih, ob sredah in ob četrkih od 15. do 19. ure, ob ponedeljkih in ob petkih pa od 9. do 13. ure.

Služba pravne pomoči za bivše lastnike razlaščenega premoženja bo poslovala vsak torek od 17. do 18. ure.

USPAVANA LEHOTICA ATLETIKA

Zaspano predsedstvo in obubožano AD Kladiivar

Marko Božiček-od atletike poslavljajoči se bivši folklorist, po izobrazbi diplomirani ekonomist, do nedavnega predstavnik atletov v predsedstvu AD Kladiivar, sicer pa objektivni, a po potrebi tudi oster ocenjevalec in poznavalec razmer v celjski atletiki, meni, da dr. Rudi Čajavec in Roman Lešek, kljub velikim prizadevanjem, žal, ne moreta rešiti celjske atletike. Ostali v vodstvu kluba spijo spanec (neu)pravič(e)nega.

Atletika je bila v Markovem življenju dolgo le sopotnica športnih disciplin, s katerimi se je ukvarjal. Sedem let pa je bil predvsem plesalec pri folklorni skupini France Prešeren iz Celja, šele potem atlet. Ko se je vrnil s služenja vojaškega roka, se je odpravil študirat na mariborski VEKŠ in po prvem semestru srečal trenerja Boža Radmanovića, ki ga je povabil, naj se vrne na atletske steze. Povabilu se je odzval in kljub študiju pričrjal dosegati dobre rezultate v teku na 110 m z ovirami, nato pa še v teku na 400 m z ovirami.

Leta 1986 je bil državni reprezentant, trikrat je osvojil naslov republiškega prvaka, tudi letos, ko je osvojil še drugo mesto v teku na 110 m z ovirami. Obenem ima tretji jugoslovanski rezultat vseh časov v teku na 400 m z ovirami.

Zdaj se je odločil, da se bo od atletike poslovil. Pravzaprav bi še ostal leto ali dve, toda zaradi nekaterih motečih dejavnikov v klubu bo to storil že prej.

Kovinotehni bluf

Do letos je bil Marko Božiček član predsedstva ADK. Ker je želel, da bi imeli več besede pri odločitvah vodstva tudi atleti, so na njegovo pobudo ustanovili leta 1988 t.i. zbor atletov. »V predsedstvu sem bil osamljen. Prvo leto sta bila z mano tam še Boris Čoš in trener, z vstopom Kovinotehne v klub pa sem bil v vodstvu edini predstavnik atletov, ker je Kovinotehna prevzela vse v svoje roke. Takrat je prišel v klub tudi poljski trener Marek, ki je bil iz športno razvitejših držav in je za svoje delo potreboval več sredstev. Kovinotehna je to spodbujala, obenem pa so sklenili, da bodo finančno pomagali le tistim, ki bodo dosegli vrhunske rezultate. »Na množičnost, so žal, pozabili,« pravi Marko Božiček in dodaja, da je to hkrati dolgotrajna napaka ADK.

Delavski svet Kovinotehne je lani sklenil, naj ta delovna organizacija ne poma-

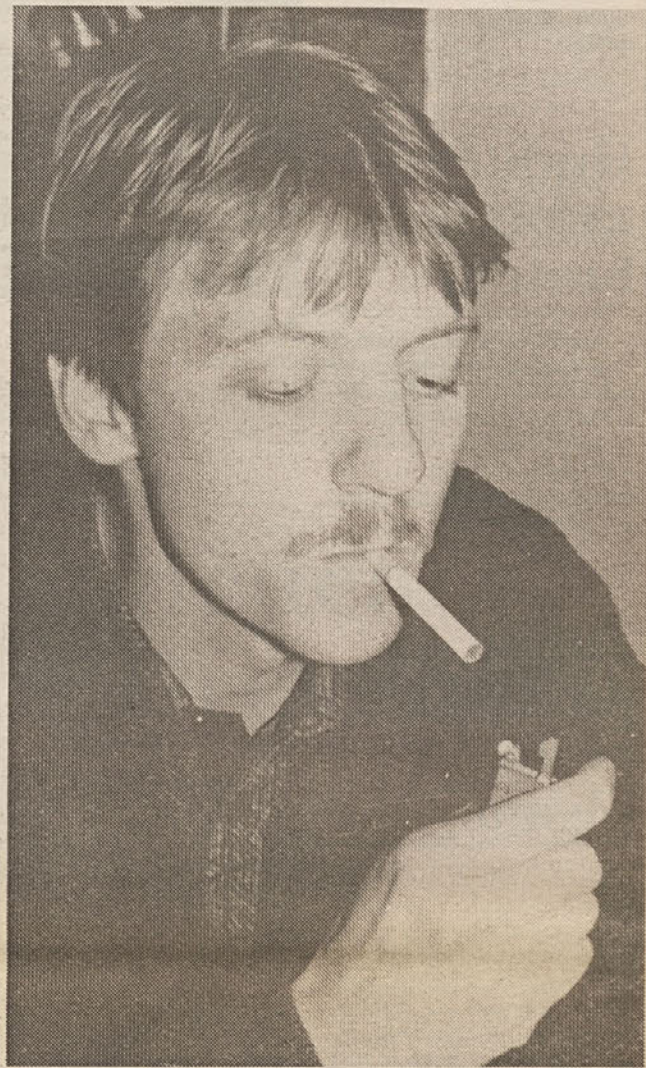
ga več AD Kladiivar, s tem pa so prekinili pogodbo, ki je bila podpisana do leta 1992. »Argument za prekinitve je bil, češ da rezultati niso upravičevali sponzorstva, čeprav smo v klubu vedeli, da je to le velik bluf. Toda mar naj bi se šli tožariti?« Marko tudi pravi, da je Kovinotehna vse do takrat vlagala v klub izdatna finančna sredstva, žal pa so jih napačno uporabljali.

Črno-belo novo vodstvo

Kovinotehna je nato pridobila Romana Leška, da je

panc in Kranjc) na vodstvo naslovili pobudo, da se stanje. Za vodstvo so namreč sestavili vprašanja, na katera so želeli odgovore. Roman Lešek se je sklicanega sestanka udeležil, dr. Čajavec se je iz objektivnih razlogov, povezanih s službo, opravičil, zato so ga preložili, vendar tudi drugič ni bilo bolje. Omenjeni atleti so se zato odločili, da bodo, ker niso dobili zadovoljivih odgovorov, predčasno prenehali trenirati.

In kaj so želeli vprašati vodstvo? Marko Božiček pravi: »Najprej smo želeli pojasnilo glede financiranja

so se tudi Kocuvan, Kopitar in Straškova.

Nismo se strinjali tudi s tem, da bi zaposlili Mira Kocuvana starejšega kot direktorja. On je sicer dober trener, dobro pozna delovanje stadiona, kar bi mu pri opravljanju te funkcije koristilo, vendar ob trenutni finančni situaciji namestitev še enega profesionalnega funkcionarja ekonomsko ni upravičena. Medtem ko se denar za atlete krči, ga ne bi smeli širiti za tiste, ki so zaposleni profesionalno. Od vodstva smo želeli tudi, da bi opravilo pogovore z atleti, ki so za klub pomembni in da zanje nato naredijo načrte dela. Kot sem slišal, je bojda dr. Čajavec te pogovore z nekaterimi sedaj že opravil.«

Vrhunskost potaplja čolnič celjske atletike

Novo vodstvo kluba si danes želi množičnost celjske atletike, vendar za to dejansko ni več denarja. Le-ta zadošča le še za delno financiranje pionirske atletike in za peščico obetavnih posameznikov. Pripravili so tudi pionirsko šolo, ki jo vodi bivša atleta Hrvoje Fižuleto in Zlatko Bežjak v okviru ADK, šolnino pa morajo plačati starši, prav tako nameravajo zgraditi teniška igrišča, od njihovega izkupička bi pridobili nekaj dohodka za klub. Klub

vseu se celjski atletiki ne pišejo lepi časi. Starejši atleti, pa tudi mlajši, so predvsem lani zapuščali klub. Marko Božiček ve približno, zakaj so odhajali, ve pa tudi, zakaj bo odšel sam: »Včasih dobi občutek, da nisi zaželen in se počutiš odrinjenega če ne dosegaš vrhunskih rezultatov. Menim, da bi si ADK moral prizadevati, da bi postal zelo močan klub v slovenskem merilu in bi šele kasneje pričeli vlagati v posameznike, ki obetajo vrhunskost. Celje ne more biti usmerjeno v vrhunsko atletiko, če za njo ni denarja. Lahko samo poiščemo tiste, ki bi vrhunskost morebiti zmogli. Sedaj, ko odahajam, Roman Lešek želi, da bi ostal. Vendar, treba bo popraviti odnos do starejših tekmovalcev, prav tako pa imeti pravilnega do mladih. Tisti, ki imamo materialni položaj dokaj urejen, nam materialni nestimulans v klubu ne odbija, temveč bolj ta občutek nezaželenosti. Mlajšim pa bi v klubu vendarle morali finančno pomagati vsaj z opremo. Narobe je, če atleti in atletske delavci odhajajo iz kluba nezadovoljni, ker jih s tem klub izgubi za vedno. Mene, na primer, čez dve leti ne bo v nobenih športnih analih kluba, ker nisem imel rezultatov, da bi se z zlatimi črkami zapisal v zgodovino celjske atletike. Toda klubu bi lahko še vrsto let pomagal s svojim znanjem, ki ga imam. Tako pa...«

postal mandatar nove atletske vodstvene garniture, ki jo je tudi sestavil. Za predsednika so izbrali dr. Rudija Čajavca. »Predsedstvo običajno sestavljajo zveneča imena celjskega gospodarstva in politike, saj imajo ti možnost pridobiti sredstva klubu. Toda v novem vodstvu je le dr. Čajavec tisti, ki si prizadeva in ki mu marsikaj tudi uspe narediti. Pri tem pa je osamljen. Na strokovnem področju se močno angažira še Roman Lešek, ki je predstavil zelo dober program, žal pa zdaj treba pripisati dejstvu, da sta s Čajavcem ostala praktično sama,« pripoveduje Marko Božiček.

Pred nedavnim, 26. oktobra, so trije atleti starejše generacije (Božiček, Zu-

ADK. Prihodki iz ZTKO so včasih predstavljali nekaj več kot polovico sredstev, ostalo je prispevala Kovinotehna. Danes ZTKO nameinja sorazmerno enako količino sredstev, ki so precej visoka, vendar le-ta predstavljajo sedaj 90 odstotkov prihodkov kluba. Zato je treba z denarjem racionalno ravnati, v klubu pa varčujejo ravno na atletih, medtem ko sredstva porabljajo za profesionalno zaposlene in za vzdrževanje objektov. Res pa je, da njihovi dohodki niso visoki. Lani, na primer, se je prvič v zgodovini celjske atletike pripetilo, da nismo imeli klubskih pravic. Za letos jih sicer obljublajo. Kljub temu so bili rezultati v minuli sezoni obetavni, še posebej v mlajših kategorijah, izkazali pa

FRANCE ŠTROS – POSLEDNJI MORNARIŠKI UPORNIK IZ BOKE KOTORSKE

Iz gnile materije tudi sodni dan ne bo napravil dobre

France Štros šteje 91 let. Po rodu je Idričan, po srcu Slovenec in Jugoslovan, več desetletij tudi Celjan. Sodeloval je v uporu mornarjev v Boki Kotorski leta 1918 in je danes edini še živeči upornik. Bil je Maistrov borec za severno mejo, danes ga poleg zanimive preteklosti odlikuje oster jezik, ki piči tudi tam, kjer celo v novi dobi naj ne bi.

Česarkoli se je France Štros v življenju lotil, mu je uspelo. Zaključil je realko, ko je moral obleči mornariško uniformo, ki jo je slekel šele leta 1920. Potem je služboval širom Jugoslavije in povsod užival ugled. Osvoboditev je dočkal na Hrvaškem, se nato vrnil v Slovenijo in v Celju ter tu opravljal pomembne funkcije na okraju. Še 24 let po upokojitvi, do leta 1984, je delal pogodbeno

pritožbe, zato je treba najprej urediti zakon. Tudi pravnega naslova ni na podlagi česa je bila sploh izpeljana nacionalizacija?»

... o strankah ...

»... V vse to nimam nobene zaupanja. Gre le za karieriste. Med ljudmi vlada splošno nezadovoljstvo, pravijo, da ob ponovnih volitvah ne bi več glasovali za Demos.

hoče, naj verjame, jaz ne verjamem v nič! Vem, da kadar je materija gnila je tudi sodni dan ne bo naredil dobre. Vsakdo naj glede vere presodi sam pri sebi, ne pa da jo vsiljujejo! Danes so hudi časi, veste. Življenje samo je proti religiji. Delajo se krivice po navodilih in se ustvarja težka beda. Vsakomur, ki pošteno dela, je treba zagotoviti minimalno eksistenco. Potem bo šlo zopet za neke nacistične ukrepe! Jaz nisem ne za nacizem, ne za fašizem, ne za katolicizem! Sem za pošten odnos do človeka. Lopove, neznanice, pijance, delomrzneže in politikante pa je treba goniti! Z batino!«

zakona. Zdaj bodo lahko ljudi kar iz stanovanj metali! Ja, kaj madona, saj niste vi lastniki, saj smo ja mi kot stanovalci vsa ta leta plačevali to, kar ste vi investirali! Ne morejo mi oni sedaj prodajati tega kar sem jaz kupil z dolgoletnim plačevanjem visoke najemnine! Tako ne bo šlo! Razen če bodo nahujskali sodišče, pa da bodo sodišče na duhovne vaje, tako kot včasih na komite, klicali, da jih bodo pripravili. To bo slaba naložba vlade, če bo to sprejela. Zopet bo šlo za neke vrste razlastitev«.

... o mednacionalnih sporih ...

»... Kolikor sem imel opravka s Srbi, morate pa vedeti, da sem služboval tudi v Beogradu, ne morem o njih reči nič slabega. Danes pa so verjetno med njimi kakšni supernationalisti. Milošević – ta ni ustrezen politik, veste. Njegova taktika je podobna starojugoslovanski, Pašičevi. Oni so imeli velikosrbsko politiko. Današnji svet zahteva čisto drugačen profil politika. Velikosrbstvo je velika napaka. Prilagoditi se morajo evropskemu »štimumu«, pa gotovo! Iz političnih združ se rojeva le sovraštvo. Delati je treba z razumom, ne pa s politično zagrizenostjo. Treba si je prizadevati za mir, biti strpen.

Vsakdo dela napake, nikogar ni ustvaril bog, da bi bil brez njih. Še Kristus jih je imel celo vrsto. Rad je imel Magdaleno, pa kaj jaz vem katero še, da je z njimi »pohofiral«, ha, ha, ha. Ja, med nami so prevelike razlike, da bi notranje razprtije hitro odpravili. Ljudje so eksplozivni. Mujo je pač Mujo. On je varen kuhati kafe, Hanume pa tam garajo in kopljejo vrt.

Senca preteklosti še vedno zasleduje Franceta Štrosa. Foto: SHERPA

Mujo pa dreza v ogenj. Nobenemu pa ne smete nič reči, ker so veliki politikanti. Ampak tudi od teh je treba zahtevati delo, šele potem jim dati denar!«

... O osamosvojitvi Slovenije ...

»Menim, spoštovana gospa, spoštovana dama, da mi ne bomo predstavljali v svetu čisto nič kot država, če se odcepimo. Kot vojaška sila ne predstavljamo nič. Za nas ne čuje Amerike niti slišati. Oni so kapitalisti, hočejo imeti organiziran vojaški odpor, da takoj ustvarijo fronto v Evropi, če bi bilo potrebno. Ne pa nas reveže, kaj bomo mi, če lahko oni pošljejo, madona, avione, atomske bombe, mi pa le neke patrolje in zaščitne

ekipe. Mi ne predstavljamo nič, če pride do konflikta! Zato moramo imeti močno državo, ki se bo sposobna boriti proti zunanjemu sovražniku!«

Tako razpreda misli France Štros, ki pa najraje pripoveduje o svojih mornariških letih, ko je bil prvi torpedist na podmornici. Ima tudi sobo, v kateri so spravljani kupi papirjev, zloženi v mape in pričajo o njegovem večdesetletnem službovanju. Najraje pa pokaže priznanja, ki jih je prejel kot borec za severno mejo ter častni znak češke vlade, ki ga je prejel v Pragi sredi šestdesetih let za svoje mornariško sodelovanje v I. svetovni vojni, ko so ga Čehi vzeli v svoje vrste. Njegovi predniki so bili namreč češkega porekla.

kot samostojni svetovalec za premoženjsko-pravne zadeve in danes uživa zasluženi penzijo. Če je starost porok za modrost, si velja prebrati njegove iskrene misli o Sloveniji danes.

Moj zet, veste, je podpredsednik slovenske vlade, Matija Malešič. Jaz ga vedno nekoliko sprovciram, da se pogovoriva, ampak on že pozna moj temperament in načela, pa se le smeje in noče nič govoriti. Sem mu zadnjič rekel: »Veš, Tiče, Slovenci smo tako majhni, da smo v svetovni politiki in strategiji ter v primeru kakršnegakoli konflikta kakor nek salaš, pustara.« Ja, preveč ekstremov je. Zopet so se pojavili neki koritniki. Demos sedaj zganja nemogoče stvari!«

... o religiji in verouku v šolah ...

»... Kaj pa še, kaj se bodo sedaj veronauk učili v šoli! Kje pa, saj vendar ne moremo iti nazaj, spoštovana. To naj bo izven šole! Tisti, ki

... o novem stanovanjskem zakonu ...

»Motijo me te debate okrog novega stanovanjskega

France Štros o:

... denacionalizaciji ...

»... Čeprav imam že 91 let so me sedaj poklicali, da bi jim pomagal pri denacionalizaciji, pa nisem sprejel. Kaj nam bo denacionalizacija, če so šle nacionalizacije, konfiskacija, arundacija in vse ostalo na horuk! Brez zakona! Preden bodo izpeljali denacionalizacijo bom jaz že mrtev! To bo gotovo trajalo kakšnih deset let. Tu bodo

OPTIKA GLEŠČIČ

Zidanškova 23, Celje
obvešča stranke, da opravljajo strokovne preglede vida – okulisti ob ponedeljkih.
Na zalogi so domači in uvoženi okviri, vse vrste domačih in uvoženih stekel za korekcijo vida.

Sprejemamo naročila za vse vrste specialnih stekel in to: VARILUX-MULTI, LENTICULAR, BIFOKAL, POL-TANKAFIT 40, CR-PLASTIKA.

Se priporočamo za obisk!

RES JE...

— da Celje in kraji ob Savinji niti ne vedo natančno, kako visoka je bila Savinja ob minuli poplavi. Republiška uprava za vodno gospodarstvo je namreč lani iz predračuna črtala nakup primernih vodomerov. Res velik prihranek. Res pa je tudi, da bo prav ta uprava ocenjevala, kaj je bilo tisto narobe, da je v Celju do poplave sploh prišlo. Prav tako je res, da Celje beleži 100-letne vode že vsaki 15 let. Kako hitro teče čas...

— da je bila Antonu Rojcu ob obisku prijatelj iz Singena najbolj od vsega všeč insignija singenskega župana (zadeva, ki jo župani nosijo okoli vratu). Želja po posedovanju tega simbola županske oblasti mu je bila kolji izpolnjena. Celjska Zlatarna mu je izdelala srebrno pozlačeno župansko insignijo, vredno med brati šest tisoč dinarjev. Ker si je zadevo na singenskem županu iz neposredne bližine ogledal tudi eden od obeh naših podpredsednikov republiške skupščine, gospod Vitodrag Puki, je kaj za okoli vratu kmalu pričakovali tudi na republiških voditeljih. Tako ali drugače.

— da je Janez Lampret, celjski poslanec od srca pohvalil Celjane za dobro organizacijo poplave. Pri tem je mislil še posebej na Zorana Laha, poveljnika civilne zaštite.

— da sta pravočasno prišla na razgovor s celjskim županom pred izredno sejo SO Celje o poplavi le dva novinarja, prišlo pa je kakih ducat pomembnih mož iz vseh služb, povezanih z obrambo pred poplavo. No, novinarji so bili v polnem številu dan poprej na seji IS SO Celje, ko je ta razpravljala o istih zadevah in so bili prisotni isti ljudje.

— da so v rokometnem klubu Pivovarna Laško odstavili trenerja Vedada Ljubošiča. Res pa je tudi, da kljub finančni injekciji iz Pivovarne rokometnih rezultatov Celjanov še dolgo ne bomo mogli, po uspešnosti, primerjati s poslovnimi rezultati Pivovarne.

— da ima Laško veliko pomanjkljivost. Premalo gostiln? Je morebiti France Prešeren tisto o žejni napisal v Laškem?

TAJNICA SKUPŠČINE NAPADLA POSLANCA

Gradiču nisem strgala rokava

Na izredni seji poslancev celjske skupščine je prihajalo tudi do tragikomičnih scen in nesporazumov. Tako denimo tisti, ko je poslanec Mirko Gradič, sicer predsednik Slovenske demokratične zveze, po dobrih petih urah prerekanj, pojasnjevanj in razlag ogorčen zapustil skupščino.

Jožica, županova tajnica, je v strahu, da skupščina več ne bi bila sklepčna, pohitela za poslancem in ga ob rotnu zadržala da naj vendar pri milem bogu ostane vsaj do glasovanja. Ker ga je prišla za roko, so to nekateri po svoje razlagali.

»Lepo vas prosim, bodimo resni.« nam je po telefonu povedala naslednji dan, ko smo jo poklicali. »Mnogo poslancev je zasedanje zapustilo, tako tudi tisti iz družbenopolitičnega zbora. Zato je obstajala resna nevarnost, da skupščina več ne bo sklepčna...«

»Eni pravijo, da ste poslancev Gradiča vlekli za rokav!«

»Hahaha. Prosila sem ga samo, da naj še malo ostane. Lepo vas prosim. To ni bil, nikakšen napad. Pohitela sem z njim in ga rotila, da naj ostane.«

»Torej mu niste strgali rokava?«

»Kakšen rokav neki. Bodimo resni! Gradiču nisem strgala nobenega rokava! Dajte no... Kdo to pravi?«

»In vendar ste ga zadržali?«

»Na koncu se je vdal in še malo ostal.«

»Zakaj pa je potem pretil, da bo njegova stranka vložila uradni protest?«

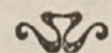
»Zaradi mene že ne. Kakšen rokav neki, lepo vas prosim...«

PRICA & KRAMAR

Na debelo
in drobno

CELJE

Na debelo
in drobno

ZALOGA

galanterijskega, norimberškega in mod. blaga ter kranjskih izdelkov.

No comment

Oj Celje, ti mesto belo

POVRNIMO CELJU NJEGOVO NEKDANJO:

Belino, V KATERI SMO GA PREPOZNAVALI, BELINO BREZ TITANOVEGA OKSIDA!

Veljavo, KI JO LAHKO PRIDOBIS S SODOBNO CESTNO POVEZAVO Z LJUBLJANO, MARIBOROM, ZAGREBOM...

BREZ AVTOČESTI NI SODOBNE INDUSTRIJE IN TRGOVINE - PA AMEN!

Žar, DA BOMO ŽELELI ŽIVITI V MESTU NAŠIH OČETOV IN MATER, ŽAR BREZ RADONA!

SREČNO UMAZANA OBLAST, CELJE NI MESTO ZA TE!

DEMOS - Socialdemokrati
Celje, Območni odbor

Letak, ki so ga med spomladansko volilno kampanjo razdelili v celjske nabiralnike aktivisti socialdemokratov.

Tajnica Jožica: »Kdaj bom pa jaz v časopisu?« Zdaj.

GROZA JOŽETA ARZENŠKA:

Sem izgubil franke?

Predsednik Mirko Krajnc je pred sejo izvršnega sveta v gotovini, kot se za pomoč spodobi, predal direktorju bolnišnice Jožetu Arzenšku 15 tisoč švicarskih frankov. Doktor se je zahvalil, jih spravil in se posvetil razpravi. Po končani točki dnevnega reda je mirno odkorakal proti bolnišnici. Čez pet, deset minut je privihral nazaj. Kje je moja torbica?

Moli in plavaj!

Medtem, ko si hidrologi, meteorologi, vodnogospodarstveniki, celjski župan in drugi znanstveniki še vedno razbijajo glave z vzroki nedavne poplave, je župnik iz Bistrice ob Sotli Martin Panič hitro

razkrinkal krivca: pri nedeljski pridigi je povedal, da je bila povodenj kazen božja za grehe, ki jih počne brezbožno ljudstvo. Svarilo ovčicam je bilo jasno: ali bomo hodili k maši, ali pa si kupimo plavutke in rokavčke!

Opravičilo v ošteriji

Poslanec Marko Brezgar, ki je na prejšnji skupščini in nič dajal ljubljanski radio, je hotel na hitro popraviti neumnost. Na hodniku je zasačil celjskega radjca Mirana Korošca in se mu želel oprustiti. »Nak«, je rekel Korošec, »niste me žalili v ošteriji, da bi se v ošteriji opravičevali. Tamle naprej je skupščina!« in je odkorakal z očali na nosu.

Damjana - edini del javnosti

Celjski župan Anton Rojec ima lepo navado,

da novinarje ne imenuje novinarje, ampak kar javnost. Ima javnost kakšno vprašanje? Ali javnost kaj zanima?

Na torovi tiskovni konferenci, ki se je kolegi, do

Molčite!

Včasih so to počeli z bonboni za kašelj, zdaj pa to počnejo s skupščinskim poslovnikom in Demosovo večino. Priči z zadnje skupščine sta Željko Cigler in Jožef Jarh.

HUMORESKA

Kako sem postal poslovnež

Zdaj, ko bi bil že vsakdo najraje zasebni trgovec ali celo poslovnež, se dnevno oglašajo ljudje in me sprešujejo, kako je meni to uspelo. Moram jih tolažiti, da sploh ni težko.

Imel sem, kar je najvažnejše - smisel, če imaš smisel, pa prides seveda tudi do denarja. Že ko sem bil direktor, sem bi vedno zelo posloven tudi zase. V žep sem znal spravljati devize na svoj račun. Ko so me odkrili in mi izrekli nezaupnico, sem odšel v tujino in se zaposlil pri zasebniku kot njegovo zastopnik. Kmalu sem se osamosvojil in si sam pridobil zastopnika. Potem sem čakal na spremembe pri nas v domovini. Ko so nastale, sem rekel, čakajte, zdaj vam bom jaz pokazal. Prenehal sem biti komunist, čeprav to v resnici nikoli nisem bil. Že v tistih časih, ko so najbolj govorili, kak zagrizen komunist sem, sem namreč s familijo hodil v cerkev in doživljal prave strese. Bal sem se namreč, da bi me odkrili.

Najprej sem se včlanil v kmečko zvezo, najbrž zato, ker sem imel pred očmi svoj vrt in motokultivator, ki sem ga kupil za tovarniški denar in ga po delih pretihotapil v domovino. Seveda sem kot poslovnež brž ugotovil, da se mi bodo v kmečki zvezi smejali, če bom namesto traktorja in njihvil prijavil motokultivator in vrt. Zato sem se prepisal v krščanske demokrate. Na lastnih in tujih izkušnjah sem ugotovil, da so komunisti in krščanski demokrati imeli vedno nekaj skupnega - namreč potico, šunko in pirhe. To jim je pravzaprav dajalo moč, saj orehi in jajca krepijo organizem.

Seveda so mi zdaj začeli posli zelo cveteti. Razmišljam celo, da bi mi občina dala garancijo za najete avstrijskega posojila v višini milijona in pol nemških mark, da bi kupil poslovno zgradbo. Kaj pa je pravzaprav taka vsota v primerjavi z vsem tistim, kar ponujajo igralcem v super 3 x 3! Ampak bognečaj, da bi me skušal kdo posnemati! Da bi skušal kdo goljufati v našem novem demokratičnem režimu, kot smo zelo množično, hvalabogu, v prejšnjem! Saj bi ga spodkopali in uničili! Sicer pa poglejte, kako neusmiljeno so se lotili Grubeliča! Ta naj vam nažene strah v kosti!

FOTOREPORTAŽA

Model novih počitniških domov

Četrtek, 15. november 1990, obidje okoli celjskih zaporov. Ker tudi v tem modelu bodočih slovenskih počitniških domov obiski niso dovoljeni vsakomur in kadarkoli, se je v sili treba sporazumeti tudi z restantsko govorico.

NI RES...

— da bi bil sedanj minister Silvester Drevencšek zamerljiv. Štorki železarni, kjer so ga postavili na cesto, je po telefonu in osebno ponudil vse svoje organizacijsko znanje. Direktor Boris Marolt mu je zagotovil, da ga res ne morejo pogrešati.

— da bo ukrep, ki ga predlaga celjski minister za prostor in okolje Jure Sadar, namreč, da bi začasno posebne odpadke skladiščili na komunalnem odlagališču, pomagal. Ne bo! Začasno odlagališče bi postalo kar stalno. Prav bi bilo, če bi v Sloveniji, podučeni s poplavo, ki je odplaknila tudi posebne odpadke, v najhitrejšem času poskrbeli za trajno rešitev odlaganja posebnih odpadkov. Kje pa je pravzaprav rečeno, da rabimo več takih odlagališč! Zagotovo bi lahko z enim, kjer bi marsikaj tudi predelali rešili problem na tako majhnem prostoru kot je Slovenija.

— da občinski poslanci ne razmišljajo o reorganizaciji na večji učinkovitosti občinske uprave. Veliki in mali mož občinske straže morata na mesto petih napisati deset opozorilnih lističev na polovičkah, da ne bodo koži za smeti preveč natrpani z njimi.

— da bi tajnica bivšega sisa posebnega pomena nakazovala svoji svakinji na žiro račun honorarje samo zato, ker jo ves čas sprašuje, kdaj bo v Celju kabelska televizija.

— da je Nova doba odmevna. Nekateri namreč že plonkajo »ideje« iz nje. Pod rentgen nas je na primer že vzela Damjana Stamejčič.

— da slovenske oblasti vedno zamujajo z opovedovanjem državnih praznikov. Dan mladosti so uknili pravočasno, dan mrtvih pa so v skladu s slovensko naravo še povečali. Dneva republike so se lotili še pravočasno, štirinajst dni pred dvodnevnim praznovanjem.

— slovenska oblast ne zna reči Beogradu ne. Saj že dolgo demonstrira, kdo je na Slovenskem gospodar. Brez žegna iz Beograda je v zadnjega pol leta podražila (nekajkrat) stanovanja, vodo, plin, še celo smeti.

— da delavci celjskega Avtomotorja zaradi malomarnosti niso premaknili dragocenih novih kreiserjev s poplavljenega območja. Izkoristili so idealno priložnost in preverili njihovo vodotesnost.

— da bi poslanka, ki smo jo zabeležili v skupščini Slovenije, kolegicam kazala mere frajerjev iz prenoviteljske stranke. Govorila je o sendvičih, ki so jih delili v prejšnji skupščini.

Sodobnost
38:

ERVIN FRITZ

Srbi so se
naveličali
enakopravnosti

»... Konec vloge slovenske kulture za Slovence je lani fari. Ne samo oblikovanje in osmišljanje naše narodne zavesti, tudi naša samozavest še vedno in vsa sloni na naši kulturi in literaturi. Kultura bistveno sooblikuje naš nacionalni duhovni relief. Pri tem vodilna vloga književnosti kaže na reven narod; revežu je laže kupiti svinčnik kot klavir ali pet ton marmorja, zato si srčno želim, da bi likovne in glasbene umetnosti prehitelo literaturo. To bi bil gotovo dokaz naše večje blaginje, tako materialne kot duhovne...«

PAVLE ZIDAR

Oblačilo
pisave

»... Samo eno pot poznam, ki je pot k višjemu nivoju za vse: to je ustvarjalna stiska. Ta odrešuje tako pisatelja kot bralca vesoljnega zla (duhovnega mraza in teme), ker je umetniška literatura hkrati tudi Angel, ki se bojuje z demonstvom zgodovine oziroma politično kategorijo...«

ŽARKO PETAN
Pisatelj je
vedno sam
proti vsem

»... Glede prihodnosti sem optimist. V primerjavi s tem, kar imamo za seboj, je vse, kar nas še čaka, otroška igra. Ta napoved velja le za nojo generacijo in stajanje...«

Pisatelj sem, zato me sodite po besedah, ne po dejanjih...«

KOMU GRE NA ŽIVCE MUZEJ REVOLUCIJE CELJE

Partizanov ne bomo
metali ven

Celjski ministrici gospe Ferleževi kultura v Celju, takšna, kot je, nikakor ni pogodu. Sprehodila se je po vseh zavodih, si pridno zapisovala in ugotavljala, kje je ljudi preveč, kje razmetavajo z denarjem, kje premalo delajo in kam bo treba najprej započiti kopje racionalizacije. Na to slednje, je odgovor jasen. Muzej revolucije bo prvi na udaru. Dosti let so se maštali, vlekli velike družbene denarje, čas je, da se oskrbnijo. In zakaj bi sploh v Celju potrebovali dva muzeja, celjski Pokrajinski muzej in Muzej revolucije Celje?

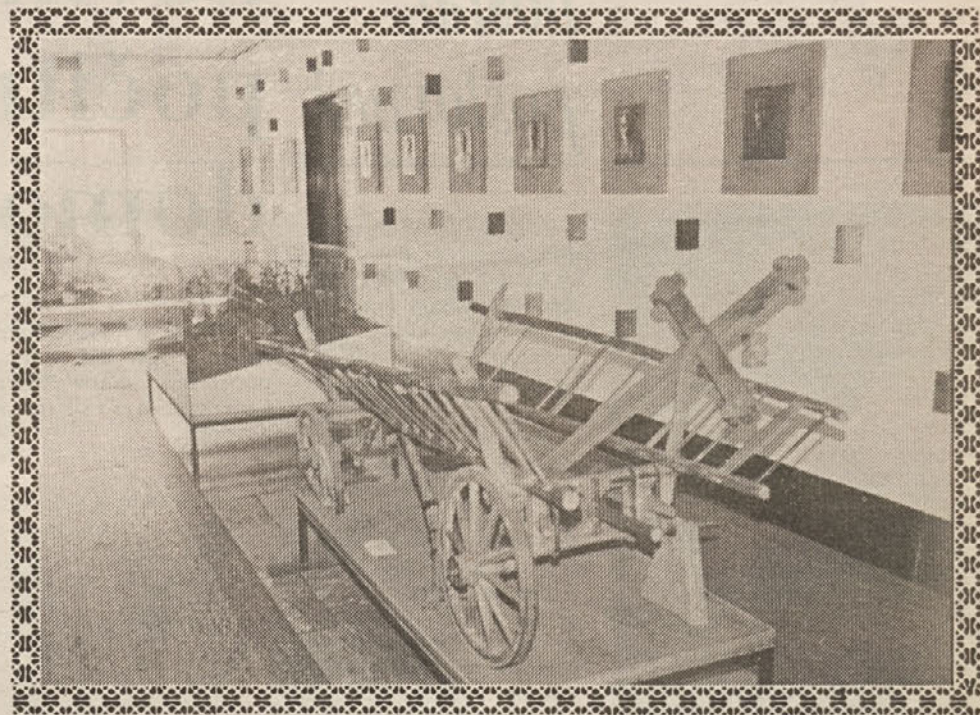
Resnici na ljubo, kopja ni započila ona. Na 9. seji predsedstva občinske skupščine Celje, razširjeni s člani izvršnega sveta, sekretarji občinskih sekretariats in predstavniki celjskih strank, dne 18. oktobra letos, so dobili na mizo pobudo ravnateljice Muzeja revolucije Andreje Rihter oziroma sveta muzeja, kjer so sprejeli sklep, da zaradi razširitve dejavnosti doseđani naziv muzeja Muzej revolucije Celje spremenijo v Celjski muzej novejšje zgodovine in predlagajo skupščini občine Celje kot ustanoviteljici, da potrdi spremembo imena. Predsedstvo se je s tem seznanilo, razprava pa je krenila v drugo smer. Začeli so razmišljati o možnosti združitve s Pokrajinskim muzejem in prepustili predlog v presojo Občinskemu sekretariatu za družbene dejavnosti, vodi ga omenjena ministrica Irena Ferlež, tam pa naj tudi ugotovijo, če bi predlagana reorganizacija vplivala na financiranje te institucije, saj dobiva, kot je znano, de-

nar v celoti iz republiškega žepa.

V Pokrajinskem muzeju in v Muzeju revolucije so skočili pokonci, ravnateljica Pokrajinskega muzeja Vera Kolšek se je pri tem bolj muzala, ravnateljica Muzeja revolucija Andreja Rihter pa ujezila. Ponovni združitvi po slabih dveh desetletjih, kar se je razširjen muzejski oddelek NOB osamosvojil, obe odločno nasprotujeta.

»Muzejske dejavnosti so se razvijale vsaka po svoji specifičnosti v različne smeri. Danes sta dve popolnoma različni ustanovi s tendenco napredovanja. V eventualni združitvi ne vidimo nobenega napredka in racionalizacije. Upravna služba je skrčena na minimum, saj opravlja tudi različne muzejske dokumentacije. Strokovna dejavnost pa ne dosega muzejskih normativov in standardov, kar je zlasti pereče v PMC-ju. Kvadatura obeh razstavnih prostorov se z združitvijo ne bi zmanjšala, torej vzdrževanje bi ostalo isto. Znano je, da so poskusi združevanja v preteklosti (Kranj, Murska Sobota), rodili veliko več stroškov in slabe volje. V zvezi s preimenovanjem Muzeja revolucije Celje predlagamo dokončno obliko imena, ki točno opredeljuje dejavnost tega zavoda in to je Muzej sodobne zgodovine Celja«, sta obe ravnateljici družno napisali celjskemu sekretariatu za družbene dejavnosti.

»O združitvi ni govora, pač pa je smotno preimenovanje v Muzej sodobne zgodovine Celje. Naše prizadevanje za spremembo imena ni od večera, ni posledica spremenje-

nih razmerij v družbi, ampak je stara najmanj leto dni, je rezultat dogovorjene ločnice med obema muzejema.« pravi ravnateljica Muzeja revolucije Celje prof. Andreja Rihter. »Domenili smo se o delitvi dela in naš muzej je muzej 20. stoletja.«

– Slišati je, da boste partizane vrgli ven in v prostore začasno namestili stalno zbirko celjskega Likovnega salona?

»NOB še vedno ostaja, vendar ga moramo obogatiti s kasnejšimi raziskavami in dognanji in čas je, da ga po 27 letih, kar smo ga postavili, posodobimo. V našem srednjoročnem planu je letos razstava Mobilizacija v nemško vojsko na Štajerskem in Go-

renjskem, na nemškem okupatorskem območju. Doslej mobiliziranih nismo obravnavali kot žrtev vojnega zločina. Obdobja 1941–1945 seveda ne moremo izbrisati, vendar ga bomo postavili na sodoben, strokovnim zgodovinskim dognanjem primeren način.«

– Ste pripravljeni sodelovati tudi pri raziskovanju druge plati revolucije, pri razkrivanju resnice o povojnih množičnih pomorih?

»Čudno, da se pri iskanju te resnice doslej še nihče ni obrnil na nas in si želel sodelovati. Pričakujemo strokovni pristop in smo absolutno pripravljeni sodelovati.«

– Bo Muzej sodobne zgodovine Celja vseboval tudi

pregled sodobne likovne umetnosti?

»Ne. Del prostorov bomo, kot ste dejali, začasno odstopili stalni zbirki celjskega Likovnega salona, vendar to ne bo integralni del našega muzeja. Mi želimo dokumentirati naše stoletje, nekje od leta 1900, prikazovati dogodke in življenje in, kar imamo za zdaj edini v Sloveniji, razvoj mesta v vseh njegovih razsežnostih.«

– V čem vidite razloge, da so vas na predsedstvu želeli ženiti s Pokrajinskim muzejem?

»Morebiti imam prelepo pisarno,« se je nasmehnila ravnateljica Andreja Rihter. In v tej šali je nedvomno precejšen del resnice.

NOVICE

Filmski
sejem

Selce: V hotelu Varaždin je potekal tradicionalni Jesenski jugoslovanski filmski sejem, na katerem je sodelovalo 260 filmskih delavcev 20 domačih distribucijskih hiš. Največji producenti so bile tudi tokrat ameriške oziroma svetovne firme Warner Bros, 20 Century Fox in Columbia Pictures, ki so distributerjem in kinematografom ponudile najboljše dela in najbolj privlačne naslove. Letos so se prvič predstavili tudi trije zasebni distributerji, dva iz Beograda in eden iz Ljubljane.

Film
o Franzu
Kafki

Praga: Ameriški filmski režiser Steven Soderbergh/Seks, laži in video trakovi (dela tisto, o čemer je po bra-

nju scenarija sanjal že pet let – film o Franzu Kafki. Glavno vlogo so zaupali britanskemu igralcu Jeremyu Ironsu. Režiser namerava film dokončati do maja prihodnjega leta in ga prikazati na filmskem festivalu v Cannesu.

Bo
svetovna
razstava
samo na
Dunaju?

Dunaj: Glede na vse glasnejše namige, da bi v Budimpešti lahko odstopili od soorganiziranja Svetovne razstave 1995, se v avstrijski prestolnici mrščijo, vendar za vsak primer tudi pripravljajo. Če bodo v Budimpešti sprejeli negativno odločitev, to naj bi bilo znano v decembru, bi na Dunaju izpeljali ljudsko anketo, od katere bi bilo odvisno, ali bo Dunaj sam pripravil Expo.

Pulitzerjeva
nagrada na
Madžarskem

Budimpešta: Na Madžarskem so v želji, da bi podprli svobodno novinarstvo, osnovali sklad za nagrade Josepha Pulitzerja, namenjene za vrhunske novinarske dosežke. To je prvi evropski pendant Pulitzerjevimi nagradam v ZDA. Nagrade za sedem kategorij novinarskih tekstov bodo podeljevali enkrat na leto, prvič 15. marca prihodnje leto. Nagrajenci bodo dobili po 1000 dolarjev in 200.000 forintov.

Slovenska
in hrvaška
risba

Zagreb: V Moderni galeriji so odprli razstavo Sodobna slovenska in hrvaška risba, ki so jo pripravile štiri galerije, Moderna galerija iz Ljubljane, Umetnostna galerija iz Maribora, Moderna galerija z Reke in Moderna galerija iz

Zagreba. Vsaka galerija je izbrala po pet avtorjev. Razstava v Zagrebu bo na ogled do 16. decembra, videli pa so jo že v Mariboru in na Reki.

Shirley
MacLaine
in Joan
Collins

London: V preddverju londonskega hotela Savoy sta se srečali Shirley MacLaine, ameriška igralka, in angleška igralka Joan Collins. Do tega neobičajnega srečanja, ki so ga zabeležile številne kamere, je prišlo ob podelitvi dramske nagrade Evening Standard. Gospa MacLaine često gostuje v dramskih izvedbah londonskega West Enda.

Rekordna
cena za
risbo

New York: Van Goghovo risbo s tušem Vrt s cvetjem so

na avkciji prodali za 8,36 milijona dolarjev. To je doslej najvišje ocenjena risba. Prejšnji rekord je bila Moška glava, risba renesančnega mojstra Raffaella, ki je bila leta 1984 prodana za 4,77 milijona dolarjev.

Porušiti
Njegošev
mavzolej!

TITOGRAĐ: Pred nekaj dnevi so v Titogradu osnovali gibanje, katerega naloga je, da zruši Njegošev mavzolej na Lovčenu in na njegovo mesto postavi cerkev monarhohofašista Aleksandra Karadžorževića. Inicijatorji gibanja so vidne književne, umetniške in novinarske osebnosti na čelu z akademikom Dobrico Čosičem, dobitnikom Njegoševе nagrade. Letošnji laureat se je odločil, da bo denarno nagrado 50.000 dinarjev kot prvi nakazal v novo formirani fond.

MUZIKA JE BIZNIS

Včasih so si pari govorili »igrayo najino pesem« in to je nadomeščalo zakonske in partnerske psihoterapije ter vnašalo novo romantiko v kuhanje kosil in posteljo, danes pa pravijo »uigrayo najin film«. Kako sicer razložiti dejstvo, da je bilo v oktobru in novembru na svetovnih lestvicah kup starih komadov, večinoma kar v originalnih izvedbah, ki so bili bolj popularni kot svojčas? Večinoma kar po zaslugi dejstva, da so bili uvrščeni v neke nove filmske uspešnice.

Grejo po vrsti. Še najbolj nedolžna je zadeva s **The Steve Miller Banda** komadom **The Joker**, ki ga je na prva mesta izstrelila reklama za **Levi's 501** (»poglej, igrayo najine hlače«). Grejo naprej. **Bobbyja Vintona** komad **Blue Velvet** se je povzpel med prvih pet singlov hitreje, kot so tekle solze v filmčku **Twin Peaks**. In Vinton je iz šestdesetih. **Unchained Melody** od **Righteous Brothers** je uporabil enak trik. Je del glasbe iz filma **Ghost**, jasno pa je, da so vsi umazani plesi **Patricka Swazeya** obsojeni na uspeh. Nazaj v vrhove lestvic se je po treh letih vrnila tudi **Take My Breath Away** skupine **Berlin**. Zakaj? Spet zaradi filma. **ITV** je pričela vrzeti napad **Toma Cruise** na zgornje predele **Kelly McGillis**, nič krivi singl **Vzemi mi dah** pa je doživel svoje drugo rojstvo. Tudi **Status Quo** in **Paul McCartney** so si za proslavljanje lepih obletic glasbenega delovanja privoščili glasbeni flashback – in tudi njim bo na ta račun kanilo v mošnjček.

Še nekaj dejstev. Ta vsaj s filmi niso povezana. **New Kids On The Block** so uspeli s predelavo skladbe **Didi, I (Blow Your Mind This Time)**, ki je originalno od **The Delfonics** iz leta 1971. Še kaj novega? Ni šans. **MC Hammerjeve** **Have You Seen Her?** je le reizdaja (seveda v povampirjeni rap izvedbi) komada **The Chi-Lites** iz leta 1972. **A-Ha** so porabili nekaj mesecev, da bi poštudirali najboljši način za come-back in nato predelali **Crying In The Rain** od **The Everly Brothers** iz leta 1962.

V tednu na prehodu oktobra v november je bilo v Angliji med 16 prvimi singli kar sedem ponovnih izdaj starih komadov. Nekaj je očitno svinjsko narobe s sodobnim popom. Še kakšna novica?

FRED FACT in prijatelji

MC Hammer nas je spet

Predloge, prijave, prispevke in informacije za to stran sprejemamo na naslov uredništva.

LESTVE LP

Happy Mondays so na angleški turneji srečni z Donovnom

1. BLACK CROWES – Shake Your Money Maker
2. JOSE CARERAS, PLACIDO DOMINGO, LUCIANO PAVAROTTI – In Concert
3. PIXIES – Bossanova
4. THE POGUES – Hell's Ditch
5. HAPPY MONDAYS – Pills n' Thrills And Bellyaches
6. INXS – X
7. GORAN BREGOVIĆ – filmska glasba
8. THE SISTERS OF MERCY – Vision Thing
9. DEEPPURPLE – Slaves And Masters
10. BOB DYLAN – Under The red Sky

KONCERTI

Galerija studentskog centra, Zagreb:
 22. 11. FUGAZI Hala Tivoli, Ljubljana:
 22. 11. MISSION Dom sportova, Zagreb:
 23. 11. MISSION Orpheum, Haus Der Jugend, Gradec:
 22. 11. RAMONES
 23. 11. THE BLUES BREAKERS
 29. 11. ARCUS ENSEMBLE Kljub, Celje:
 23. 11. LOLITA iz Ljubljane. Jazz, jazz rock, alter jazz. Pred izdajo druge plošče. Vžig ob 21.00.

VIDENO

KLJUB, Celje, 9. 11. 1990, 50 din POLSKA MALCA + KARANTANIJA

Kakšnih sto obiskovalcev Celjskega KLJUB-a je lahko prejšnji petek ogledalo brezhibni nastop krškega tria, ki je bil hkrati tukajšnja promocija njihovega prvega LP-ja »Mojster s snežinko«, izdanega pri mariborskem FRONT ROKC-u. V dobro uro trajajočem koncertu so Bojan Rabzelj (kitara), Gianni Kováč (bas) in Uroš Srpčič (bobni) še enkrat dokazali, da upravičeno sodijo v sam vrh

jugoslovanske rock produkcije. Zrel, suveren in iskren glasbeni izraz, še vedno »ostri«, ogromna količina izvajalske energije, tako da lahko za celjski nastop Polske Malce brez pretiravanja zapišem, da je bil, če uporabim naslov enega njihovih komadov, »šus u glavo«.

Kot predskupina je nastopila mlada celjska skupina Karantanija, ki je v petinštirideset minut trajajočem nastopu predstavila svoje videnje melodičnega pop metala.

Festivalna dvorana, Ljubljana, 13. 11. 1990 MILADÓJKA YOUNEED

Za 120 dinarjev na osebo se je dogajal Blodyloon v izvedbi trenutno najbolj »in« slovenskega benda Miladojka Youneed. Dogodek je opazilo okoli 500 domorodcev. Če povemo, da je celotni dogodek trajal malo več kot pol ure, skupaj z težko izsiljenim bisom, in da je vinilni Blodyloon neprimerno boljši kot trodimenzionalni, smo povedali skoraj vse. Če pa omenimo, da sta poleg ostalih bila razočarana tudi Vlado Kreslin in Anja Rupel, smo pridali samo še piko na i.

Mimogrede, ako ste med nezaposlenimi tonskimi tehniki, imate morda možnost zaposlitve pri Miladojki. In če vam bo uspelo, za božjo voljo zmanjšajte base in bobne, pojačajte pa kitare, sakse in vokale.

(15. 11. 1990, Mala dvorana š. N., Ljubljana, 90 din VICTIMS FAMILY + LIFE... BUT HOW TO LIVE IT

Najprej majhna uganka: Kaj je uigrano kot No means no in skoraj tako odštekano kot Butthole Surfers? Javno, Victims family. Predskupina, norveški Life... but how to live it, imajo simpatično pevko s tetoviranimi rokami in dobrim scenskim nastopom ter so prav gotovo razveselili vse zaprisežene fante Jingo de Lunch.

Zvezde večera so v uro in pol trajajočem koncertu odigrali skoraj vse pesmi z njihovih treh LP-jev, na zadnjem bisu pa še povsem nov komad in tako posrečeno zaokrožili to visoko-energetsko pošiljko kalifornijskega vzdušja. Tam, kjer Beefeatr postanejo dolgočasni, se veselica teh treh manijakov šele začne. In kljub temu da se na veliko uporablja, »jazz core« ni naj-

bolj posrečena klasifikacija za njih. Sončno, noro, močno.

ZA VEDNO Z NAMI

Pred 5 leti JAN HAMMER – Miami Vice Theme
 Pred 10 leti STATUS QUO – What You're Proposing
 Pred 15 leti ROXY MUSIC – Love Is The Drug
 Pred 20 leti DON FARDON – Indian Reservation
 JIMMI HENDRIX – Vooodoo Chile
 Pred 25 leti THE WHO – My Generation
 THE ANIMALS – It's My Life

GLASBENI VIDEO

1. THREE TENORS CONCERT – Pavarotti, Domingo, Carreras
2. ROCKING ALL OVER THE YEARS – Status Quo
3. CENTER STAGE – Elvis Presley
4. THE WALL – Live In Berlin
5. KNEB WORTH – VOL 1. – različni
6. THE SINGLES COLLECTION – Phil Collins
7. FOREIGN AFFAIR – Tina Turner
8. THE COLLECTION – Christians

Državljeni B. J. iz Celja prodaja originalno opeko iz berlinskega zidu. Roger Waters je ni podpisal.

9. WILD! LIVE – Erasure
10. PUNK – The Wedding Present

LOKALISTI

PLOŠČE EPIDEMIC ZONE, 7", Touch against norms

Z vinilnim prvencem tria Epidemic Zone, je Žalec definitivno postal Bay area, jugoslovanska metalna scena (pa ne samo ta!) je dobila odlični sedem inčeri, Epidemic Zona pa se lahko končno začne dogovarjati z izdajatelji za težko pričakovani LP.

Dober ovitek, dobra produkcija. Check it out! Ploščo lahko naročite na naslov: Žugić Voja, Mokranjčeva 12, 21000 Novi Sad

KAVA OB MUZIKI

1. FLOYD BAR – Šalek, Velenje
2. ZOOM – Šoštanj
3. AS – Kersnikova, Celje
4. ni
5. ni

TV

NE GLEJTE Hrvaška TV 2. Le zakaj je treba povojne komplekse zdraviti z dvema tonama gosponov in bokcev dnevno?

GLEJTE Divji svet živali, angleška poljudnoznanstvena serija. Da so vremenskim vplivom podvrženi Štajerci je bilo pred nedavnim dokazano, zdaj pa ista reč še o živalh.

Fugazi gazi

KNJIGE

Če hočete razumeti Srbe (le zakaj bi to hoteli?), poiščite Milorad Pavić, PREDEO SLIKAN ČAJEM.

TREND

1. Nova doba
2. Švercane švicarske ure

PIVO OB MUZIKI

KLJUB, Celje: Torek, 20. 11., 19.00 – Jazz – jazzie paradise, 22.00 video film
 Sreda, 21. 11., 19.00 – X years ago, back to the 50's, 60's, 70's, 22.00 – video film
 Četrtek, 22. 11., 19.00 – News and records, 22.00 – video film
 Petek, 23. 11., glej Koncerti
 Sobota, 24. 11., Plesni večer, d. j. Mare
 Torek, 27. 11., 19.00 – Country KLJUB USA, 22.00 – video film

Celjski KLJUB: užitki v vse luknje na glavi

NOVA DOBA

NAROČILNICA

Ime ..... priimek .....

naslov .....

naročam časopis-tednik Novo dobo na naslov .....

Na gornji naslov mi pošljite ..... izvodov. (število)

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

podpis naročnika

Mesečna naročnina za Novo dobo znaša 45,00 din

ŽELEZARJI SE VEDNO PRED SODIŠČEM

Burič: »Nisem kriv«

Pred tremi leti, točneje 28. februarja okrog trideset na pet, je v Železarni Štore prišlo do prevrtnitve ponovce in izlita okrog 50 ton taline jekla. Zaradi vročične kapi so ob nesreči takoj umrli Jože Zelič, Darko Peček, Ivan Hrovat, Stanislav Pirnat in Jože Fajs, hude opekline pa sta dobila Emil Jančič in Anton Jesenko. Nastalo je tudi za 51.260,80 dinarjev škode.

Kot je znano, je bilo za tragično nesrečo obtoženih več

vodilnih delavcev, ker so dovolili uporabo ponovce, ki so jih v železarni »povišali« in bi naj pri nesrečnem manevriranju z njimi zato prišlo do izlita. Do nesreče je prišlo v spletu okoliščin ob dejstvu, da je delavec Kos neodgovorno odrezal varovalo na ponovci, Mramor, njegov delovodja, je to dovolil.

Prejšnji teden je bila na Višjem sodišču v Celju seja senata, ki je obravnaval pri-

tožbo Alojza Buriča, ker se je pritožil na rabsodbo Temeljnega sodišča. Skupaj z odvetnikom Pavletom Rojsom sta Višjemu sodišču predložila nekatere dokaze, ki zmanjšujejo odgovornost Alojza Buriča, vestnega delavca, skrbnega sodelavca in inovatorja.

Na osnovi uradnih podatkov sta Burič in njegov odvetnik sodišču predložila, da do izlita taline ni moglo priti zaradi ponovce same, četudi je bila spreminjana. Obdolženec in njegov odvetnik menita, da sodišče pri odmeri kazni ni pravilno upoštevalo vseh okoliščin. Izpodbijata tudi, da »forsiranje proizvodnje« ni šlo na račun varnosti pri delu, saj teža polne ponovce ni nikoli dosegala ali presega dovoljene teže.

Zanimivo je, da so se za obtoženega Alojza Buriča zavzeli tudi sindikat, vodstvo železarne in jeklarne. V njihovih pismih sodišču je zapisano, da gre za vestnega de-

lavca. Obtoženi v svoj zagovor tudi navaja, da mu opis del in nalog v železarni ni nalagal skrbi za izdelavo zakonskih predpisov, pravnih norm, ki bi regulirale delovni proces v Jeklarni, saj je bil on le operativni-tehnološki vodja oddelka. Proizvodnjo samo pa je stopnjeval le do predvidenega načrta proizvodnje. Vse priče ob tem nesrečnem dogodku potrjujejo, da je bil prav Alojz Burič strog mož, ki je ob delu zahteval delovno in tehnološko disciplino.

Z rabsodbo Višjega sodišča bi naj po treh letih zaprli še eno žalostno stran nesrečnih železarjev. Nesreče, ki je usodno posegla v toliko družin, tragedije, ki je uničila toliko domov. Alojz Burič ob tem meni, da on ne more biti kaznovan za nekaj, česar ni kriv.

Zanj je bila največja kaznen izguba sodelavcev in tovarišev in žalostna usoda njihovih družin.

Sistem, ki deluje brezhibno

Človek bi se v našem modernem svetu včasih kar težko znašel, če si ne bi pomagal s sistematizacijo življenja in jo podprl tudi z moderno tehnologijo. Tako sem bil zadnjič na svoji poti iz Celja v Podčetrtek, kamor sem šel delat, kar potolažen, ko sem ob prepreki na cesti pred Grobelnim videl tudi rdečo zastavico, tablo z napisom OBVOZ in toki-voki v rokah tistega včasih prav usodnega elementa – človeka. Vljudo so me napotili dol z asfalta na ozko makadamsko cesto, ki tako rada buri domišljijo in ti kljub udobnosti avtomobila da občutek da si pravzaprav kavboj, ki jaše prek prerije. A že na prvem ovinku te prezeblji delavec z rdečo zastavico in radijsko napravo prebudi v realnost, včasih tako kruto a vendarle nekako doma-

no. Z vneto-resnim mahanjem ti da občutek varnosti in pomirjeno odskakljaš prek lukenj do prvega ovinka. Prvi ovinki so sicer tudi drugače malo čez les, a ta je bil vendarle nekaj posebnega. Kar trije so se ga lotili naenkrat, pa čeprav bi težko prenesel tudi dva. Izgledalo je, kakor da hoče vsak v svojo smer, pa čeprav sta bili smeri le dve, tista, iz katere sem prišel jaz, in tista, v katero še dobro uro ne bom mogel, saj je bila zabita s »samovoljnimi« avtomobili. Hotel sem se obrniti a mi je pogled v vzvratno ogledalo vzel sapo. Rdeča zastavica je neusmiljeno pošiljala nov konvoj v boj za prvi ovinek. Razvajeni cestni avtomobilčki, so se začeli leviti v terenska vozila in kmalu zatem v amfibije, a kaj, ko prvi ovinek ni zadnji ovinek in je

bilo vse skupaj zaman. Držali smo se za glavo in še danes bi se verjetno držali, če bi ne bilo tako, da se človek v našem modernem svetu včasih kar težko znajde brez sistematizacije. In sem ob vseh sistemih in toki-vokijih upo-

rabil najstarejši sistem – pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal. Dobro sem se oblekel in peš preko njive mimo kolone neuporabnega pleha in mahajočih zastavic v prvo gostilno. Delal bo pa kdo drug!

ZAKAJ SO ŠENTJURČANI OSTALI V TEMI

Acov spektakularni pristanek

Gledalcem je resnično zaprlo sapo, ko je – sicer izkušene – padalca zaneslo med žice bližnjega električnega voda. Aco je v kritičnih trenutkih ohranil prisobnost in se sam rešil s smrtonosnih žic. Sreči pa se lahko zahvali, da je brez posledic preživel tudi skok brez padala nekaj metrov globoko.

Hujšega torej ni bilo, le del najmlajšega slovenskega mesta je bil nekaj časa v temi. Električni vod je padalski pristanek slabše prenesel kot Aco sam.

Znani alpinist iz Šentjurga, Aco Pepevnik, spet osvaja Himalajo. Tokrat je z zagrebško alpinistično odpravo krenil proti vrhu Anapurne. Kaj lahko pa bi se zgodilo, da ga na tej odpravi ne bi bilo, kajti eden njegovih prejšnjih podvigov bi se skorajda končal usodno.

Aco se je v zadnjih letih začel ukvarjati še s enim ekstremnim športom: jadrlnim padalstvom. Lani je z padalom skušal skočiti celo z najvišjega vrha sveta, Mt. Everest, vendar odprava ni osvojila cilja.

Čeprav postaja jadrlno padalstvo tudi pri nas vse bolj priljubljeno, je vendarle zaenkrat večinoma prepuščeno iznajdljivosti in trudu v ta šport zaljubljenih posameznikov. Ponesrečeni pristanki zato niti niso redki. K sreči pa se jih večina konča brez hujših posledic. Tako se je zgodilo tudi Aco, ki je svoje padalske večerine hotel demonstrirati domačinom v svojem rodnem kraju. Dobra namera se je izjalovila, Acov pristanek je bil celo bolj spektakularen kot je želel ali načrtoval.

IZ REGIJE

Po poplavi potres, so se šalili na Celjskem. Pa ne dolgo. Ponoči, 16 minut po 23. uri v ponedeljek jih je dodobra streslo. Potres je imel v epicentru na Gorenjskem, jakost 4,2 stopnje po Richtertju.

Celje: Na seji izvršnega sveta so ugotovili, da je poplava v občini odplaknila skoraj dva odstotka družbenega proizvoda. Imenovali so posebno komisijo, ki bo v tednu dni pripravila kriterije za dodeljevanje pomoči v poplavi prizadetih.

Celje: V Razvojnem centru so predstavili projekt protihrupne zaščite – lesene protihrupe stene.

Celje: V Zdravstvenem centru so med poplavnimi odpadki odkrili šest skrivnostno izginulih rentgenskih aparatov.

Celje: Poslanci so v drugem krogu Jožeta Zimška izvolili za začasnega direktorja Zavoda za planiranje in izgradnjo občine Celje.

Celje: Celjski poslanci so izredno zasedanje skoraj v celoti posvetili poplavi. Zasedali so do izteka popoldanske izmene.

Celje: Na bliskovit obisk je priletela medrepubliška komisija za ocenitev škode po poplavi. Ogleдали so si strugo Savinje, bolnišnico in Toper.

Celje: Minister Izidor Rejc je odpovedal svoj obisk v tovarni EMO.

Celje: Smail Festic iz mariborske zasebne galerije LM je radiu Celje podaril sliko prof. Milana Konjoviča.

Celje: Aero je predstavil sistem celovitega obvladovanja kakovosti.

Celje: Zaradi povodnji so morali odpovedati šesti plavalni miting.

Štore: V štorski železarni so se minuto pred dvanajsto deblokirali. Tretjič so za las ušli stečajju.

Celje: Tačas je v javna dela vključenih šestdeset ljudi.

Velenje: Novi mandatar Franjo Bartolac je pripravil predlog novega sestava izvršnega sveta. Imena je izdal na zasedanju skupščine.

Velenje: Ljudem so predstavili ponudbo za napeljavo plina in vseh krajih, kjer bi bil ta naložba možna. Vsi so navdušeni, dokler ne teče beseda o denarju.

Velenje: Prenovitelji so ustanovili skupine za enakopravno družbeno udeležbo žensk. Podporna članica skupine je seveda Sonja Lokar.

Velenje: V občini so skromni – poplavno škodo so ocenili na 300 milijončkov.

Velenje: V premogovniku so ušli stečajju. Tudi za plače so poskrbeli.

Šentjur: Tudi v najmlajšem slovenskem mestu imajo Socialdemokratsko stranko. Steje dvajset članov.

Šentjur: Predsednik slovenske gospodarske zbornice, Tomaž Košir je obiskal Alpos.

Mozirje: Dve tedne po poplavi sta nad Gornje Savinjsko dolino krožila dve helikopterja s člani medrepubliške komisije za oceno poplavne škode.

Mozirje: Škodo ocenjujejo na 2,6 milijarde dinarjev. **Nazarje:** Iz koncerna Gorenje so sporočili, da so v Malih gospodinjskih aparatih in v Glinu že pričeli ponovno obratovati.

Slovenske Konjice: Kostroj ima direktorja. Delavski svet je za to dolžnost imenoval Milana Vebra.

Zreče: Direktor Uniorja Jernej Osolc se je pritožil na prvostopenjsko sodišče v Celju, ki je razveljavilo njegovo imenovanje za generalnega direktorja.

Žalec: Ustanovili so občinski odbor SDSS in gostili ministrico za zdravstvo Katjo Boh.

Žalec: Razprava o novi ustavi je zanimala vsega sedemdeset občanov.

Žalec: V Juteksu imajo čistilno napravo in v goste toplo vabijo celjske televizijce.

Žalec: Strokovnjaki slovenskega Geološkega zavoda domnevajo, da je tisoč metrov pod zemljo geotermalna voda, ogreta na 40 stopinj Celzija.

Žalec: V krajevni skupnosti Vrbja so odpovedali praznovanje krajevnega praznika.

Dobrna: Merxov izobraževalni center je odprl šolo za podjetniški menedžment.

Vojnik: Razstavljena ročna dela v priročni galeriji delovne terapije Psihiatrija so kupci razgrabili.

Rogaška Slatina: Splošno izobraževalna knjižnica se je preselila v nove prostore v kulturnem domu.

Laško: Stečajna postopka za hotela Hum in Savinja še vedno nista končana.

Laško: V pivovarni so izvedli, da jih je Pivovarna Union ovadila zaradi konkurenčne pijače gren, v kateri je preveč alkohola.

Laško: Republiški odbor za dodeljevanje sredstev je občini odobril tri milijone dinarjev, ki jih bodo namenili štirim najbolj prizadetim obrtnikom.

Vrhovo: Predsednik laške vlade Roman Matek se boji, da bo hidroelektrarna v gradnji postala nov »spomenik« naše družbe.

Celje: Rokometni klub Pivovarna Laško je že ob tretjega trenerja letos. Novi, Tone Tiselj, je to funkcijo že opravljal, vendar jo je pred leti sredi sezone moral po sodbi istega vodstva, ki danes zatrjuje, kakšen strokovnjak da je, zapustiti.

POPLAVA ODKRILA
POLICIJSKO SVINJARIJO?

UDBA prisluš- kovala celo nemim

Ob čiščenju bolnišnice so delavci naleteli na nevsakdanji prostor, za katerega niti predstojniki niso vedeli, da je – obstajal. Po odkritju so skušali ugotoviti, čemu je služil, zakaj vse tiste žice in naprave, ki z medicino nimajo nobene zveze. Ko so seštelili ena in ena, so osupnjeni ugotovili, da gre za opremo, ki v resnici ne služi zdravstvu.

Potem so se spomnili nevsakdanjih sodelavcev v belem, ki jih ni nihče poznal in ki so izginjali v labirintih bolnišnice. Na koncu so posumili, da gre za prostor, ki ga je uporabljala varnostna služba za – prisluškovanje. Toda koga bi naj spremljali in komu prisluškovali?

Sodeč po položaju prostorov so zdravstveni delavci ugotovili, da bi varnostna služba lahko spremljala predvsem njih in njihove pogovore. Ker pa so določene bolnike nameščali v posebne sobe, je realno misliti, da so varnostni organi prisluškovali tudi njim in snemali pogovore bolnikov s svojci in sodelavci.

PO SKORAJ DVEH LETIH ŠE NERAZJASNJENA SKRIVNOST

Kaj so vgradili v cinkarniško pregrado

Kmalu bo minilo dve leti. Toliko časa je že poteklo, vendar še ni pravega odgovora, kaj se je dogajalo pri gradnji nove pregrade celjske Cinkarne Za travnikom, zlasti ponoči. V lanskem letu so bila sicer vprašanja jasno zastavljena na takratni komisiji za varstvo človekovega oko-

V poročilu IS RS, prejšnjega, smo lahko prebrali, da je bilo dovoljenje za gradnjo pregrade izdano v nasprotju z odlokom o zazidalnem načrtu. Nihče pa ni ukrepal, ostalo je zgolj pri ugotovitvi. Celotna dokumentacija ne govori o vplivu titanovega belila na okolje. (Ta tovarna še

Nepojasnjene so nočne vožnje tovornjakov, nepojasnjeno, kaj je kombi JE Krško delal na gradbišču in v okolici. Količine vgrajenih piritnih ogorkov so povsem drugačne kot tiste, zapisane v projekti. Ni pojasnila, zakaj so dejansko kopali v pregrado jame 4x4 metre. Zgovoren je

revije, čeprav hkrati trdijo, da brez njihove vednosti ni moč premakniti niti enega sode v elektrarno.

UNZ Celje je zadnje poročilo, dostopno javnosti, zaključila takole: »Nočnih voženj tovornjakov nismo mogli s preverjanjem niti ovreči, niti potrditi«. Delavci UNZ ni-

PILOTA STA SPOROČILA, DA JU
SPREMLJAJO NLP

Nas opazujejo?

Petega novembra, nekaj po osemnajsti uri, so v kontroli poletov na Zagrebškem letališču sprejeli sporočilo razburjenega pilota boeinga 747, ki je letelo na Bližnji vzhod. Pilot letala, ki je bilo v tistem trenutku nekje nad Zagrebom, je sporočal, da vidi nad seboj štiri neznane leteče predmete. Opisal jih je kot močno osvetljena plovila zelenkaste in rdeče barve. Radarski zasloni na letališču niso zaznali ničesar.

Podobno sporočilo je le nekaj kasneje kontroli letenja posredoval pilot Lufthansinega letala. Radarji se tudi tokrat niso odzvali.

Kaj se je pravzaprav dogajalo nad jugoslovanskim ozemljem? V zagrebški kontroli so nemudoma poostriili nadzor nad dogajanjem v zraku, vendar po omenjenih dveh klicih nenavadnih dogodkov ni bilo več. Ali je šlo resnično za neznane leteče predmete ali pa zgolj za naravni pojav, kar je kot možno omenil Lufthansin pilot?

Javnost za domnevni obisk vesoljcev ni izvedela, dogodek je ostal zabeležen le v krogu strokovnjakov in pilotov, ki so mu bili priča. Ostalih očitvidcev omenjenih plovil tistega dne ni bilo.

lja pri republiški skupščini. Ustrezni organi so pripravili dve poročili, vendar brez odgovorov na poglavitna vprašanja. Potem so bile volitve, nova skupščina republike je imenovala nove organe. Zateva, da se zadeve razčistijo, je bila sprejeta. Kdaj bomo dobili odgovore?

V celotni zadevi gre predvsem za nadzor nad tistimi, ki po zakonu opravljajo nadzor. Začelo se je januarja 1989. Takrat so vsi organi odklanjali odgovore, poglavitna institucija, republiška sanitarna inšpekcija, pa se je poslužila znane taktike slovenske policije (bivše): Vse govornice o prevažanju in zakopavanju radioaktivnih odpadkov iz JE Krško po Sloveniji so zlonamerne, neresnične in kaznive.

zdaj nima vseh uporabnih dovoljenj!) To, da bo tam nastalo idilično jezero z gozdovi, travniki, je seveda čisto navadno zavajanje javnosti. Dokumentacija nasploh ničesar ne pove o radioaktivnosti odpadkov iz titanove proizvodnje.

Cinkarna dva meseca ni imela gradbenega dovoljenja, gradnje pa inšpekcija ni ustavila niti za en dan. Znano je, da so občani s strahom preživljali čase, ko so na gradbišču minirali. Nobeno gradivo ne govori o napakah pri sečnji gozdov, čeprav je teklo o tem tudi sodni postopek. Posebno poglavje je odvažanje piritnih ogorkov s starega odlagališča in vgrajevanje v pregrado. Zaradi prevozov so trajno uničili obdelovalno zemljo pod cesto.

podatek, da so meritve radioaktivnega sevanja aprila 1989 in novembra istega leta močno različne. Novembra je bilo sevanje na pregradi osemkrat manjše!

Cinkarna je poskrbela, da je bil cevovod zgrajen na črno. Kompaktiranje jedrskih odpadkov v Krškem je posebno poglavje. Decembra 1989 je TV Slovenije poročala zgolj o nameri, čeprav je bilo stiskanje že opravljeno leta 1988 in zgodaj leta 1989. V poročilu JE Krško za leto 1988 sploh ni omenjeno. Stevilo stisnjenih sodov z odpadki pred in po kompaktiranju se ne ujema – za nekaj sto sodov! Predstavniki republiške uprave za jedrsko varnost je pred pričami izjavil, da so za postopek izvedeli iz tuje

so pregledali dokumentov na gradbišču, niso zaslišali čuvarjev, ki so marsikaj povedali okoličanom. Ni bil zaslišan vodja gradbišča SCT.

Ni tudi pojasnila v zvezi z javnim pismom bivšega teharskega taboriščnika, ki je zapisal, da so pri nalaganju piritnih ogorkov naleteli na človeške kosti in jih del odpegljali na novo pregrado. Dolej tudi ni bilo sprejemljivega pojasnila, zakaj je JE Krško sofinancirala gradnjo trgovske centra v Šentjurju. V največjem času tudi javnost ničesar ne ve, zakaj se je že dvakrat porušil del pregrade.

V vsakem primeru je odprtih vprašanj še toliko, da so osnove za nezaupanje. Bo tudi nova oblast ostala nedorečena?

POMAGAJTE RAZVOZLATI 45-LETNO SKRIVNOST

Kdo si Ludvik ali Ferdinand

Pred petinštiridesetimi leti je neznan partizan med nošenjem orožja na Pohorje dobil dovoljenje, da lahko obišče rodni dom. Med potjo proti domu je naletel na nemško patrolo in med begom v nekem vinogradu izgubil – puško. Nemci so ga ujeli in zaprli v Mariboru. Možaka je 25 let pekla vest. Nekega dne je v prodajalni Lovca v Celju kupil puško in jo pustil domovini...

Pred dvajsetimi leti smo skupaj z Miletom Savičem, takrat novinarjem Dnevnika,

ki je pozneje tragično preminil v prometni nesreči, več tednov skušali razvozlati nevsakdanjo zgodbo o izgubljeni puški in neznanem partizanu. Kljub temu, da so tudi varnostni organi in drugi neznanca preko časopisja pozivali, naj se vendar oglasi, da mu vrnejo denar za kupljeno puško, identiteto nesrečnega partizana nismo mogli ugotoviti.

Danes so drugačne okoliščine in zato upamo, da neznan partizan še živi, da bi konč-

no le odgrnili skrivnostno tančico. Če pa je poštenjak po vseh naporih, ki mu jih je naprtilo razburkano življenje žal že omagal, prosimo, da naj njegovi prijatelji ali svojci končno povedo, kdo je bil. Prepričani smo, da po tolikih letih neznanemu partizanu in možaku odmerimo pravi prostor in čas, kot si ga je zaslužil. Zato ponovno pozivamo vse, ki bi o tej nevsakdanji zgodbi o puški vedeli več, kot so bili pred 20 leti pripravljene povedati, da to sporočijo uredništvu Nove dobe.

Na 10 naslovov vključno Rudiju Čileškemu Puško sem vznil, kakor je spodaj zapisano, sate da bi opozoril Rudija Č., da mora plačati strojnico, ki jo je za komarje napravil v Stopakih pod Dobrovljami: 9. 8. 1941. (glej-Prispevki 1961 1/2 Čilešek je kot star "komunist vsigajal" četniškega funkcionarja in partizana ga slabiča Ernesta Divjaka. Skrajaj sta se "izgubila" ob boju na Dobrovljah. Spetoma na-brežiški pohod-se je Čilešek spet "izgubil" ali skrnil. Tako je potem skrnil. 5. marca 1970 vabil 4 leta in postal enakovredna polbratu, izkazal se je. Ladajaicu Priču Malicu. Zaradi skrivaštva je povzročil več izdaj in smrt večih aktivistov-a zdaj si lasti njihova dela. Po vojni je povezoval kominformance, zdaj pa rusovske elemente s klerikalci. Sicer pa je pravi človek, ki ljubi svojo prava. Nevsakdanje pisanje. "Hovoj" je le na papirju naslovi naj to in kaj očitat, pravi v anonimnem pismu.

Vrnjen dolg domovini

Kdo je neznanec, ki je kot partizan izgubil puško in zdaj, po petindvajsetih letih, z nakupom nove puške želi poravnati svoj moški dolg?

V življenju je, kot kaže, vse mogoče in vse verjetno. Kajti drugače si ne moremo pojasniti nevsakdanjega ravnanja neznanca, katerega je več kot 25 let pekla vest zato, ker je med borbo zapravil puško. Šta je bila sicer stara stališčanka, toda ne glede na to sem pripravljen denar za drugo, da mi ne bi mogel nihče kajti, kaj očitat, pravi v anonimnem pismu.

Navkljub vsej naši tolikokrat citirani in omenjeni statistiki, danes pri nas ni človeka, ki bi znal povedati, koliko borec je med narodno osvobodilno bojem zaradi takih ali drugačnih okoliščin prišlo ob puško.

Drži, zaradi puške je umrlo po več borec. Zaradi nje so se puške so se izostavili

opozoril, da je to puška tipe vindster, ki ima še to slabost, da potrebuje posebno municijo.

"Zembojke" je potolčati prodajalec neznanec. Vselej je naj puško spravilo.

niti, kako je bilo. Takoj sem zagrabil za delo, da bi čim hitreje izgradil opustošeno domovino. Kot priden delavec sem bil večkrat odar, nik...

V pismu pove tudi, da so njegovi stari pomagali partizanom, in da je v življenju prišlo tudi poročilo o vpla-

neznanca prisedel kak slučajno, mogoče celo v gostini naravnih ostank, čest:

"Kaj boš ti govoril, kakšen borec si bil! Kakšen borec ne bi, ker si je tako usri, da si izgubil puško, zdaj pa postušaš od iste družbe, ki si ji v ravnici še dolhan, dobili prispevanje..."

Toda to je se predpostavka, ki so jo najpogosteje omenjali naši odborniki krajevnih organizacij Zdrženja članom, in da je v življenju prišlo tudi poročilo o vpla-

Eden izmed desetih naslovnikov je bil pred dvajsetimi leti tudi pisec članka, ki je bil objavljen v Delu 5. marca 1970. Toda tudi to, k reportazi pripisano sporočilo nas ni pripeljalo do skrivnostnega sporočevalca in nekdanjega partizana. Mogoče pa bo danes lažje.

»Kdo leze v rit novi oblasti?« – odgovor

Tisk rad prebiram, še posebej, če je v njem nekaj lokalnega. Tako včasih prebiram celo Pavliho, Kaj in sedaj verjetno še Nova doba. Iz izkušnje vem, da vsak človek naredi pač to, kar je sposoben in kar tiči v njegovem značaju. Ker Slovenci vedno več gledamo na Zahod v Evropo, lahko vidimo tudi tako malenkost, da se novinarji (pri tem ne mislim dobesedno na tvorca tega članka), ker je novinar poklic, pod svoj prispevek podpišejo.

Za boljše razumevanje celotne problematike prosim, če objavite moj odgovor organizacijam ZB Center, Aljažev hrib in K. D. Kajuh, ki sem ga odposlal 30. 10. 1990, torej 14 dni pred vašim. »Pozneje sem izvedel, da je dopis s popolnoma enako vsebino v ČP Večer poslal tudi prvoborec Gajšek).

Zaradi načina pisanja vašega članka čutim za svojo osebno dolžnost povedati:

1. Res je hvalevredno, da je časopis Nova doba ponovno pojavil. Samo tisti, ki smo predhodnika tega lista prebrali, vemo, da je le-ta bil popolnoma drugačne vsebine.

2. Če bi spoštovali kustos Vurcer prebral anketo, bi videl, da je sporna samo beseda PRVA in da ponujam pod število 1 ime »Celjska četa«. Njegovo razporeditve o spominih komandirja leta 1950 še ni rečeno, da je zgodovina. Kustosova ugotovitev, da je »dilema, ki jo postavlja ravnatelj šole s poimenovanjem napačna in prozorna« glede na to, kaj je v celotni izjavi povedal in kar piše v zgodovinskih učbenikih, nestrokovna in preveč prozorna, da je to dogovorjeni stil pisanja z nekaterimi borci, najmanj pa stil pisanja profesionalca.

3. Izjava predsednika celjskih borcev, prvoborca Rista Gajška (ali je to tisti, ki je kot direktor ŠRC Golovec tako uspešno postavil vse na svoje mesto?) pa je le nekoliko preveč nizkotno, žaljivo in skrajno primitivno. Govori o »politični prodaji«, »spreminjanju čez noč«, »kategoriji ljudi, ki se prodajajo vsakemu režimu«, »hlapčevski naravi« ipd. Gajšku bi samo povedal, da sem človek, ki gre (saj sva podobnih let) in za preostale mesece aktivnega dela ne potrebujem te njemu zelo znane metode.

4. Še aktivne priče lahko povedo, kako je leta 1966 prišlo do preimenovanja. Takratni ravnatelj v spremstvu nekaj borcev to delavcem sporočil. Sam sem v razmišljanju vključil starše. Kaj je tu nedemokratsko, naj precenijo bralci sami.

5. Prav je, da se Risto Gajšek ukvarja tudi s takimi in podobnimi stvarmi. Vseeno bi ga vprašal, kje so bili borci ob komemoraciji, kjer je v programu sodeloval pevski zbor OŠ I. celjske čete in nekaj razredov te šole s cvetjem in svečami pa ne po prisili? Jih je bilo 8?

6. Novemu časopisu želim obilo uspeha. Moja želja bi bila, da bi objavili tudi kak resen članek in ne samo »trač«, pa še to včasih Npreverjenih.

Prosim, da to pismo objavite skupaj s protestnim pismom krajevnih organizacij ZB in mojim odgovorom. Drugače pa ne.

Bralcem se opravičujem, da jih obremenjujem s takimi stvarmi, ko bi vendar vsi (tudi novinarji) morali vse svoje sile in svoj čas posvetiti izboljšanju dela.

Lep pozdrav!
BUKOVAC PAVEL
RAVNATELJ OS. ŠOLE I.
CELJSKE ČETE

Protestno pismo krajevnih organizacij ZB

Krajevne organizacije zveze borcev Centra, Aljažev hrib in Otoka (Kajuh) protestiramo zoper namero ravnatelja Osnovne šole I. celjske čete Pavla Bukovca, da na prozoren način doseže preimenovanje naziva šole. Vprašujemo se, kdo so tisti, ki želijo spremembo in zakaj? V čem so danes drugi časi in zakaj je v tej zvezi potrebno izničiti zgodovinska dejstva? Ali ni Celjska četa ena prvih enot, ki se je 4 mesece po okupaciji Jugoslavije in en mesec po napadu na SZ uprla z orožjem, kar je bilo brez dvoma junaško dejanje brez primere v evropskem prostoru. Ali naj se imenuje prva ali samo celjska, je irelevantno in ni motiv za spremembo.

Sicer pa so v Celju še žive priče takratnih dogodkov.

Za KO ZB Center:
Avgust Freljih, s. r.
Za KO ZB Aljažev hrib, s. r.
Ludvik Zupanc-Ivo, s. r.
Za KO ZB Kajuh:
Janez Poglajen, s. r.

In ne nazadnje... bi rekel

– da je potrebno spremeniti slogan Nove dobe iz Tujeja nočemo – svojega nimamo v Tuje hočemo – vendar ne dobimo, da svojega nimamo, je samo po sebi jasno.

– da bi bilo najbolje, da ima Nova doba svoje odgovorno uredništvo kar na sodišču. Tako bo gospod Janez Sever – Nani izgubljal kar najmanj časa ob raznih tožbah. Saj časnik ima svoj stil, nima pa obraza.

– da je gospodu odgovornemu uredniku dokončno minila sindikalna sinekura ob prehodu v novo dobo tržnega gospodarstva.

– da ima neznani novinar članka »Čistoča kot vir za pravljanja« neznanske težave z elementarno matematiko (172 + 173 ni 355), kar nekajkrat navaja v tem članku.

– da bi bilo najbolje, če bi bile seje občinske skupščine vsak teden ob izidu Nove dobe, saj je občinsko predverje najboljše kolportersko mesto.

– da težko čakam, da bom lahko prebral v vašem časopisu vsaj en sam optimistični članek.

Občan Mirko – Tomaž Krajnc

KOZB Center, Aljažev hrib in Kajuh

Resnično mi je žal, da vsebine »Ankete« niste hoteli ali niste razumeli. Čeprav sem nasprotnik natančnega pisanja in sem vedni bil za razgovor, mi dovolite, da se »skušam braniti« pred vašim »napadom«:

1. Osebnost se mi zdi zadnji čas, da 45 let po končani vojni govorimo o spravi. Ob takih enostranskih reakcijah se bojim, da je med Slovenci nikoli ne bo.

2. Za lažje komuniciranje bi navedel nekaj podatkov iz moje osebne izkaznice:

– leta 1945 sem bil star 13 let,
– od leta 1948 do 1950 član SKOJ-a,
– od 25. maja 1950, ko sem imel 18 let, pa do zadnjega jugoslovanskega kongresa ZKJ, sem bil član KPI (trenutno se pa politično ne znajdem, čeprav članarino še vedno plačujem).

3. Ko sem leta 1976 postal ravnatelj te šole, se je ta imenovala OŠ I. celjske čete.

4. Predstavniki vaše organizacije (ZB) so me večkrat opozorili (še v časih, ko je ZB v »rdeči hiši« nekaj predstavljala), da z ZGODOVINSKEGA stališča Prve celjske čete ni bilo, ker ni bilo druge in tretje, ampak samo Celjska četa.

Takrat sem odgovoril, da se za to pomoto ne čutim krivega in da je preveč procedur (registracija, statut...) ob spremembi naziva šole.

5. Ker v naših samoupravnih aktih, pečatu še vedno piše SRS in ne RS ter da smo pred sprejemom novega zakona o osnovni šoli, bomo morali statut, pečate... menjati (tudi v sodnem registru).

6. Če je torej ZGODOVINSKO napačno govoriti o PRVI celjski četi, je sedaj priložnost to napako popraviti.

7. Ker je šola ustanova širšega družbenega pomena in je ustanovitelj občina, se mi je zdelo demokratično in samoumevno da anketiram »starše svojih učencev«, kaj oni predlagajo ob tem.

8. Če bi hoteli prav prebrati, kaj piše v »Anketi«, bi prebrali, da je vprašljiva (ali ne?) samo beseda PRVA in da sem na prvem mestu ponudil »OŠ Celjske čete«, na drugem pa »3. OŠ« (žal mi je, da nisem ponudil odgovora »OŠ Center«).

9. Starši so vrnilo 530 anketnih lističev.

Rezultati: – 3. OŠ = 470
– OŠ V. Vodnika = 6
– OŠ Center = 1
– OŠ Hermana Celjskega = 1
– OŠ I. celjske čete = 1
– Elitna OŠ = 2
– Mestna OŠ = 5
– OŠ Celjske čete = 37

10. Na koncu bi rad korigiral nekaj trditvev iz vašega protestnega pisma:

– »... namera ravnatelja, da na prozoren način doseže preimenovanje...« je vaše subjektivno prepričanje, ki pa ne drži. Ob tej anketi, verjemite mi, nisem imel nikakih slabih namer,

– »... izničiti zgodovinska dejstva...« Če je zgodovinsko dejstvo, da je PRVA celjska četa obstajala, vaših članov in zgodovinarjev, (npr. Oražen, Munda...),

– vaš opis pomembnosti Celjske čete v treh vrsticah res ni potreben, ker je vsam poštenim Slovincem (med kate-

re štejem tudi naše učence, učitelje in sebe) znana vloga te partizanske enote,

– »... če so danes drugi časi...« So! Celo tako drugačni, da menjamo ustavo, zakonodajo in miselnost. (Ali niso »drugi časi« že to, da je veliko »včerajšnjih komunistov« danes na drugi strani plota in da so celo nekateri »spregledali«?!),

– ali so zgodovinska dejstva »irelevantna«?

Opravičujem se, da na vaše pismo tako čustveno reagiram. Včasih so borci bili redni gosti na šoli in v ravnateljevi pisarni. Mogoče bi le bilo boljše, če bi se o tej in taki problematiki pogovorili v tovariškem (ali se sedaj reče »gospokem«?) razgovoru.

Čeprav se vam ni zdelo vredno svojega pisma zaključiti s pozdravom, mi pa vseeno dovolite, da vas tovariško pozdravljam.

PAVLE Bakovec
Ravnatelj OŠ I. Celjske čete

Izpod odrskih luči čez lužo, na Havaje, nazadnje pa v galerijo na Prekorje

Torek 6. novembra 1990, je bil na strani REPORTAŽE – ZANIMIVOSTI –

RAZVEDRILO uglednega slovenskega dnevnika DELO objavljen tekst IZPOD ODRSKIH LUČI ČEZ LUŽO, NA HAVAJE, NAZADNJE PA V GALERIJU NA PREKORJE izpod peresa celjskega novinarja Draga Medveda, ob katerem mi je kot laiku zavrela kri. Dovolite mi, da v Vašem časopisu, za katerega sem vnaprej slišala, da bo ne samo informativen, ampak tudi kritičen, objavim tisto, kar mi leži na duši.

Rada imam likovno umetnost, rada hodim na razstave doma in v tujini, rada imam doma lepo sliko, zato me je prizadelo, da je naš osrednji

časopis slikarju, ki to sploh ni, namenil tolikšno nekritično pozornost.

Ne spomnim se, da bi enako predstavili katerega od 500 in več likovnih umetnikov, kaj šele katerega celjskega likovnika. Spomnimo se samo, kakšne ostre strokovne kritike je bil deležen v DELU zame resnični mojster čopiča Rudi Španzl, po rodu Savinjecan. Ne morem razumeti uredniške politike tako resnega časopisa, kakršno je DELO, da v isti sapi odmerja skoraj četrtino časopisne strani nekritični in povsem nestrokovni ocnini novinarja Draga Medveda, ki likovni kritiki ni dorasel. Celjani vemo, za kaj gre! Delovi uredniki pa bi morali v skladu s svojo profesionalno etiko takšen sestavek vreči v koš. Za nas bralce in ljubitelje slikarstva je nesprijemljivo dejstvo, da nekateri novinarji iz osebnega prijateljstva kujejo v zvezde takšne amaterje in »poslovne spretnike«, ki jim, kdo ve zakaj, nasedajo – konkretno Drago Medved – in zavajajo slovensko javnost. Mene osebno veseli, da je Jure Cekuta kot pionirček uspešno zaigral v »Ptičkih brez gnezda« in me prav nič ne moti, da ima lepo hišo s pokritim bazenom, naj se mirno vozi sem ter tja čez Atlantik, toda naj Drago Medved, za božjo voljo, ocenjevanje njegovih »mojstrov« prepusti kvalificiranim ljudem in si zaradi takšnih Cekut ne zapravi novinarskega ugleda. Če pa že ima od tega kakšno korist naj hvalnico v tekstih poje malce bolj elegantno in predvsem krajše, da bo ostalo kaj prostora tudi za tiste, ki si to v resnici zaslužijo.

M. K., Zalec

Kdo smo MLINOV-ci?

Smo skupina kakšnih 40 mladih ljudi iz Slovenije. Skupaj nas je zanesla naša vedrost, optimizem; navezadnje pa smo tudi vsi imeli zvrhan koš novih idej in tu se je tudi začelo. Letos spomladi smo se tudi uradno ustanovili

in tako delujemo kot MLIN pri SDZ (Mlada Inicijativa pri Slovenski Demokratični Zvezi). Torej meljemo!

Z našo očetovsko politično organizacijo nas zavezuje le njen osnovni program političnega delovanja ter idejna izhodišča. Drugače pa ohranjamo popolno samostojnost. Trenutno delujemo organizacijsko v treh občinskih odborih (Maribor, Celje, Domžale), vendar pa k nam že pristopajo novi mladi ljudje. Združujemo torej dijake, študente, že zaposlene, nezaposlene, skratka vse, ki se čutijo mladostne tako po srcu kot po idejah. V našem šestmesečnem delovanju smo že navezali stike s koroškimi Slovenci, slavenskimi mladimi demokrati iz Osijeka, včlanjeni pa smo tudi v Mladinski Svet Slovenije. V zadnjih dveh mesecih pa že intenzivno sodelujemo z evropsko internacionalno organizacijo – DEMYC.

Način našega delovanja zajema predvsem oblikovanje izjav, katere objavljamo v vseh javnih medijih, organiziramo javne razprave, okroglice mize itd. Poleti smo »razburkali« slovensko javnost s predlogi za sprejem novih državnih simbolov, sodelovali pri osnutku zakona o slovenskem državljanstvu, oblikovali nekaj izjav glede deideologizacije šolstva, problemov nabornikov, vprašanji žensk itd.

V mesecu novembru pripravljamo v Celju javno okroglo mizo o mladih, preživljanju prostega časa v Celju in šolstvu. Prireditve bi morala biti že 7. novembra, vendar je zaradi nastale situacije prestavljena na sredo 21. novembra. Javna okrogla miza bo potekala v Veliki dvorani Narodnega doma v Celju s pričetkom ob 17. uri.

Ob tej priložnosti vabimo vse, ki ste zainteresirani, da pridete na okroglo mizo, da se spoznamo in se sročeno pogovarjamo o naših skupnih problemih, ki jih seveda ni malo v teh časih. Torej, NASVIDENJE! za MLIN pri SDZ (Celja) Gregor URANIČ

MEX BANKA

NOVE – VIŠJE OBRESTNE MERE

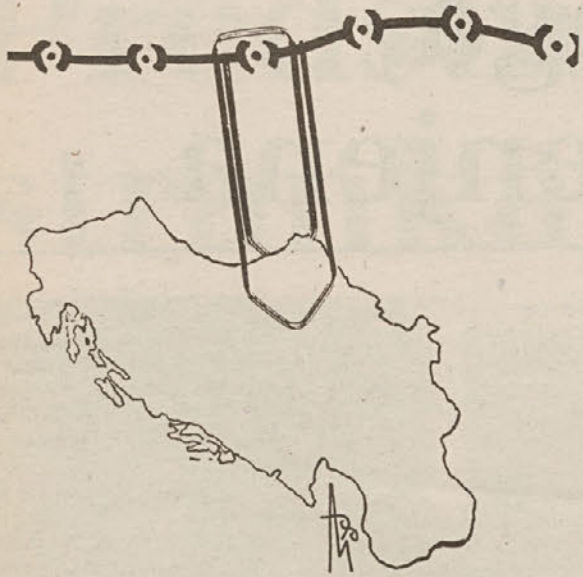
Vrsta vloge	letna obrestna mera
Vloge na vpogled	35%
Vezane vloge nad 1 mesec	37%
nad 3 mesece	39%
nad 6 mesecev	41%
nad 12 mesecev	43%

Če pa imate na vpogledni vlogi vsaj 21.000,00 din več kot 6 mesecev vam za celotno vlogo pripadajo 36% letne obresti.

Obresti vam bomo obračunali in pripisali ob koncu meseca v katerem je poteklo 6 mesecev.

Kdor varčuje, si srečo kuje!

Po (kmh...) domovini

Skopje: Na prvih svobodnih, večstrankarskih volitvah v Makedoniji je 1,3 milijona volilcev izbiralo med 1156 kandidati, 16 političnimi strankami in 29 neodvisnimi kandidati 120 izbrancev za parlament.

Priština: Delegacija, ki jo je vodil generalni sekretar helsinške federacije Gerald Nagler, je po septembrskem izgnanstvu spet obiskala Kosovo.

Ljubljana: V 79. letu starosti je preminil akademik Zdenko Kalin, eden najpomembnejših tvorcev slovenskega kiparstva.

Maribor: Branko Fingušt, direktor Metalne, 4000 – članskega kolektiva, je odstopil. V Mariboru se sprašuje, če je žrtev obračuna z »rdečimi« direktorji.

Ljubljana: V Sloveniji in Hrvaški bosta za odlaganje vseh vrst radioaktivnih odpadkov skrbeli javni podjetji. Podjetji naj bi bili ustanovljeni v naslednjih mesecih.

Skopje: Nekaj strank zahteva razveljavitev volitev.

Knin: Na Hrvaškem se bojijo, da bi ob volitvah v BiH prišlo do nemirov. Napovedujejo, da bodo Srbi tudi v Bosanski krajini postavljali barikade in ustavljali promet.

Beograd: Tujci se še vedno zanimajo za vlaganja v Jugoslavijo. V prvih letošnjih devetih mesecih je bilo sklenjenih več ko 2300 novih pogodb.

Ljubljana: »Plebiscit je nujen, ker Jugoslavija ne deluje več,« je na seji ustavne komisije izjavil France Bučar.

Ljubljana: Odstopil je generalni direktor ljubljanskega Litostroja dr. Avgust Ovsenik. Razočaran je nad slovensko vlado in ker mu niso odobrili 40.000 DEM(!) mesečne plače.

Budva: Montenegroturizem razpada in z njim razpada črnogorski turizem. V Črni gori so prepričani, da je do tega prišlo, ker ga ni ustvarila gospodarska, temveč politična logika.

Reka: Na Hrvaškem so začeli graditi cesto od Kvarnerja proti notranjosti. Avtocesta Zagreb–Šentilj in sodobna prometnica od Reke do Zagreba sta za Hrvaško prednostni trasi.

Ljubljana: V republiškem Zavodu za šolstvo predlagajo, naj bi srednje tehnično izobraževanje s štirih podaljšali na pet let. Gimnazija bi trajala štiri leta.

Beograd: Beograjske TV govore predsednika vlade Jugoslavije ni zanimal. Odpovedala je neposreden prenos Markovičevega govora v skupščini.

Sarajevo: Opozicijske stranke v BiH se boje makedonske volilne reprize. V soboto in nedeljo je veljal volilni molk.

Beograd: Dobili bomo nova bankovca za 1000 in 10 dinarjev. Na tisočaku je podoba znanstvenika Nikole Tesle.

Beograd: Pred palačo federacije je kakih 250 privrženecv Zveze solidarnosti zahtevalo odstop Markoviča in njegove vlade.

Ljubljana: Slovenski izvršni svet je sklenil, naj gre Viba v likvidacijo.

Koper: Na dražbi nihče ni kupil Tomosa. Upniški odbor je potem predlagal, da bi ga prodajali na podlagi pisnih ponudb kupecev.

Beograd: Slobodan Milošević bo kandidiral za predsednika Srbije.

Maribor: Direktor Metalne je postal Janez Gajšek. Minister Rejc mu obljublja pomoč.

Ljubljana: Po devetdnevem podaljšanem zboru delavcev so se ljubljanski smetarji odločili za splošno stavko, ker niso dobili oktobrskih plač.

Begunje: 420 delavcev bo ostalo na cesti, pogovori, da bi Elan dali v najem podjetju Šport EL 2000 pa se nadaljujejo.

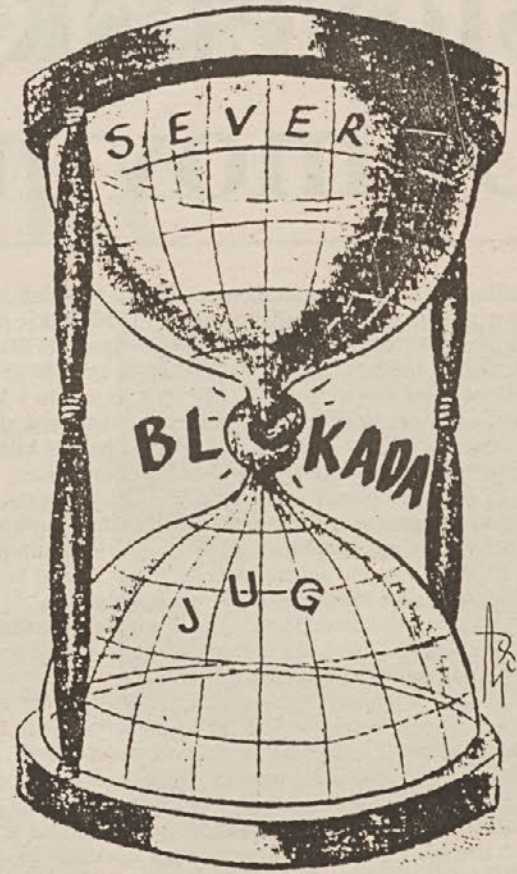
Krško: Jedrsko elektrarno so ustavili. Do novega leta bo v rednem letnem remontu.

Grosuplje: V grosupljskem Trendu so se odločili, da najemnikom njihovih avtomobilov omogočijo odkup vozil. Število doslej odkupljenih avtomobilov ni znano.

In v Celju...

Po svetu

Frankfurt: Nekdanji zahodnonemški kancler Willy Brandt je iz Bagdada pripeljal 154 talcev iz zahodnih držav. Na letališču so mu pripravili veličasten sprejem.

Bonn: Sovjetski predsednik Mihail Gorbačov je končal dvodnevni obisk v Zahodni Nemčiji. Sovjeti in Nemci so podpisali sporazum o dobrem sosedstvu, partnerstvu in sodelovanju.

Peking: Zaradi političnega terorja bežijo iz države najvidnejši kitajski razumniki. V ZDA je zbežala slovita igralka pekingške opere Lei Ying, v Pariz eden največjih sodobnih kitajskih slikarjev Fan Zeng.

Tokio: Na Japonskem so z bliščem okronali cesarja Akihito. Razkošna slovesnost, ki so se je udeležili predstavniki 166 držav, med njimi 70 predsednikov ali kraljev, je stala 10 milijard jenov.

Rim: Italijanska vlada je umaknila načrt liberalne reforme kaznovalne politike in napovedala vojno zločinu.

London: Sadamu Huseinu se že izteka čas, Margaret Thatcher ga svari, da ga bodo zavezniki kmalu odstranili.

New York: Predsednik Bush postaja v ameriški javnosti vse bolj neprijazen. Američani se bojijo žrtev.

London: Prva irska predsednica je postala 46-letna Mary Robinson, kandidatka majhne levičarsko usmerjene laboristične stranke. Dobila je 52 odstotkov glasov, čeprav nihče ni verjel v njeno zmago.

Rim: Zaradi napovedane stavke črpalkarjev grozi Italiji, da ostane brez kaplje bencina.

Bern: Dogovorili so se, da bodo stekla pogajanja o sklenitvi sporazuma med EFTA in Jugoslavijo. Tudi dogovarjanja z ES.

Trst: Zaradi nespoštovanja političnega dogovora, sklenjenega po pogajanjih za sestavo nove občinske vlade v Devinu – Nabrežini, zahteva devinsko – nabrežinska sekcija stranke Slovenska skupnost takojšen odstop župana Daria Locchia, ki se zavzema za osebne izkaznice v italijanski državi.

Moskva: Jelcin predlaga konfederalno preureditev Sovjetske zveze.

Varšava: Zunanja ministra ZRN in Poljske sta podpisala sporazum o poljsko – nemški meji, v katerem piše, da je meja na Odri in Nisi nedotakljiva.

Celovec: Koroška elektrarniška družba Kelag iz Celovca je sporočila, da je pognala in priključila na omrežje HE Golica – Koralpe. Avstrijsko zvezno ministrstvo je izdalo dovoljenje za poskusno obratovanje.

Peking: Kitajska vlada je sklenila uvesti nagrade za tuje dopisnike, ki poročajo prijateljsko.

London: Britanski finančni trg kaže, da je položaj premierke Margaret Thatcher zelo ogrožen.

New York, Bagdad, Bruselj: Bush išče podporo za nastop proti Huseinu. Ameriški predsednik je odpotoval na obisk v Evropo in na Bližnji vzhod.

Pariz: Premier Rocard je v hudi nevarnosti. Združena francoska opozicija utegne strmoglaviti vlado, povod za to pa so študentske demonstracije in zahteve po denarju za šolstvo, pa tudi uvedba »splošnega socialnega prispevka«.

POGLED V ZGODOVINO CELJSKEGA ČASNIKARSTVA

Slovenska čbela omaga, Domovina prva zaplenjena

Založnik Jeretin je po neslavnem koncu Celjskih slovenskih novin svojo napoved tudi uresničil – 1850. leta je namreč »vzletela« Drobničeva Slovenska čbela, ampak žal samo trikrat, potem pa si je polomila krila in tako bi jo lahko uvrstili med muhe enodnevnice, kakršnih je še bilo v kasnejših časih. Čeprav je obletela redke bralce tistih nekaj četrtekov, ni bila čisto brez pomena. Slovenska čbela je bila tretja leposlovna publikacija tedanjega časa na Slovenskem. Že tu pa je bil nemara glavni razlog, da je hitro omagala. Krog dunajskih slovenskih izobražencev je bil očitno preskromen, da bi jo ohranil pri življenju, »premalost število podpornikov pa ne dopušča v zgubo založnika dalje živeti. Mirno bi ona to svojo ojstro usodo sprejela, ko bi ji ravno enaka usoda njene najboljše slovenske sestre Slovenije v Ljubljani poslednje ure ne grenila.« Kaže torej, da tedanje razmere na Slovenskem niso bile naklonjene leposlovnim publicistiki.

Pač pa je ob koncu devetdesetih let dozorel čas za nov politični časopis. Takrat se je namreč pojavila mlada celjska svobodomiselnost in radikalna struja pod vodstvom dr. Ivana Dečka in dr. Vekoslava Kukovca, ki je izrabila ugodnejšo politično klimo in zlasti pomarčni revoluciji nekoliko ohlapnejše avstrijske tiskovne predpise. To je bil čas, ko je Celje postalo zbirališče radikalno usmerjenega slovenskega razumnštva, ki je v spodnještajerskih in celo zgornještajerskih Nemcih hitro dobilo izrazitega narodnostnega nasprotnika. Zato je bilo nujno poiskati zaveznitvo z ljudstvom, pri tem pa bi lahko odločilno vlogo odigral tisk. Še posebej, ker so imeli tedanji časopisi malo slovenskih bralcev, Bleiweisove Novice v Celju, denimo, samo 52! Tako Jeretin po Slovenski čbeli ni vrgel puške v koruzo, marveč je ustvaril pogoje za ustanovitev slovenske tiskarne. Pojavil se je podjetni Dragotin Hribar, ki je 1891 ustanovil prvo samostojno slovensko tiskarno v Celju (ko se je 1904 vrnil v Ljubljano, se je ta preimenovala v zvezno), v njej pa je 2. maja 1891 natisnil prvo številko političnega časopisa Domovina.

Zanje je bilo značilno, da je menjaval čas izhajanja. Najprej je bil štirinajstodnevnik, nato je izhajal trikrat na mesec, od 1896 vsak teden, 1900 je bil poltednik, šest let kasneje je izšel trikrat tedensko. Spočetka je bil njen lastnik D. Hribar, kasneje konzorcij. Med uredniki so bili poleg njega še Ante Beg, Cvetko Golar, Vekoslav Šindler in Ljudevit Furlani. Domovina je bila uspešna, zato je vzdržala 18 let – do 30. decembra 1908. Čeprav je bila v prvi vrsti namenjena celjskemu meščanstvu, je pisala »za kmeta, rokodelca, trgovca, obrtnika, za duhovski in sveti stan«. Od 1893 do 1894 je prinašala priloge Kmetovalec in Slovenski obrtnik, obe pa je 1895 združila v Narodne gospodarske novice. V petih letih je Domovina presegla naklado 2000 izvodov, bralce pa si pridobila celo zunaj Avstrije in Evrope.

Cela vrsta rubrik kaže, da je bila Domovina pravzaprav slovenski časopis, z Drugimi avstrijskimi novicami in Ogledi po svetu pa je seveda presegala tudi ta prostor. Ideološki temelj je bil liberalizem, ki se je v katoliškem duhu spopadal z »nesrečnim strankarstvom«, grajal razcepljenost med Slovenci, se ogreval za narodne pravice, krepitev rodoljubja, zavednosti, se zavzemal za rabo slovensčine v šolah, cerkvi in uradih, v javnem in zasebnem življenju itd. Pač pa je šibala slovenske »narodne grehe«, kot sta samoljubje in mlačnost v narodnih vprašanjih. Vprašala je celo, »ali je čudno, če v takih razmerah Jugoslovani hrepenimo po medsebojni politični zvezi?« Spopadala se je z glasilom celjskih Nemcev

Deutsche Wacht in njegovo pangermansko ideologijo, ki so jo širili Wolfovi in Schönerjerji pristaši. Čeprav naj bi v Celju poleg Slovencev živela le tretjina Slovencev, je bilo mesto središče izključno slovenske okolice, z razširjanjem narodne zavesti (ohraniti moramo pol milijona južnoštajerskih Slovencev) pa bo po mnenju Domovine postalo slovensko kulturno in socialno središče. Močno poudarjena narodnostna nota se kaže v zavzemanju za ustanovitev slovenske kmetijske šole, priporočilu, naj se zavedni Slovenci vozijo s posebnim vlakom v belo Ljubljano v »naše gledališče«, popularizaciji slovenskih predstav v celjskem gledališču, poveljevanju slovenske pesmi in slovenske šole pred »šulferajnovsko šolo« itd. Značilno je, da je Domovina v boju zoper tuje kapitaliste, ki da izkoriščajo Slovence in kmečke družine pehajo v siromaštvo ter silijo ljudi, da gredo po svetu s trebuhom za kruhom, videla rešitev slovenskega gospodarstva v zadrugi. To in pa posojilništvo, naj bi bil najbolj zanesljiv obrambni mehanizem v bitki zoper nemški kapital, »nemškutarje, odpadnike, renegate, izdajalce, judeže«. »Kam bomo pa prišli, če se bo naš kmet tako izseljeval, kmet je osnovna rezerva slovenstva?!« Pod geslom »svoji k svojim« je podžigala javno mnenje proti graški južnoštajerski hranilnici, saj je prav tako odigrala slovenskega kmeta. Objavila je seznam slovenskih trgovcev in obrtnikov.

Pisanje v takem duhu, če mu dodamo še tiste o veri in nacionalizmu, seveda ni ostalo brez posledic. Domovina je bila prvi celjski časopis, ki so ga oblasti zaplenile. Razlog pa je bilo javno vprašanje, zakaj je celjski magistrat zagotovil delo nemškima dimnikarjema in kaj bi morali narediti hišni posestniki, da bi podprli slovenskega dimnikarja? Na straneh časopisa je bilo vedno več belih lis, vedno več pa tudi zaplenjenih izvodov. Tako so jih od dvanajstih izdaj v treh mesecih zaplenili kar osem! To seveda ni bilo samo politično vprašanje, ampak predvsem hud gmotni udarec. Vendar to ni bil poglavitni razlog za njen konec, zgodovinarji menijo, da je umolknila prej zaradi tega, ker ji je zmanjkalo zanesljivega političnega in družbenega zaledja, oziroma ker je slovensko politično vodstvo v Celju menjalo svojo barvo. Sprememba je pripravila prostor prvemu slovenskemu dnevniku Narodnemu listu.

O Domovini je reči še to, da tudi sicer (ne le pri oblasteh) nikakor ni ostala brez odmeva. Uspešna je bila zlasti njena bitka za slovenske vzporednice na celjski gimnaziji. Krepila je slovensko zavest v učiteljskih, sokolskih, političnih, gospodarskih, kmečkih, pevskih, bralnih, delavskih in drugih društvih. Zalegla je tudi kritika mestnih očetov, ki se je nanašala na neurejene mestne ulice, jamaste pločnike itd. Zapisala je: »Dame že kar ne upajo na ulico in Celje je v tacih časih videti kot da bi samo moško prebivalstvo imelo...«

»Mar nima celjska mestna občina par vinarjev, da bi se ceste škropile? Nesnaga in nehičena je doma na dvoriščih hotelov in gostiln, kjer zaudarja iz svinjakov in je slišati svinje, kar vse daje vtis tujcem, ko to vonjajo in poslušajo. Mestni sanitetni odsek naj poskrbi, da se odpravi ta celjska sramota.«

Prihodnjič:
Narodni list in Nova doba, ki je živela najdlje

Foto Pelikan. Pokončen mož, ki je Celju vtisnil svoj pečat in nam ga ohranil v vsem svojem nehanju: bedi, bogastvu, rušenju in udarniški obnovi, v žalosti in sreči, ob smrti in rojstvu. Bil je mož, katerega življenje in umetniško zapuščino Celjani še danes ne znamo prav vrednotiti.

PRICA & KRAMAR

Na debelo
in drobno

CELJE

Na debelo
in drobno

ZALOGA
galanterijskega, norimberškega in
mod. blaga ter kranjskih izdelkov.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celju

Delniška glavnica 10.000.000 kron.

CENTRALA V LJUBLJANI

Rezervni fond nad 2.000.000 kron.

Poslovalnica avstrijske razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici

Foto Pelikan - Celje

želi svojim cenjenim strankam

srečno in veselo
NOVO LETO!

pravico, pa še niso vpisane ter izpusti na isti način one, ki so izgubili to pravico. Vojaki, ki so odslužili, odn. ki v letu 1937 služijo svoj rok, se vpišejo uradno. Volilno pravico za volitve v Narodno skupščino imajo vsi moški državljani kraljevine Jugoslavije po rojstvu ali naturalizaciji, ki so dovr-

c. Nenadna smrt Jurija Končana. V zadnji številki smo poročali na podlagi uradnih podatkov, da je umrl 22. decembra v celjski bolnici 71-letni mestni revež Jurij Končan z Ložnice in da so našli pri obdukciji v njegovem želodcu neko strupeno kislino. Naknadno pa so nam sporočili, da je umrl

V torek je padel 30-letni posestnik Jože Naraks z Ložnice pri Žalcu, ko je vozil gnoj, tako nesrečno, da si je zlomil nogo. Pri padcu v jamo si je tudi zlemil nogo 26-letni delavec Alojz Bračun iz Brezna pri Humu ob Sotli. V ponedeljek je zgrabil stroj za rezanje krme 9-letnega dnarnarjevega sina

Zavarovanje lovcev za primer nezgode in zakonite dolžnosti jamstva

Osrednja zveza lovskega združenja kraljevine Jugoslavije nam poroča: Ustrežajoč davni želji lovskega kroga,

DANES GROFJE CELJSKI IN...?

Predstavljamo celjske strankarske veljake

ANTON ROJEC, Socialdemokratska zveza Slovenije; rojen, 11. 8. 1937; po poklicu advokat, sedaj celjski župan. Poročen ima dva otroke, svojo hišo in avtomobil golf.

Stranka ima okoli 200 članov, enega imajo v občinskem izvršnem svetu, poslanca v republiški skupščini in podpredsednika republiške skupščine.

Priljubljena jed: juha, meso, renstan krompir in solata.
Horoskop: LEV

Priljubljena jed: krompirjeva župca se ji reče po domače.
Horoskop: KOZOROG

JOŽE JARH, Stranka zelenih Celje, rojen 25. 1. 1946. Po poklicu je inženir strojništva in profesor na srednji usnjarski in kovinarski šoli v Domžalah. Poročen, ima tri otroke, del hiše in posestvo ter avto Zastava 101.

Stranka ima 60 članov in nobenega na vidnejših funkcijah v občini ali republiki.

Najljubša jed: zelenjavna mineštra in solata.
Horoskop: VODNAR

MIRAN PREZELJ, Slovenska kmečka zveza, rojen 5. 8. 1937. Po poklicu je strojni tehnik, sicer pa kmet kooperant. Poročen, kmalu bo postal očka. Ima kmetijo z vsemi potrebnimi gospodarskimi poslopji in mehanizacijo ter farmo jabolk in še terensko vozilo.

Stranka ima 40 članov, iz njihovih vrst je tudi eden izmed članov občinskega izvršnega sveta.

Najljubša jed: morske ribe, še zlasti zobatec.

Horoskop: LEV

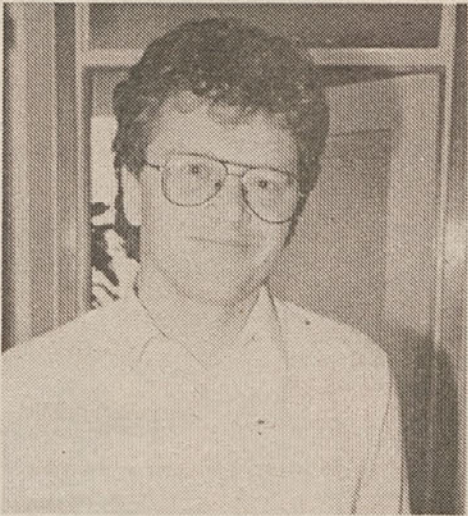

MARICA KRIŽANIČ, Stranka sivih panterjev, rojena 7. 12. 1928; komercialistka v pokoju. Poročena, ima sina in dva vnuka; živi v družbenem stanovanju, premore še kolo.

Stranka ima 299 članov in nobenega na vidnejših funkcijah v občini ali republiki.

Najljubša jed: pečenka, krompir in solata, ker pa ima dieto, se mora zadovoljiti s sirovimi štruklji.

Horoskop: STRELEC

ŽELJKO CIGLER, Stranka demokratične prenove, rojen 27. 10. 1958. Poročen, ima dva otroke (kot zanimivost naj dodamo, da je drugi otrok srečno privekal na svet 2. novembra v poplavljeni celjski bolnišnici). Živi v ženi nem stanovanju, ima avtomobil znamke Yugo.

Stranka šteje blizu 1500 članov, v republiškem družbenopolitičnem zboru imajo enega poslanca, v republiškem zboru združenega dela pa tri.

Najljubša jed: krvavice z zeljem zabeleženim z domačimi ocvirki z obveznim kozarčkom štajerskega belega vina.
Horoskop: RAK

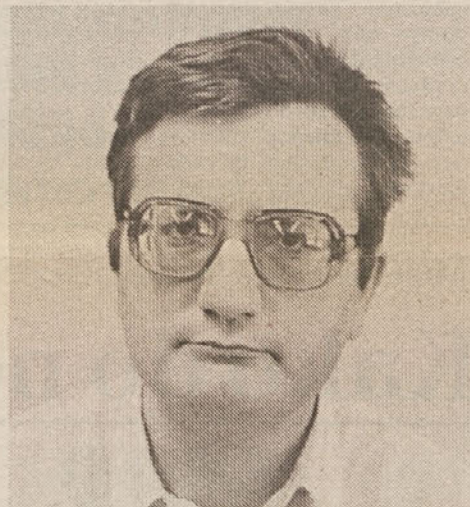
ROBERT POLNAR, Liberalno demokratska stranka, rojen 1. 12. 1958. Živi v izven zakonski skupnosti, ima sina. Razen avtomobila Lada Samara nima nobene druge lastnine.

Stranka ima okoli 200 članov, iz njenih vrst je podpredsednik občinskega družbenopolitičnega zbora, imajo še poslanca v republiški skupščini.

Najljubša jed: piščančev paprikaš s špageti.

Horoskop: STRELEC

SLAVKO PEZDIR, Socialistična stranka Slovenije, rojen 20. 11. 1951. Po poklicu je profesor slovenskega jezika in primerjalne književnosti, sicer pa novinar Dela. Poročen, ima tri otroke. Živi v taščini hiši, ima dva poplavljen avta, Lado Samaro in P 126.

V stranki jih je le nekaj deset in nobene funkcije v občini ali republiki ne zasedajo.

Najljubša jed: pečena z matevzem in kislim zeljem.
Horoskop: RAK

SAZBINA PREBREZA, Demokratska zveza Kosova; rojena 2. 10. 1957. Medicinska sestra na očesnem oddelku v celjskem zdravstvenem centru.

Stranka ima okoli 100 članov. Ustanovili so jo pred dobrim mesecem, zato ni sodelovala na volitvah.

Najljubša jed: divjačina, srnina.
Horoskop: TEHTNICA

JANEZ LAMPRET, Slovenski krščanski demokrat; rojen 21. 12. 1932; po poklicu je diplomiran pravnik, sedaj poklicni poslanec v republiški skupščini. Poročen, ima dva otroke, družbeno stanovanje in deset let staro, sedaj poplavljen, Dyano.

Stranka ima okoli 450 članov. Podpredsednik celjske občinske skupščine je tudi republiški minister, tudi predsednik občinskega zbora krajevnih skupnosti ter podpredsednik zbora združenega dela sta člana te stranke.

Priljubljena jed: praženi kalamari s tatar omako.
Horoskop: STRELEC

MIRO GRADIČ, Slovenska demokratska zveza; rojen 13. 1. 1942; pravnik, zaposlen pri celjski strokovni službi za stanovanjsko in komunalno gospodarstvo. O svojem stanu ni želel povedati nič določenega, živi v zasebni hiši, ki ni njegova last, ima avto Yugo 55.

Stranka ima okoli 250 članov. Iz vrst te stranke je predsednik celjskega izvršnega sveta, podpredsednik skupščine občine Celje, imajo še poslanca v republiški skupščini.

KAKO NAJ KUHAM PO POROKI

Kuhinja ljubezni

Po poroki skrbno odložimo poročno obleko, z njo pa tudi mnogo navad, sanj, sanjarjenj in se moramo posvetiti odgovornostim, skrbem in razreševanju problemov, s katerimi se doslej nismo ukvarjali. Začenja se življenje v dvoje, iskanje ubranega skupnega življenja in sprijemanje s prvimi izkušnjami. Začenjajo se prve težave, prva razočaranja, prvi obupi in prvi nesporazumi.

Med mnogimi velikimi in manjšimi problemi je tudi kuhinja, toda ne kuhinja, v kateri zadovoljujemo svoje dietične in biološke potrebe, temveč kuhinja kot kraj srečevanj, občevanj, stikov med možem in ženo, ki morda sedita za mizo z različnimi navadami, različnimi tradicijami, zanesljivo pa z neenakimi okusi in nagnjenji. Z vsem tem se zakonca lahko sprijaznita le po daljšem času, z obojestransko dobro voljo, predvsem pa z medsebojno ljubeznijo. Težave lako nastanejo tudi zaradi tega, če eden izmed zakoncev trpi zaradi prebavnih motenj in potrebuje zato poseben režim prehrane. Od drugega zakonca terja prilagojevanje in razumevanje.

Obstaja potemtakem »kuhinja ljubezni«. Nanjo moramo gledati z različnih vidikov z vidika užitka ob srečanju tudi za jedilno mizo, veselja, da bi ugodili možu, ki se vrača domov s potovanja, ali utrujeni ženi, ki se vrača iz dela, z vidika pogleda na lepo pogrnjeno mizo, okrašeno s cvetjem. Tu so še poraznost, čistost, lepa posoda ali posebno dobro pripravljena jed, kar zadevata raznovrstnost, okusnost in izvirnost, da izdelamo samostojne recepte, ki se spremenijo za moža v njegovo kuhinjo. Hkrati pazimo pri tem na ravnotežje v prehrani, prebavljivost jedi in ustrežanje prehrabnim potrebam.

Mlada sta se vzela in brž spremenila nekatere prejšnje življenjske navade. Dlje ostajata doma, manj se pečata s športom in sploh posvečata manj časa fizični dejavnosti. Skratka, po poroki so skoraj vsakdo zdebili, zlasti še, če je zakon srečen. Skoraj zmeraj se zdebili mož, pa tudi žena, če ne pazi na svojo linijo in če redne obroke hrane dopolnjuje še s posebnimi prigrizki. Množijo se kalorije, salo se nabira na najbolj vidnih mestih, teža pa raste in raste.

Začenja se boj za idealno telesno težo, začenjajo se diete, ne manjka dobrih nasvetov iz okolice. Diete pa so suhoparne in enolične. Zaradi njih izgine dobra volja, življenje postaja žalostno, diete vnašajo živčnost in uničujejo skupni obed. Rušijo okolje, ozračje in prijeten pogovor za mizo.

Prav je, če jemo dobro, toda jesti moramo tudi s premislekom in pod nadzorstvom. Ljudje imamo svoje fiziološke potrebe, ki so odvisne od let, dela in spola, težišče pa mora ostati na meji telesne skladnosti. Da bi ohranili želeno težo v letih, ki so se že nabrala, mora biti hrana uravnovežena in mora vsebovati vsaj 100 g beljakovin dnevno, 50 g maščob in ostalo v obliki nerafiniranih ogljikovih hidratov.

Fizične dejavnosti v nobeni življenjski dobi ne smemo zanemariti, niti ne tedaj, ko je kdo pravkar stopil v zakon. Zmeraj je treba najti čas za kakšno uro ukvarjanja s športom ali za kak lep sprehod. Fizična dejavnost je zelo pomembna zaradi splošnega reguliranja temeljnih potreb organizma po kalorijah, saj ni nekih preprostih in natančno

utrjenih metod, pa katerih bi mogli izračunati količino kalorij glede na stopnjo opravljene fizične dejavnosti. Na splošno lahko rečemo, da ženske in moški, ki se ukvarjajo s športom ali sploh s fizično dejavnostjo, lahko uskladijo potrebno količino kalorij s količino potrošene energije.

Zlato pravilo za vse in ne glede na to, ali je kdo mlad ali pravkar poročen, je: dobro pripravljena hrana, mnogo domislekov pri serviranju, hkrati pa spoštovanje količine in kakovosti.

Kokošja smetanova juha

Potrebujemo: ene kuhane ali pečene piščančje prsi, 4 žlice v juhi skuhanega riža, en liter mesne juhe, lahko z jušno kokočo narejeno, pol kozarca sveže kisle smetane, 4 žlice na maslu prepraženih kock in žlico sesekljane drobnjaka po okusu.

Piščančjim prsim odstranimo kožo in kosti, meso pa drobno seskljamo in ga damo v mešalnik, dodamo kuhan

riž, kozarec ali dva hlade juhe in vse skupaj zmiksamo, dokler ne dobimo kremi podobno fino zmes. Nato dodamo še preostalo juho ter vse skupaj vlijemo v lonec in segrejemo do vrenja. Brž, ko se začne kaditi, jo odstavimo z ognja in med stalnim mešanjem po malem dodajamo kislino smetano. Juho postrežemo s kockami pračenega kruha in z sesekljanim drobnjakom.

Goveji ražnjiči po turško

Potrebujemo: kos govejega fileta, (ali mehkega mesa približno 150 g na osebo), rezino telečjih jeter (na osebo 150 g), nekaj majhnih šampinjonov, oprano limono, nekaj zrelih paradižnikov, zelenih paprik, česnovih strokov, olje, sol, poper, nekaj rezin limone in kovinska nabodala za ražnjič. Z mesa in jeter izrešemo vse masne dele in jih nato razrežemo na drobne kocke. Gobam ločimo klobuk od štorov, olupimo jim kožico, ki jih pokriva, operemo jih, posušimo in natremo s kosom limone, da bi ne potemneli. Prav tako operemo in posušimo paradižnike.

Zgoraj in spodaj jim odrežemo konce, jih posolimo in pustimo, da se ocedijo. Operemo in posušimo tudi paprike, jih preprežemo na pol, odstranimo semenke in razdelimo na štiri dele. V skodelici zmešamo nekaj soli in nekaj kapljic limonine-

ga soka, dodamo še poper in dve žlici olja. Vse dobro stepemo z vilicami. Pripravimo nabodala in na njih razporedimo jedi takole: klobuk gobe, strok česna, kocko jeter, kos paprike, kocko mesa, česen, jetra, paradižnik. Tako pripravljene ražnjiče premažemo z oljem in jih pečemo na žaru 7 do 10 minut, pri tem pa jih počasi obračamo, da bi lepo porumeneli z vseh strani. Če nimamo žara ražnjiče lahko popečemo v večji teflonski posodi. K ražnjičem postrežemo še rezine limone in zeleno solato.

Krompir v mleku

Potrebujemo: 800 g hladnega kuhanega krompirja, pol litra vrelega mleka, žlico surovega masla ali margarine, malo muškata oreška, 2 žlici sesekljane peteršilja in sol.

Olupljen krompir narežemo na velike kocke, položimo ga v posodo in zalijemo z vrelim mlekom, dodamo na koščke narezano surovo maslo, nariban muškati orešek in sol. Vse skupaj kuhamo na zmernem ognju, dokler krompir ne popije vsega mleka. Med kuhanjem kdaj pa kdaj rahlo potresemo posodo, da bi krompirjeve kocke ne razpadle. Na koncu dodamo sesekljan peteršilj. Tako pripravljen krompir postrežemo kot prilogo k mesu ali jajčni ometi.

MOČNEJŠE OD ZLOGLASNEGA »TREND«

Kako do novega avtomobila

Na Hrvaškem, v Bosni in Hercegovini in v Srbiji je že nekaj agencij, ki organizirajo nakup avtomobilov po sistemu takoimenovanega samokreditiranja.

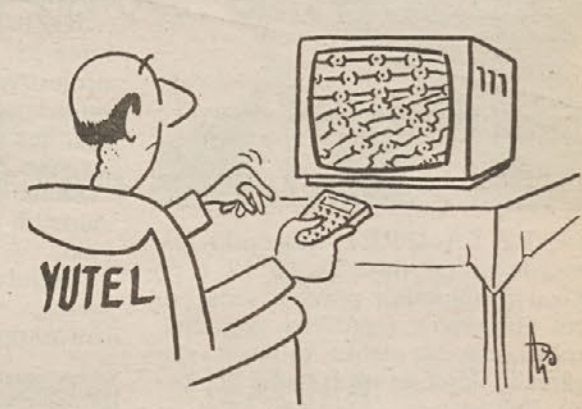
Ob nemogočih posojilnih pogojih in negotovi lisiški prodaji so kupci iznašli način, kako vendarle priti do novega vozila. Poiskali so vse plačilno sposobne sorodnike, znance in prijatelje, sodelavce in se organizirali v skupine po dvanajst oziroma štirinajst članov. Vsak član mesečno plačuje v fond organizacije določeno vsoto denarja, tako da lahko organizacija vsak mesec vplača po en avtomobil. Vrstni red dobivanja vozil pa med člani določa žreb.

V začetku je bil takšen način nakupa avtomobilov zamisel iznajdljivih posameznikov, kmalu pa so se našle tudi agencije, ki so ponudile profesionalno organizacijo samokreditiranja. Te agencije skrbijo tudi za pravno zaščito članov skupine in zagotavljajo redno dobavo vplačanih vozil. Interes je velik, po nakaterih podatkih pa je kakšnih sto ljudi s samokreditiranjem že dobilo nov avtomobil.

Agencije organizirajo skupine za različne tipe vozil od Zastavnih do TAS-ovih in, seveda tudi popularnih »japonec«. Samo Crvena zastava menda načrtuje, naj bi prihodnje leto na takšen način prodala 50 tisoč vozil.

Samokreditiranje je za mnoge edini način, da sploh pridejo do novega vozila. Res pa je, da mora tudi v tem sistemu nekdo biti zadnji. V letu ali dveh pa vendarle prav vsi uresničijo svoje sanje.

Adijo, MTV!

Od 3. decembra naprej bo TV Slovenija na svojem drugem programu poskusno prenašala Kanal Yutel. Objavljala ga bo po koncu svojega rednega programa.

Vzemi ali pusti

Pravilnik članstva v Videoteki Klub v Celju, člen 3: Oglad kaset je dovoljen samo v družinskem krogu člana videoteke.

Kako ukrepati?

1. Ne vabite več na obisk sorodnikov in prijateljev.
2. Zagrnite zavese.
3. Požvižgajte se na pravila in živite po starem naprej.

Ne vračajte partijskih knjižic

Rdeče članske izkaznice bivše komunistične stranke bodo nemara kmalu postale iskano blago. V Moskvi se to že dogaja. Prodaja je ilegalna, za kos pa je treba odšteti 30 dolarjev. Kupci so zahodni turisti, med katerimi so relikvije komunizma postale iskani spominki.

Matevž Lenarčič

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA

(FOTOMONOGRAFIJA)

- preko 200 strani velikega formata (24x30 cm)
- več kot 150 izvrstnih barvnih fotografij na umetniškem papirju
- več kot 50 strani zanimivega teksta
- trda vezava
- zaščitni ovitek
- v prednaročilu le za 590,00 din
- plačate lahko tudi v dveh obrokih
- po izidu bo knjiga več kot 25% dražja
- prednaročila sprejemamo do 1. decembra

V Sloveniji je nekaj območij, kjer je skoncentriranega veliko naravnega in kulturnega bogastva. Eno izmed njih je gotovo Zgornja Savinjska dolina, ki po svoji lepoti in naravni ohranjenosti predstavlja biser slovenske zemlje. Valovi masovnega, ekološko vprašljivega turizma in uničujoče industrije so to dolino k sreči zgrešili. Ostala je vrsta neokrnjenih krajinskih prizorišč in pokrajina z bogato naravno in kulturno dediščino. Zgornja Savinjska dolina bo v knjigi predstavljena tudi z besedo: Uvodno besedo je pripravil dr. Anton Žunter, korake v preteklost nastanka doline nam bo pokazal prof. dr. Anton Ramovš, zgodovino kulture in narodopisne zanimivosti je pripravil Aleksander Videčnik, Jože Svetličič prikazuje etično razmerje med človekom in živaljo, prof. dr. Ljerkica Godicil pa sistematično predstavi rastlinstvo Zgornje Savinjske doline.

Tekst v knjigi bo preveden tudi v angleški in nemški jezik.

Izid knjige bo v decembru letošnjega leta.

IZKORISTITE PRILOŽNOST IN POHITITE Z NAROČILOM

Knjigo Zgornja Savinjska dolina lahko naročite po pošti na naslov EPSI, Novi dom 26/a, 61420 TRBOVLJE, ali po telefonu vsak dan na številko 0601 22630.

NAROČILNICA

PH 90000

Naročam knjigo
ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA po prednaročniški ceni 590,00 din

Plačal(a) bom:

- v enem obroku
 v dveh zaporednih mesečnih obrokih

Priimek: _____ Ime: _____

Naslov: _____

Pošta: _____ št.: _____

Reg. št. os. izk.: _____ Izdane pri: _____

Leto rojstva: _____

Naročilnica zavezuje naročnika in založnika. Morebitne spore rešuje pristojno sodišče v Trbovljah.
EPSI d.o.o., Novi dom 26a, 61420 Trbovlje

Datum: _____ Podpis: _____

MALI OGLASI

POSESTVO DAM V NAJEM
ALI SPREJMEM NA stanovanje
zakonca. Mežnar Franc, Vojnik,
Koblek 4
št. 23268

ATRIJSKO HIŠO, IV. faza, prodam.
Telefon 063/33-515
23255

IŠČEM KOMUNIKATIVNE
LJUDI za delo na terenu. Zaslужek
od 2 do 7.000,00 na teden. Pogoji:
prosti vikendi ter lastni prevoz.
Telefon 063/32-565 od 19.-20. ure
v sredo
št. 23272

AVTOPRIKOLICO 600 kg prodam.
Inf. telefon 063/713-570
št. 23279

POSLOVNI PROSTOR ALI
STANOVANJE V PRITLIČJU,
80-100 kv. m. za opravljanje mirne
dejavnosti, najamem v Celju ali
Mariboru
Telefon 063/25-828
št. 23278

LADA 1300 S letnik 1985 garažiran,
ugodno prodam. Telefon 063/
811-319
št. 23270

REZERVNI DELI RABLJENI in
novi - 126, jugo, lada, R 4, ter
drugi, odkup avtomobilov - AV-
TOODPAD Škorjanec, Šentjur
- 063/741-008
št. 23276

R 5 letnik 82-83 dodatno opremljen
prodam. Cena 7300 DEM. Telefon
063/31-979
št. 23275

NUDIMO HONORARNO DELO
z izrednim zaslужkom - predstavitel
programa in dogovor vsak petek
ob 19. uri v hotelu RUBIN
v Žalcu
št. 23274

NOVE REZERVNE DELE ZA
P 125 prodam. Informacije na 063/
824-173 zvečer.
št. 23271

BRUSILNI STROJ ZA OKROGLO
BRUŠENJE ø 320 x 600 in
večji vrtni stroj MK 5 prodam.
V račun vzamem Stanco 20-40 t ali
gradben kredit. Telefon 063/741-
060.
št. 23273

SPALNICO, dobro ohranjeno zelo
ugodno prodam. Telefon 063/34-
410 ali 062/27-657
št. 23253

45 let vulkanizerstva v Celju

VULKANIZACIJA
GORŠIČ JANEZ

Mariborska 54 a
Tel.: 31-401

IZJEMNA PONUDBA GUM:
Michelin, Pirelli, Uniroyal,
Semperit in nalite z enoletno
garancijo.
Popusta ni, ker smo najcenejši.

CELEIA

Mlekarstvo, sirarstvo in čebelarstvo, p.o. Arja vas
63301 Petrovče - Jugoslavija
Telefon (063) 776-411, Telex 33857 CELEIA YU
Hmezd

ZELENA DOLINA

blagovna znamka, ki jo dobro poznate.

Celeia, mlekarstvo, sirarstvo in čebelarstvo vam v sodelovanju z Agrosserto iz Gradca nudi izredno bogato ponudbo mlečnih izdelkov. Jogurti vseh vrst, pudingi, sadne skute, mleko v raznih pakiranjih so vaša zdrava vsakdanja prehrana. Za gurmane nudimo prek 60 vrst sirov, ki vam popestrijo vsakdanji obrok. Med in medni izdelki pa so nepogrešljivi v domači lekarni.

**Zahtevajte izdelke Zelene doline,
ne bo vam žal, saj to je Evropa!**

prim. dr. Jože Arzenšek

CENTRALNI DELAVSKI SVET
ZDRAVSTVENI CENTER CELJE

ZDRAVSTVENI CENTER CELJE
TOZD SKUPNE MEDICINSKE SLUŽBE 14
RENTGENSKI ODDELEK

Datum: 9/11-1990

Zap. št.

JUPER
KAMINYL!!!

ZADEVA : Pogrešani rtg. aparati - 6 komadov

Dne 8/11-1990 v popoldanskem času so delavci, ki so po poplavi čistili kletne prostore pod Fizioterapijo med vrečami apna odkrili 6 originalno zapakiranih, še neodprtih lesenih zabojev, ki so bili že sedmi dan pod vodo.

Dva od zabojev sta bila vpričo prisotnih delavcev, ter višjega rtg. tehnika Jagrič Markota in predstojnika rtg. oddelka dr. Željka Radiča odprta, v njih so bili rentgenski aparati Ruske izdelave znamke DINA 1-šest komadov.

Štiri zaprte zaboje so posebej po naročilu SLO-a skladiščili, ter enega od aparatov smo sestavili in ga za foto-dokumentacijo slikali na rtg. oddelku, kjer se še sedaj nahaja, enega pa so delavci, ker je bil v delih odpeljali z ostalim odpadlim materialom.

Rentgenski aparati, potem ko so bili 7 dni pod vodo za kakršnokoli rabo niso sposobni, ter jih je smatrati za popolnoma uničene, kar je tudi strokovno mnenje pooblaščenega serviserja, ki je slučajno bil na vzdrževalnih delih na RTg. oddelku.

Menim, da je s tem zelo kočljiva zadeva glede teh aparatov, ki se dalj časa vlačila po raznih sejah Delavskega sveta bila dokončno razrešena.

Ker gre za rentgenske aparate in ker sem slučajno bil navzoč pri njihovem odkritju, smatram za svojo dolžnost, da o tem obvestim Centralni delavski svet, kopijo bom dostavil gospodu Alojz Žuntarju - direktorju ZCC, prim. dr. Jožetu Arzenšku, ter gospodu Ciglerju, zadolženemu za Sredstva civilne zaščite.

Rešena in posušena je tudi dokumentacija o dobavi imenovanih aparatov - original je shranjen na rtg. oddelku, certifikat pa ima št. : 54/62-109-9466 naslovljen na Elektrotehna Ljubljana - TOZD Elzas Titova 51, Ljubljana z datumom od 7/8-1979.

Ker rtg. oddelk inventarno ni bil zadolžen za te aparate, jih v seznamu uničenega materiala v poplavi ne bomo evidentirali kot sredstva rtg. oddelka.

S spoštovanjem

predstojnik rtg. oddelka
dr. Željko Radič

[Signature]